

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

YHDYSVALTOJEN MERIJALKAVÄEN KEHITYSNÄKYMÄT JA HAASTEET 2020-LUVULLA

Pro gradu -tutkielma

Yliluutnantti
Aleksanteri Markkanen

Sotatieteiden maisterikurssi 9
Maasotalinja

Huhtikuu 2020

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

Kurssi	Linja
Sotatieteiden maisterikurssi 9	Maasotalinja
Tekijä	
Yliluutnantti Aleksanteri Markkanen	
Tutkielman nimi	
Yhdysvaltojen merijalkaväen kehitysnäkymät ja haasteet 2020-luvulla	
Oppiaine, johon työ liittyy Operaatiotaito ja taktiikka	Säilytyspaikka Kurssikirjasto (MPKK:n kirjasto)
Aika Huhtikuu 2020	Tekstisivuja 82 Liitesivuja 8
TIIVISTELMÄ	
<p>Kansainvälinen turvallisuusympäristö on kokenut kolme suurta muutosta viimeisen 30 vuoden aikana: Neuvostoliiton romahtaminen ja kylmän sodan päättyminen, kansainvälisen terrorismin nousu sotilaalliseksi uhkakuvaksi 2000-luvun alussa sekä 2010-luvulla käynnistynyt suurvaltojen välinen vastakkainasettelu. Yhdysvalloissa julkaistiin vuonna 2017 kansallinen turvallisuusstrategia, joka määritteli ei-valtiollisten toimijoiden tilalle maan suurimmaksi uhaksi Kiinan ja Venäjän. Strategian seurauksena Yhdysvaltojen asevoimissa on käynnistynyt koko organisaatiota koskeva muutos. Merijalkaväki, joka toimii asevoimien valmiusjoukkona, on maavoimien tavoin sotinut lähes koko 2000-luvun terrorismin vastaista sotaa Lähi-idässä. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, mikä on merijalkaväen nykytila ja minkälaiseen sodankäyntiin se tulee varautumaan 2020-luvulla.</p> <p>Tutkimuksessa käytetään tutkimusmenetelmänä laadullista aineistopohjaista sisällönanalyysiä. Lähdeaineisto koostuu julkisista englannin- ja suomenkielisistä kirjallisuudesta, artikkeleista, asiakirjoista, ohjesäännöistä ja internet-lähteistä. Suurimman osan aineistosta muodostaa Yhdysvaltojen turvallisuuspolitiikkaa ja asevoimia koskevat asiakirjat ja ohjesäännöt. Tutkimusta varten toteutettiin asiantuntijahaastatteluita, joiden tavoitteena oli vahvistaa kirjallisten lähteiden perusteella tehtyjä havaintoja. Merijalkaväen suorituskyvyn mallintamisessa hyödynnetään yhdysvaltalaisista DOTMLPF -analyysiä. Tutkimuksen pääkysymys on: Minkälaiseen sodankäyntiin Yhdysvaltojen merijalkaväki varautuu 2020-luvulla?</p> <p>Tutkimus osoitti, että Yhdysvallat varautuu tulevaisuudessa sotaan ensisijaisesti toista suurvaltaa vastaan. Asevoimien kehittämisen tavoitteeksi on asetettu suorituskyvyn uudistaminen ja sotilaallisen ylivoiman palauttaminen. Merijalkaväen tehtävä on toimia asevoimien maailmanlaajuisena jatkuvan valmiuden joukkona äkillisesti kehittyviin kriiseihin. Sen nykyinen asema on muodostunut sen historiallisesta käytöstä maihinnousuoperaatioista humanitäärisiin avustusoperaatioihin. Merijalkaväen nykyisen suorituskyvyn ongelmat keskittyvät henkilöstön palveluskiertoon sekä asejärjestelmien ja infrastruktuurin modernisointiin. Ongelmat ovat seurausta asevoimien epäsäännöllisestä rahoituksesta ja terrorismin vastaisesta sodasta.</p> <p>Merijalkaväen lähitulevaisuuden tavoitteina on suorituskykynsä uudistaminen ja tiiviimpi yhteistyö merivoimien kanssa. Kehityksen haasteeksi arvioidaan muodostuvan muutosten riippuvuussuhde merivoimiin, asevoimien epätasainen rahoitus sekä merijalkaväen tehtävä asevoimissa. Merijalkaväki varautuu 2020-luvulla ensisijaisesti sotimaan rannikko- ja saaristoympäristöissä liikesodankäynnin ja asymmetrisen sodankäynnin keinoin. Puolustushaaran tehtävän vuoksi myös muut toimintaympäristöt tai sodankäynnin muodot ovat mahdollisia.</p>	
AVAINSANAT	
Yhdysvallat, asevoimat, merijalkaväki, sodan kuva, laadullinen tutkimus	

YHDYSVALTOJEN MERIJALKAVÄEN KEHITYSNÄKYMÄT JA HAASTEET 2020-LUVULLA

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
1.1	JOHDATUS TUTKIMUSAIHEESEEN	1
1.2	TUTKIMUSTILANNE	6
1.3	TUTKIMUSTEHTÄVÄ, VIITEKEHYS JA RAJAUKSET	7
1.4	TUTKIMUSMENETELMÄT	9
1.5	TUTKIELMAN RAKENNE	12
1.6	TÄRKEIMMÄT KÄSITTEET	13
2	YHDYSVALTOJEN SODAN KUVA.....	15
2.1	SOTA JA SODAN KUVA.....	15
2.2	SOTILAALLISET UHKAKUVAT YHDYSVALTOJEN NÄKÖKULMASTA	18
2.3	ASEVOIMIEN KEHITTÄMINEN JA KÄYTTÖ.....	23
2.4	YHTEENVETO.....	26
3	YHDYSVALTOJEN ASEVOIMAT JA MERIJALKAVÄEN TEHTÄVÄ	30
3.1	ASEVOIMIEN KOKOONPANO	30
3.2	JOHTOSUHTEET JA VASTUUT	32
3.3	MERIJALKAVÄEN KEHITYS JA TEHTÄVÄ OSANA YHDYSVALTOJEN ASEVOIMIA.....	36
3.4	YHTEENVETO.....	39
4	MERIJALKAVÄEN NYKYINEN SUORITUSKYKY	43
4.1	DOKTRIINI.....	43
4.2	ORGANISAATIO	47
4.3	HARJOITTELU.....	55
4.4	MATERIAALI	58
4.5	JOHTAMINEN.....	63
4.6	HENKILÖSTÖ.....	64
4.7	INFRASTRUKTUURI.....	67
4.8	YHTEENVETO.....	68
5	JOHTOPÄÄTÖKSET	72
5.1	MUUTTAVA SODAN KUVA JA MERIJALKAVÄKI	72
5.2	MERIJALKAVÄEN TULEVAISUUDEN HAASTEET JA SODANKÄYNTI 2020-LUVULLA	74
5.3	TUTKIMUKSEN LUOTETTAVUUDEN ARVIOINTI JA LÄHDEKRITIIKKI	78
5.4	JATKOTUTKIMUSAIHEET.....	81

LÄHTEET

LIITTEET

YHDYSVALTOJEN MERIJALKAVÄEN KEHITYSNÄKYMÄT JA HAASTEET 2020-LUVULLA

1 JOHDANTO

1.1 Johdatus tutkimusaiheeseen

Kansainvälinen turvallisuusympäristö on viimeisten 30 vuoden aikana kokenut kolme suurta muutosta. Ensimmäinen muutos oli Neuvostoliiton hajoaminen ja kylmän sodan päättyminen 1990-luvun alussa. Tämän seurauksena Yhdysvaltojen toisen maailmansodan jälkeen muodostuneesta sodan kuvasta poistui selkeä sotilaallinen uhkakuva. Kylmän sodan päättyttyä maailmassa ei ollut valtiota, joka olisi kyennyt haastamaan Yhdysvallat taloudellisesti tai sotilaallisesti. Sen asevoimat oli suunniteltu taisteluun toista Neuvostoliittoa vastaan ja muuttuneen sodankuvan myötä asevoimien vahvuutta pienennettiin voimakkaasti. Asevoimien uudelleenjärjestelystä huolimatta, Yhdysvallat oli edelleen valmis puolustamaan ja tavoittelemaan omia kansallisia tavoitteitaan maailmanlaajuisesti. Maan asevoimien varautuminen ja toiminta perustui tässä uudessa turvallisuusympäristössä vihamielisten alueellisten valtioiden, kuten Irakin, Iranin ja Pohjois-Korean aggression torjumiseen sekä humanitäärisiin interventioihin.¹

Toinen muutos turvallisuusympäristössä koettiin 2000-luvun alussa syyskuun 11. päivän terroristi-iskujen ja niitä seuranneen Yhdysvaltojen sotilaallisen reagoinnin vaikutuksesta. Kylmän sodan jälkeisenä aikana länsimailta oli puuttunut selkeä sotilaallinen uhkakuva Neuvostoliiton romahdettua. Niiden asevoimien käyttöä 1990-luvulla olivat ohjanneet humanitääriset interventiot ja kriisinhallintaoperaatiot kolmannessa maailmassa. Terrori-iskuja seurannut poliittinen päätöksenteko Yhdysvalloissa luokitteli kansainvälisen terrorismin ja ei-valtiolliset toimijat sotilaallisen voiman kohteiksi. Samalla Yhdysvallat luokitteli tämän voimankäytön yhteyteen sellaiset valtiot, joiden koettiin tukevan terrorismia. Poliittisen päätöksenteon tuotoksena se nosti kansallisen turvallisuutensa suurimmaksi uhaksi terrorismi ja julisti maail-

manlaajuisen sodan sitä vastaan, mikä johti sotatoimiin Afganistanissa ja Irakissa. Tästä voidaan tulkita käynnistyneen kumouksellisen ja vastakumouksellisen sodan aikajakso, jolloin sotilaallisen voiman käyttö yksittäisiä ei-valtiollisia toimijoita vastaan valtion omien rajojen ulkopuolella muodostui kansainvälisessä toimintaympäristössä vakiintuneeksi käytännöksi.²

Kolmas ja viimeisin muutos voidaan ymmärtää tapahtuneen vuoden 2014 jälkeen. Samana vuonna julkaistu Yhdysvaltojen kansallinen turvallisuusasiakirja, *Quadrennial Defense Review*, määritteli Venäjän ja Kiinan neuvottelukumppaneiksi, joiden kanssa Yhdysvallat oli valmis tekemään turvallisuusyhteistyötä.³ Venäjän toimet seuraavina vuosina Ukrainassa ja Syyriassa muuttivat tämän käsityksen ja vuonna 2017 Venäjä oli luokiteltu ”*revisionistiseksi valtioksi*” ja Yhdysvaltojen kilpailijaksi.⁴ Samaan aikaan Kiinan pyrkimys suurvalta-asemaan ja vaikutusvaltansa kasvattamiseen on asetti maan kansalliset tavoitteet vastakkain Yhdysvaltojen kanssa. Kiinan vuonna 2013 aloittamat toimet Spratly-saarten aseistamiseksi Etelä-Kiinanmerellä on vain yksi esimerkki tästä vastakkainasettelusta.⁵ Yhdysvallat pitääkin nykyisen turvallisuusympäristön muodostamaa uhkaa sen kansalliselle turvallisuudelle lähes yhtä vakavana, kuin kylmän sodan alkuvuosina.⁶ Venäjän ja Kiinan koetaan Yhdysvaltojen näkökulmasta haastavan sitä toimilla, jotka hämärtävät sotilaallisten ja ei-sotilaallisten toimien rajoja. Maan asevoimien aiemmin laajaa toiminnanvapautta pyritään kiistämään ja haastamaan kaikissa toimintaympäristöissä. Myös ei-valtiolliset toimijat ja joukkotuhohaseiden leviäminen koetaan edelleen uhkana.⁷ Yhdysvallat reagoi tähän kehitykseen korostamalla sodan uhan mahdollisuutta suurvaltojen kesken uusimmassa kansallisessa turvallisuusstrategiassaan, *National Security Strategy (NSS)*, vuonna 2017.

Kansainvälisen turvallisuusympäristön muutoksella voi olla merkittäviä vaikutuksia itsenäisen valtion asevoimien kehittämiseen. Valtion johdon tehtävä on tulkita ympäröivää turvallisuusympäristöä ja ajaa kansallisia tavoitteitaan tässä ympäristössä kansallisella strategialla. Valtion johdon asettamat poliittiset tavoitteet määrittävät kansallisen strategian sisällön, joka ker-

¹ Frühling, Stephan: *Defence Planning and Uncertainty: Preparing for the next Asia-Pacific war*. Routledge, New York, 2014, s. 92–93, 97–98.

² Raitasalo, Jyri: *Turvallisuusympäristön muutos ja Suomen puolustus*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 23, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008, s. 60–62, 70–73; The White House: *National Security Strategy of the United States of America*. Washington D.C., 2002, s. 3.

³ United States Department of Defense: *Quadrennial Defense Review 2014*. Washington D.C., 2014, s. 28, 39.

⁴ The White House: *National Security Strategy of the United States of America*, Washington D.C., 2017, s. 25.

⁵ Wood, Dakota L. (ed.): *2019 Index of U.S. Military Strength*. The Heritage Foundation, Davis Institute for National Security and Foreign Policy, Washington D.C., 2019, s. 284–285.

⁶ Goure, Daniel: *Winning Future Wars: Modernization and a 21st Century Defense Industrial Base*, *2019 Index of U.S. Military Strength*. Dakota L. Wood (ed.), The Heritage Foundation, Washington D.C., 2019, s. 64.

⁷ United States Department of Defense: *Summary of the 2018 National Defense Strategy of the United States of America*. Washington D.C., 2018, s. 3.

too menettelytavat ja resurssit strategian toteuttamiseksi. Tämä strategia voi muuttua valtion johdon vaihtuessa tai poliittisen päätöksen seurauksena. Näillä perusteilla puolustuksesta vastaavat organisaatiot toteuttavat strategista suunnittelua kansallisten tavoitteiden saavuttamiseksi.⁸ Kommunikointi poliittisten päättäjien varsinaisen puolustus suunnittelun toteuttajien välillä on jatkuvaa, sillä pitkän aikavälin puolustus suunnittelu saattaa perustua arvioomme sodankäynnistä keskimäärin 20–30 vuoden päähän.⁹ Puolustus suunnittelu lyhyellä ja pitkällä aikavälillä perustuu arvioon tulevaisuudesta sekä muodostuvista tai olemassa olevista sotilaallisista uhista. Tämän suunnittelun tarkoituksena on kehittää asevoimia ja sen suorituskykyä vastaamaan näihin haasteisiin olemassa olevien resurssien puitteissa.¹⁰

Yhdysvalloissa vastaava prosessi etenee moniportaisesti. Presidentti ja hänen hallintonsa jäsenistä koostuva kansallinen turvallisuusneuvosto, *National Security Council (NSC)*, julkaisee kansallisen turvallisuusstrategian, NSS, joka toimii koko Yhdysvaltojen strategisen suunnittelun perustana. Kansallinen turvallisuusstrategia on kokonaisuus, joka tulkitsee vallitsevaa turvallisuusympäristöä ja määrittelee miten Yhdysvallat suojelee ja edistää kansallisia tavoitteitaan.¹¹ NSS:n perustuen puolustusministeriö julkaisee kansallisen puolustusstrategian, *National Defense Strategy (NDS)*, jonka tehtävänä on määrittellä, mitä muutoksia nykyiseen sotilasstrategiaan ja asevoimien suorituskykyyn tulee toteuttaa NSS:n asettamien kansallisten tavoitteiden saavuttamiseksi. NDS toimii puolustushaarakomentajien neuvoston, *Joint Chiefs of Staff (JCS)*, ohjaavana asiakirjana kansalliselle sotilasstrategialle, *National Military Strategy (NMS)*, jossa kerrotaan keinot ja tavoitteet puolustusstrategian toteuttamiseksi. Yhdysvaltojen kansallinen strategia-, suunnittelu- ja resursointiprosessi on esitelty kuvassa 1.

Puolustushaaraneuvoston puheenjohtaja, *Chairman of the Joint Chiefs of Staff (CJCS)*, on merkittävässä asemassa näiden kolmen asiakirjan laatimisessa.¹² Näiden asiakirjojen perusteella puolustusministeriö aloittaa suunnittelun ja resurssien allokoinnin sen alaisille toimijoille. Päätökset resurssien käytöstä suunnitellaan viideksi budjettivuodeksi eteenpäin, jotta

⁸ Terho, Sampo (toim.): *Strategian jäljillä*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitos, Julkaisusarja 2: Artikkelikokoelma No 1, Edita Prima Oy, Helsinki, 2009, s.46.

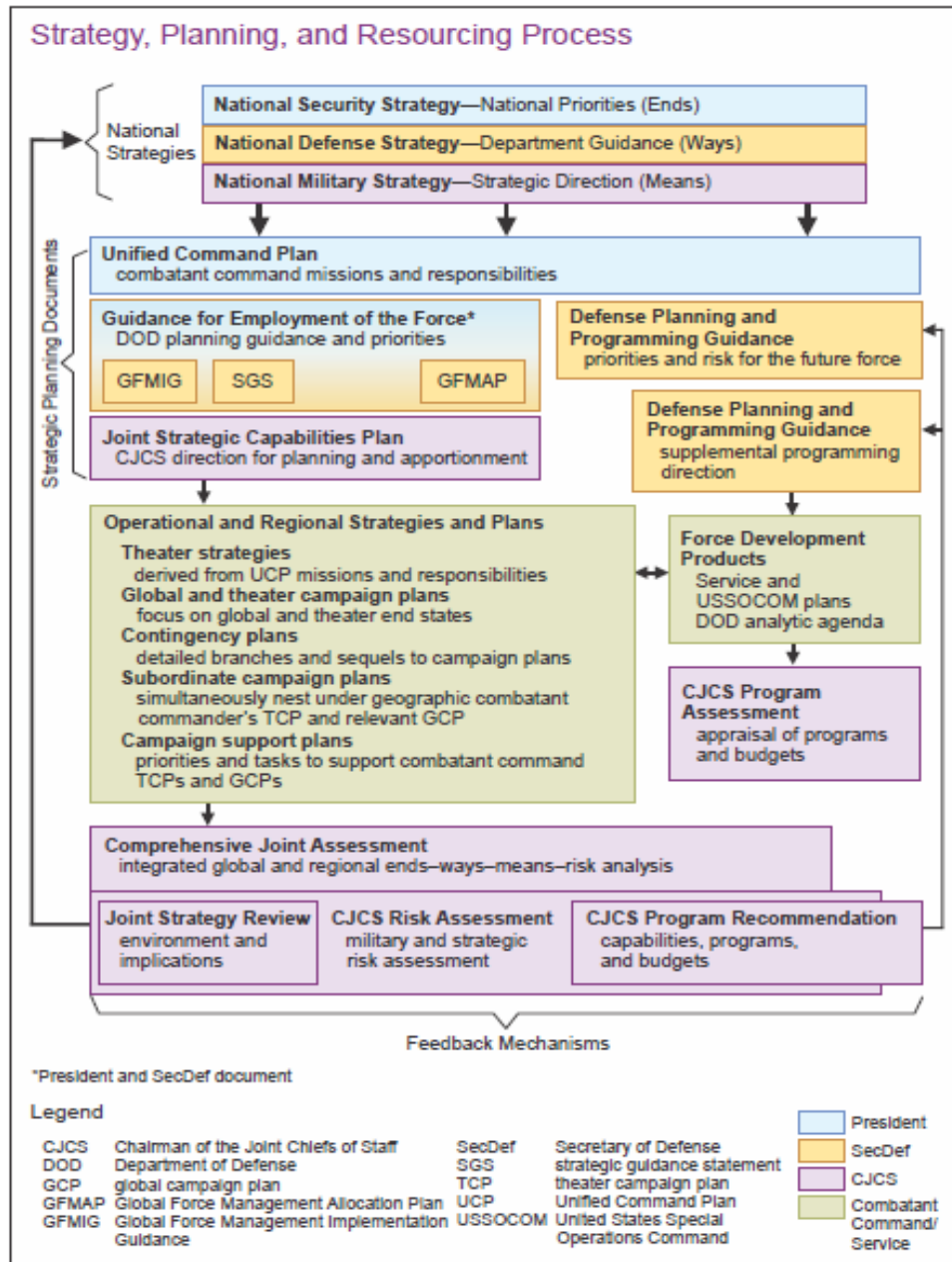
⁹ Angstrom, Jan: The US perspective on future war: why the US relies upon Ares rather than Athena. *Defense Studies*. Routledge, Volume 18, 2018. Issue 3: Defense Planning as Strategic Fact, s. 14.

¹⁰ Mazar, Michael J.; Katharina Ley Best, Burgess Laird, Eric V. Larson, Michael E. Linick & Dan Madden: *The U.S. Department of Defense's Planning Process*. RAND Corporation, Santa Monica, 2019, s. 1.

¹¹ Legal Information Institute: *50 U.S. Code § 3043. Annual national security strategy report*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>], luettu 20.6.2019.

¹² Defense Acquisition University: *National Strategies: Security, Defense and Military*. [<https://www.dau.mil>], luettu 19.6.2019.

päättäjille muodostuisi ymmärrys heidän päätöstensä seurauksista asevoimiin tulevaisuudessa.¹³

Kuva 1. Yhdysvaltojen kansallinen strategia-, suunnittelu- ja resursointiprosessi.¹⁴

Yhdysvaltojen kansallisella strategialla ja sen muutoksella on ollut merkittävä asema sen asevoimien nykyisen haastavaan tilanteeseen. Presidentti George W. Bushin julistama terrorismin vastainen sota ja vuonna 2002 julkaistu kansallinen turvallisuusstrategia käynnistivät muutoksen asevoimien suorituskyvyn kehittämiseksi ei-valtiollisia toimijoita vastaan. Tätä ennen Yhdysvaltojen strateginen puolustus suunnittelu oli 1990-luvun alussa perustunut toisen maa-

¹³ Defense Acquisition University: *Planning, Programming, Budgeting & Execution process (PPBE)*. [https://www.dau.mil], luettu 19.6.2019.

ilmansodan jälkeiseen suurvaltataisteluun sekä analyysiin sodankäynnistä Neuvostoliittoa vastaan. Asevoimien rakenne ja suorituskyky olivat kehitetty taistelemaan toista suurvaltaa tai valtiollista toimijaa vastaan. Asevoimien suorituskyky oli osoittanut tehokkuutensa vuonna 1991 Persianlahden sodassa. Afganistanin ja Irakin sodissa Yhdysvaltojen joukot eivät kuitenkaan kyenneet sotilaallisesti ratkaisemaan hyökkäysvaiheiden jälkeen syntyneitä kumouksellisen sodankäynnin aiheuttamaa kaaosta.¹⁵ Lähes 20 vuotta ”pitkää sotaa”¹⁶ myöhemmin, Venäjä ja Kiina olivat onnistuneet haastamaan Yhdysvaltojen asevoimien suorituskyvyn ylivertauisuuden. Presidentti Donald J. Trumpin hallinto reagoi tähän tilanteeseen muuttamalla kansallisen turvallisuusstrategian uhkakuvia. Tämä johti maan asevoimat mittavaan muutokseen, jolla pyritään palauttamaan sotilaallinen ylivoima.¹⁷

Merijalkaväki, *United States Marine Corps (USMC)*, on yksi asevoimien puolustushaara, joka on keskellä tätä muutosta. Merijalkaväen historia alkaa Yhdysvaltojen itsenäistymissodasta vuonna 1775, jolloin marraskuun 10. päivänä kongressi teki päätöksen kahden merijalkaväkipataljoonan perustamisesta merivoimien tueksi. Virallisesti merijalkaväen asema vahvistettiin vasta sodan jälkeen 11. heinäkuuta 1785, kun presidentti John Adams allekirjoitti lain ylimääräisen pataljoonan perustamisesta nykyisten asevoimien lisäksi suojamaan yhdysvaltalaisia aluksia merellä.¹⁸ Nykyinen laki merijalkaväestä määrittää, että sen tulee olla organisoitu, koulutettu ja varustettu aselajikyvyillä sekä omilla ilmavoimillaan suorittaakseen operaatioita maalla ja merellä. Hallinnollisesti merijalkaväki kuuluu merivoimaministeriön alaisuuteen, mutta puolustushaara ottaa myös lain mukaan käskyjä suoraan Yhdysvaltojen presidentiltä.¹⁹

Puolustushaaran olemassaoloa on kyseenalaistettu useasti sen historian aikana, mikä on vaikuttanut sen nykyisen aseman muodostumiseen. Vietnamin sodan jälkeen merijalkaväkeä on käytetty ”aseellisena joukkona toteuttamaan määritetty tehtävä vieraassa maassa”.²⁰ Merijalkaväki on tunnettu omalaatuisesta toimintakulttuuristaan, joka korostaa yhteishenkeä ja palve-

¹⁴ The Joint Publications (JP) 1: *Doctrine for the Armed Forces of the United States*. The Joint Chiefs of Staff, Washington D.C., 2017, s. II-5.

¹⁵ Davis, Paul K.: Defense planning when major changes are needed.. *Defense Studies*. Routledge, Volume 18, 2018. Issue 3: Defense Planning as Strategic Fact, s. 6–8.

¹⁶ United States Department of Defense: *2008 National Defense Strategy*, Washington D.C., 2008, s.7–8, Yhdysvaltojen viranomaiset ovat käyttäneet termiä ”The Long War” operaatioista ja toimista ääriilikeitä vastaan Lähi-idässä.

¹⁷ United States Department of Defense (2018), s. 1.

¹⁸ Simmons, Edwin Howard: *United States Marines - A History*. Naval Institute Press, Annapolis, 2003, s. 2, 20–21.

¹⁹ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 5063 - United States Marine Corps: Compositions; functions*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>], luettu 10.12.2018.

²⁰ The Joint Publication (JP) 1-02: *Department of Defense Dictionary of Military and Associated Terms*. The Joint Chiefs of Staff, Washington D.C., 2016, s. 83. Termille ”Expeditionary force” ei ole suoraan suomenkielistä vastinetta, joka vastaisi sen todellista merkitystä.

lusvelvollisuutta. Viimeisten 20 vuoden aikana merijalkaväen joukkoja oli pysyvästi sijoitettuna maaoperaatioihin Irakissa ja Afganistanissa useiden vuosien ajan. Merijalkaväen joukkojen toiminta operaatioissa perustuu muiden asevoimien puolustushaarojen tavoin yhteispuolustushaaraoperaatioihin, *Joint operation*. Merijalkaväellä tämä yhteistoiminta korostuu erityisesti sen tehtävässä, koulutuksessa ja suorituskyvyissä.

Yhdysvallat käynnisti keväällä 2014 *Atlantic Resolve*-operaation, jonka tavoitteena on vahvistaa Yhdysvaltojen sotilaallista läsnäoloa ja tukea sen liittolaisia Euroopassa. Operaation seurauksena Norjassa palveluskierrossa olevien merijalkaväen sotilaiden vahvuus kaksinkertaistettiin. Merijalkaväellä on ollut toimintaa Norjassa jo kylmän sodan ajalta.²¹ Arktisen alueen ja Pohjois-Euroopan sotilaallisen merkityksen kasvaessa lähitulevaisuudessa, Puolustusvoimat on kiinnostunut lähialueellamme toimivien joukkojen käyttöperiaatteista, suorituskyvystä ja kehitysnäkymistä.

1.2 Tutkimustilanne

Yhdysvaltojen asevoimista merijalkaväki on rannikkovartioston kanssa vähiten tutkittu puolustushaara Maanpuolustuskorkeakoululla. Merijalkaväkeen keskittyviä opinnäytetöitä on laadittu viisi kappaletta vuosina 2000–2015. Näissä opinnäytetöissä tutkittiin pääasiallisesti merijalkaväen joukkojen operatiivista käyttöä ja sen käyttämien joukkorakenteen kehittymistä. Tutkimusaiheiden ajalliset rajaukset keskittyvät joko Vietnamin sodan, Persianlahden sodan tai 2000-luvun vaihteen aikoihin. Merijalkaväkeen tai sen toimintaan liittyviä tutkimuksia ei ole laadittu muissa Suomen yliopistoissa. Tutkimustilannetta muissa yliopistoista tarkasteltiin yliopistojen omien opinnäytetöiden digitaalisten julkaisuarkistojen avulla.

Yhdysvalloissa merijalkaväkeä on tutkittu runsaasti, etenkin asevoimien alaisissa yliopistoissa kuten merijalkaväen omassa yliopistossa, *Marine Corps University (MCU)*. Asevoimien lisäksi erilaiset yhdysvaltalaiset ajatushautomot, kuten The Heritage Foundation ja RAND Corporation toteuttavat säännöllisesti tutkimuksia liittyen Yhdysvaltojen turvallisuuspolitiikkaan ja asevoimiin. The Heritage Foundation julkaisee vuosittain asiantuntijoidensa laatiman raportin Yhdysvaltojen asevoimien tilasta ja kehitysnäkymistä. Vuoden 2019 asiantuntijaraporttia käytetään yhtenä tämän tutkimuksen lähteenä. RAND Corporation:n laatimaa raporttia Yhdysval-

²¹ Snow, Shawn: *The Corps' largest rotational deployment to Norway kicks off*. Marine Corps Times, 2018, [<https://www.marinecorpstimes.com>], luettu 25.2.2019.

tojen puolustussuunnittelusta hyödynnetään tutkittaessa kansallisen turvallisuusstrategian muutoksen vaikutusta asevoimiin.

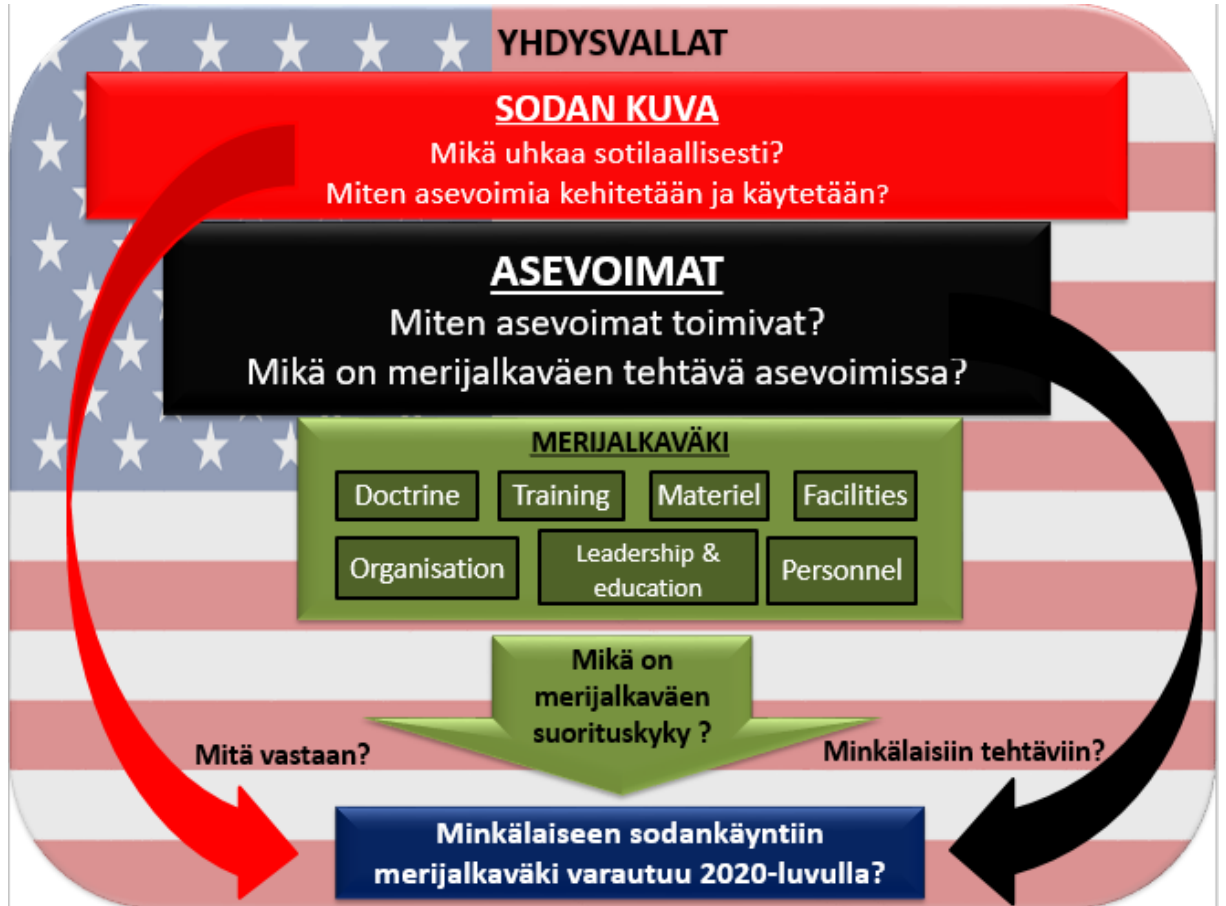
1.3 Tutkimustehtävä, viitekehys ja rajaukset

Tämän tutkimuksen alkuperäinen aihe oli tutkia Yhdysvaltojen merijalkaväen joukkojen operatiivista käyttöä pohjoismaissa 2020-luvulla. Tutkimustilanteen kautta ongelmaksi muodostui tutkimuksen vähäisyys merijalkaväen nykyisestä tehtävästä asevoimissa ja sen joukkojen suorituskyvystä. Lisäksi tutkimustilanteen kartoittamisen aikana Yhdysvaltojen asevoimat olivat käynnistämässä muutosta vastatakseen uuden kansallisen turvallisuusstrategian määrittämiin vaatimuksiin. Tästä muodostui ajatus vastata tutkimuksen puutteeseen tarkastelemalla merijalkaväen nykytilaa ja asevoimien muutoksen vaikutusta puolustushaaraan. Tutkimustehtäväksi asetettiin selvittää, minkälaiseen sodankäyntiin merijalkaväki varautuu osana Yhdysvaltojen asevoimia 2020-luvulla. Tutkimuksen keskiöön asetetaan Yhdysvaltojen merijalkaväki, jota tarkastellaan Yhdysvaltojen vallitsevan sodan kuvan, merijalkaväen tehtävän ja suorituskyvyn kautta. Tutkimuksen päätutkimuskysymys on:

Minkälaiseen sodankäyntiin Yhdysvaltojen merijalkaväki varautuu 2020-luvulla?

Tutkimuksen alakysymyksillä perehdytään Yhdysvaltojen vallitsevaan sodan kuvaan, merijalkaväen asemaan asevoimissa, merijalkaväen suorituskyvyn nykytilaan sekä puolustushaaran lähitulevaisuuden kehitykseen. Ensimmäisessä alakysymyksessä sodan kuvan kautta tarkastellaan, miten Yhdysvallat on arvioinut ympäröivän turvallisuusympäristönsä ja miten asevoimien käyttöä ja kehitystä perustellaan. Toisessa alakysymyksessä tutkitaan merijalkaväen kehityskulkua maihinnousuihin erikoistuneesta joukosta monikykyiseksi puolustushaaraksi sekä sen asemaa, tehtävää ja käyttöä asevoimissa. Kolmannessa kysymyksessä merijalkaväen nykyistä suorituskykyä ja sen kehitystä tarkastellaan yhdysvaltalaisen DOTMLPF -analyysin avulla. Alatutkimuskysymykset ovat:

1. *Millainen on Yhdysvaltojen sodan kuva?*
2. *Mikä on merijalkaväen tehtävä osana Yhdysvaltojen asevoimia?*
3. *Mikä on Yhdysvaltojen merijalkaväen suorituskyky tänään?*

Kuva 2. Tutkimuksen viitekehys

Tutkimuksen viitekehys muodostuu sen keskeisimmistä käsitteistä, jotka ovat sodan kuva, Yhdysvaltojen asevoimat ja merijalkaväki sekä niiden välisistä merkityssuhteista. Sodan kuvalla pyritään selvittämään strategisella tasolla, mikä Yhdysvaltoja uhkaa sotilaallisesti ja miten sen asevoimia käytetään sekä kehitetään näitä uhkia vastaan. Sodan kuvan teoria käsitellään luvussa 2.1. Nykyisen sodan kuvan määrittelyllä luodaan arvio, millaista vihollista vastaan merijalkaväkeä varauduttaisiin käyttämään 2020-luvulla.

Yhdysvaltojen asevoimat ovat kuudesta puolustushaarasta koostuva kokonaisuus, jonka toiminta perustuu yhteispuolustushaaraoperaatioihin. Tutkimalla asevoimia selvitetään, miten ne toimivat, miten niitä johdetaan, sekä mikä on merijalkaväen tehtävä osana asevoimien kokonaisuutta. Käsittelemällä asevoimien johtamista ja vastuiden jakautumista luodaan ymmärrys asevoimien toiminnan perusteista. Merijalkaväen nykyistä tehtävää asevoimissa tarkastellaan puolustushaaran historiallisen kehityksen ja käytön kautta. Näiden osa-alueiden avulla luodaan käsitys siitä, millaisiin tehtäviin merijalkaväkeä varaudutaan käyttämään 2020-luvulla.

Merijalkaväen suorituskykyä tarkastellaan yhdysvaltalaisen DOTMLPF -analyysin avulla. Tulkitsemalla merijalkaväen nykyisen suorituskyvyn tilaa ja sen lähitulevaisuuden kehitysnäkymiä, luodaan arvio puolustushaaran kyvystä toteuttaa sille määrättyt tehtävät.

Yhdistämällä johtopäätökset Yhdysvaltojen sodan kuvasta, merijalkaväen tehtävästä ja puolustushaaran suorituskyvystä muodostetaan arvio siitä, mihin suuntaan merijalkaväki on kehittymässä ja minkälaiseen sodankäyntiin se on varautumassa 2020-luvulla.

Tutkimuksessa Yhdysvaltojen asevoimien muita puolustushaaroja ei käsitellä syvällisemmin, elleivät niiden toiminnot merkittävästi liity merijalkaväen toimintaan. Merijalkaväen suorituskyvyn eri osa-alueilta tarkastellaan miten toiminnot ja puutteet niissä vaikuttavat merijalkaväen kokonaisuuteen. Tutkimuksen ajallinen tarkastelu sijoittuu pääasiallisesti 2000-luvulle. Yhdysvaltojen sodan kuvan ja merijalkaväen tehtävän osalta tarkastellaan aikajaksoja ennen 2000-lukua. Tämä tutkimus sijoittuu sotataidollisessa jaottelussa strategian ja operaatiotaidon väliselle alueelle.

1.4 Tutkimusmenetelmät

Tässä tutkimuksessa käytetään laadullista tutkimusotetta. Laadullisessa tutkimuksessa kohteena ovat ihmisten käsitykset ja tulkinnat tutkittavasta ilmiöstä, jonka perusteella pyritään luomaan ymmärrys tai teoreettinen tulkinta. Tutkimuksessa ihmisten omat tulkinnat ovat sallittuja. Laadulliselle tutkimukselle yleistä on saturaatio eli aineistoa kerätään niin paljon ja kauan, kunnes tutkimusongelma ratkeaa.²² Laadullinen tutkimusote soveltuu tutkielmaan, koska aineisto muodostuu sanoista, kuvista ja niiden tulkitsemisesta, eikä tutkittavaa ilmiötä pyritä kuvaamaan määrin, paljousin tai numeroin.²³

Tutkimusaineisto Yhdysvaltojen nykyisestä sodan kuvasta, asevoimien kokoonpanosta ja johdosuhteista sekä merijalkaväen suorituskyvystä koottiin kirjallisuuslähteistä ja asiantuntija-haastatteluista. Kirjallinen aineisto koostuu dokumenteista, artikkeleista, kirjallisuudesta, asiakirjoista ja internet-lähteistä. Käytetyt lähteet ovat julkista materiaalia. Lähdeaineisto

²² Tuomi, Jouni & Anneli Sarajärvi: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Uudistettu painos, Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki, 2018, s. 98; ks. myös Kananen Jorma: *Opinnäytetyön kirjoittajan opas: Näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun*. Jyväskylän ammattikorkeakoulu, Juvenes Print, Jyväskylä, 2015, s. 128–129.

²³ Huttunen, Mika & Jussi Metteri (toim.): *Ajatuksia operaatiotaidon ja taktiikan laadullisesta tutkimuksesta*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Taktiikan laitos, Julkaisusarja 2, Taktiikan asiantietoa n:o 1/2008, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008, s. 34.

koostuu pääosin englanninkielisestä materiaalista, jota täydennettiin suomenkielisillä teoksilla.

Tutkimuksessa toteutettiin asiantuntijahaastatteluita, joiden tavoitteena oli muodostaa syvämpi ymmärrys tutkittavasta ilmiöstä, löytää tutkimukselle uusia lähteitä sekä löytää asiantuntijatiedon avulla vertailupohjaa kirjallisten lähteiden perusteella tehdyille havainnoille. Haastattelut toteutettiin strukturoimattomina teemahaastatteluina, jolloin puhuttavasta aiheesta ei laadittu tarkkoja kysymyksiä, vaan aiheesta keskusteltiin avoimesti erilaisten teemojen kautta.²⁴ Kaikki keskustelut toteutettiin yksilöhaastatteluina ja ne nauhoitettiin sanelukoneen avulla. Haastattelut kestivät keskimäärin 50 minuuttia ja ne toteutettiin Pääesikunnassa ja Karjalan Prikaatissa. Haastattelumateriaali on tutkijan hallussa.

Haastatteluita oli suunniteltu toteuttavaksi kuusi kappaletta, joista viisi toteutettiin. Yksi haastateltava ei vastannut haastattelupyyntöön. Haastateltavien määrään vaikuttivat tutkittavaan aihepiiriin perehtyneiden asiantuntijoiden selvittäminen sekä haastatteluiden toteuttamiseen ja analysointiin suunniteltu aika. Haastateltavat ovat sotilashenkilöitä, jotka valikoituivat taustansa, tehtäviensä ja kokemuksensa perusteella. Haastateltaviksi valikoitiin henkilöitä, joilla oli kokemusta työskentelystä Yhdysvaltojen asevoimien ja erityisesti merijalkaväen kanssa. Haastateltavista neljä on suomalaisia puolustusvoimien palveluksessa olevia upseereita ja yksi yhdysvaltalainen asevoimien palveluksessa toimiva sotilasasiamies. Suomalaisten upseereiden tehtävät haastatteluhetkellä jakautuivat seuraavasti: kenraalimajuri Pekka Toveri toimi sotilasasiamiehenä Yhdysvalloissa, komentaja Mikko Saarinen yhteysupseerina Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen johtoportaassa, eversti Kari Kaakinen opiskelijana Yhdysvaltojen merijalkaväen yliopistossa ja everstiluutnantti Timo Ronkainen Kymen pioneeripataljoonan komentajana Karjalan prikaatissa. Viimeisenä mainittu henkilö valikoitui haastateltavaksi edellisen tehtävänsä perusteella, jossa hän toimi Pääesikunnan suunnitteluosaston kansainvälisen sektorin Yhdysvaltoihin liittyvien asioiden parissa. Yhdysvaltalainen haastateltava, everstiluutnantti Edward Caricato toimi Yhdysvaltojen Helsingin suurlähetystössä sotilasasiamiehenä merijalkaväen puolustushaaran edustajana.

Haastatteluaineisto litterointiin, jonka jälkeen se analysoitiin teemoittelun avulla. Teemoittelulla analysoitavasta aineistosta luokitellaan erilaisia aihepiirejä, jonka jälkeen näistä muodostetaan teemoja.²⁵ Haastatteluaineistosta muodostetut teemat jaettiin edelleen tutkimuksen ala-

²⁴ Kananen (2015), s. 145.

²⁵ Tuomi & Sarajärvi (2018), s. 105–106.

tutkimuskysymysten mukaisiin kokonaisuuksiin. Aineistosta tehtyjä havaintoja verrattiin tutkimuksessa aikana kirjallisuuslähteiden perusteella tehtyihin havaintoihin.

Merijalkaväen suorituskyvyn mallintamiseen käytetään yhdysvaltalaisista DOTMLPF -analyysia. DOTMLPF on tutkimusta varten muokattu malli Yhdysvaltojen asevoimien käytästä DOTMLPF-P -analyysistä. Analyysi muodostuu sanoista: *Doctrine, Organization, Training, Materiel, Leadership & education, Personnel, Facilities ja Policy*.²⁶ DOTMLPF-P -analyysiä käytetään kuvaamaan asevoimien suorituskyyä eri osa-alueiden kautta. Yhdysvaltalaisessa puolustus suunnittelussa analyysiä hyödynnetään suorituskyyyn kehittämisessä, tutkitessa uusien konseptien tai järjestelmien vaikutusta asevoimien suorituskyyyn eri osa-alueisiin. Uusien toimintatapojen ja järjestelmien kokeilut sekä niistä tehdyt havainnot saattavat johtaa muutoksiin kyseisillä suorituskyyyn osa-alueilla.²⁷

DOTMLPF ei ole tutkimusmenetelmä, vaan analyysin mukaista jaottelua käytetään merijalkaväen suorituskyyyn määrittelyyn. Tässä tutkimuksessa suorituskyyyn osa-alue *Policy* on rajattu pois, koska Yhdysvaltojen turvallisuuspolitiikkaa ja sen vaikutuksia asevoimiin tutkitaan omana alatutkimuskysymyksenään sodan kuvan kautta. DOTMLPF -analyysin eri osa-alueiden sisällön määrittämiseen hyödynnetään Martti Lehdon väitöskirjassa käytettyä mallia.²⁸

Doktriinilla, *Doctrine*, tarkoitetaan perusteita, jotka ohjaavat analysoitavan kohteen käyttö- ja toimintaperiaatteita sekä antavat perusteita operaatiotaidosta taistelutekniikan tasolle asti. Organisaatiolla, *Organization*, tarkoitetaan käytettäviä joukkorakenteita ja kokoonpanoja. Harjoittelulla, *Training*, viitataan toimintaan ja koulutukseen, millä joukot valmistetaan toimimaan halutulla tavalla vaihtelevissa toimintaympäristöissä. Materiaalilla, *Materiel*, tarkoitetaan varusteita, välineitä ja ajoneuvoja, joita tarvitaan tehtävien toteuttamiseksi. Johtamisella, *Leadership & education*, selvitetään miten johtajakoulutus ja virkaurakurssit toteutetaan organisaation eri tasoilla, sekä miten johtajat koulutetaan toimintaa varten. Henkilöstöllä, *Personnel*, määritellään se sotilas- tai siviilihenkilöstö, jotka tarvitaan toiminnan tai tehtävien toteuttamiseksi. Infrastruktuurilla, *Facilities*, tarkoitetaan tukikohtia, komentokeskuksia, varikkoja

²⁶ Joint Publications (JP) 1-02 (2016), s. A-52; Puolustusvoimilla on käytössä sotilaallisen suorituskyyyn määrittelyyn oma näkökulmansa, joka muodostuu DOTMLPFI-osatekijöistä, ks Pääesikunnan suunnitteluosaston asiakirja HO46/31.5.2018: *PVOHJEK-PE Sotilaallisen suorituskyyyn käsitelmä*, 2018, Puolustusvoimien asianhallintajärjestelmä.

²⁷ The Joint Chiefs of Staff: *CJCSI 3100.01D Joint Strategic Planning System*. Washington D.C., 2018, s. F-2.

²⁸ Lehto, Martti: *Suomen ilmavoimien johtamisjärjestelmän evoluutio ilmasotateorian, kansallisten instituutioiden ja johtamisjärjestelmän ulkomaisen kehityksen näkökulmasta*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitos, Julkaisusarja 1: Nro 8, Tampereen yliopistopaino Oy, Tampere, 2012, s. 448.

ja muita tiloja sekä alueita, jotka ovat tarpeellisia sotilaallisen toiminnan toteuttamiselle ja ylläpidolle.²⁹

Yhdysvaltojen merijalkaväen suorituskyvyn eri osa-alueita tarkastellaan lähdemateriaalin perusteella, jotka ajoittuvat vuosille 2017–2020. DOTMLPF -analyysillä pyrittiin muodostamaan käsitys jokaisen osa-alueen nykytilasta ja lähitulevaisuuden kehitysnäkymistä. Tämän tiedon perusteella tutkimuksessa laaditaan arvio merijalkaväen nykyisestä suorituskyvystä ja miten sitä ollaan kehittämässä 2020-luvulla.

Tutkimuksessa käytetään aineistopohjaista sisällönanalyysiä, jolloin tutkimuksen painopiste on aineistossa. Laadullinen sisällönanalyysi soveltuu tutkimukseen, koska suurin osa lähdemateriaalista on kirjallista. Aineiston toimiessa lähtökohtana pyritään induktiivisesti yksittäisten havaintojen perusteella luomaan yleisiä väittämiä. Sisällönanalyysin perusteella pyritään laatimaan teoreettinen kokonaisuus, jossa tutkijan omat ennakkokäsitykset rajataan analyysin ulkopuolelle.³⁰ Tutkimuksessa lähdeaineiston analyysiprosessin kohteet määräytyivät tutkimuksen pää- ja alatutkimuskysymysten kautta. Analyysiprosessin lopputuotoksena muodostuu ymmärrys ja kuvaus tutkittavasta aiheesta.

1.5 Tutkielman rakenne

Tutkielma koostuu johdannosta, neljästä pääluvusta sekä lähteistä ja liitteistä. Ensimmäisessä pääluvussa vastataan ensimmäiseen alatutkimuskysymykseen määrittelemällä mitä sodan kuvalla tarkoitetaan ja tarkastelemalla Yhdysvaltojen nykyistä sodan kuvaa, asevoimien käyttöä sekä kehittämistä. Luku perustuu tutkijan tekemiin havaintoihin maan hallinnon julkaisemista asiakirjoista, yhdysvaltalaisten ajatushautomoiden analyyseista sekä suurvaltojen välisiä suhteita käsittelevästä kirjallisuudesta.

Toisessa pääluku vastataan toiseen alakysymykseen tutkimalla Yhdysvaltojen asevoimien rakennetta ja johtosuhteita sekä merijalkaväen historiallista kehitystä ja tehtävää osana asevoimia. Yhdysvaltojen asevoimien kokoonpanon ja johtosuhteiden käsittelyllä perehdytetään siihen, miten asevoimat toimivat. Luku perustuu tehtyihin havaintoihin Yhdysvaltojen puolustushallinnon asiakirjoista, Yhdysvaltojen laista sekä asevoimiin ja merijalkaväkeen keskittyvästä kirjallisuudesta.

²⁹ The Joint Chiefs of Staff: *CJCSI 3010.02E Guidance for Developing and Implementing Joint Concepts*. Washington D.C., 2016, s. A-3–A-5; Lehto (2012), s. 448.

Kolmannessa pääluvussa tutkitaan merijalkaväen suorituskykyä DOTMLPF -analyysin eri osa-alueiden kautta. Suorituskyvyn osa-alueiden havainnot perustuvat merijalkaväen julkaisuihin, ohjesääntöihin, internet-artikkeleihin sekä yhdysvaltalaisen ajatushautomon analyysiin puolustushaaran tilasta ja lähitulevaisuuden näkymistä.

Neljännessä pääluvussa vastaan päätutkimuskysymykseen kokoamalla ja analysoimalla yhteen aiempien päälukujen johtopäätökset sekä esittämällä arvio merijalkaväen lähitulevaisuuden kehityksestä. Lisäksi luvussa arvioidaan tutkielman luotettavuutta sekä esitetään tutkimuksen jatkotutkimusaiheet.

1.6 Tärkeimmät käsitteet

Yhdysvalloilla tarkoitetaan tässä tutkimuksessa Yhdysvaltojen liittovaltiota, *United States of America*, ja sen hallintoa.

Sodan kuva on sodan alakäsite. Sodan kuva määräytyy valtioiden tai toimijoiden ymmärryksestä siitä, mikä meitä sotilaallisesti uhkaa, miten asevoimia kehitetään, miten niitä käytetään ja miten nämä toimet perustellaan kansainvälisessä turvallisuusjärjestelmässä. Nykyisen sodan kuvan määrittelemisen lähtökohtana toimivat ymmärryksemme nykypäivän ja tulevaisuuden sodista sekä kokemuksemme menneestä. Sodan kuvan teoriasta tarkemmin luvussa 2.1.³¹

Yhdysvaltojen asevoimilla, *United States Armed Forces*, tarkoitetaan Yhdysvaltojen puolustusministeriön alaisuuteen kuuluvaa vapaaehtoisuuteen perustuvaa kuuden puolustushaaran ympärille muodostuvaa sotilasorganisaatiota.³²

Merijalkaväellä, *United States Marine Corps*, tarkoitetaan yhtä Yhdysvaltojen asevoimien kuudesta puolustushaarasta. Merijalkaväki on merivoimaministeriön, *Department of the Navy*,

³⁰ Huttunen & Metteri (2008), s. 51–56; Ks myös Tuomi & Sarajärvi (2018), s. 108–109.

³¹ Raitasalo, Jyri & Joonas Sipilä: Näkökulma sotaan, *Sota - Teoria ja todellisuus. Näkökulmia sodan muutokseen*. Raitasalo, Jyri & Sipilä, Joonas (toim.), Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 24, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008, s. 7–8; Iloniemi, Jaakko & Jarno Linnéll: *Uhkakuvat*. Docendo Oy, Jyväskylä, 2018, s. 59.

³² Military.com: *What Are The Branches of the U.S. Military?*. [<https://www.military.com/join-armed-forces/us-military-branches-overview.html>], luettu 5.3.2020.

alainen puolustushaara, joka toimii asevoimien välittömän valmiuden joukkona sotilaallisen voiman projisoimiseen ympäri maapalloa.³³

Konventionaalisella sodankäynnillä tarkoitetaan tässä tutkimuksessa tavanomaista sodankäyntiä, jota käydään kineettisillä asejärjestelmillä valtioiden välisten voimien kesken.³⁴

Vastakumouksellisella sodankäynnillä, *Counter-Insurgency (COIN)*, tarkoitetaan yhdysvaltalaisesta näkökulmasta sarjaa sotilaallisia ja ei-sotilaallisia toimia, jotka voivat tapahtua osana suurempaa sotilaallista operaatiota. Vastakumouksellisen sodankäynnin tavoitteena on samanaikaisesti voittaa ja eristää kumouksellista sodankäyntiä harrastava osapuoli sekä poistaa sen toiminnan voimanlähde. Kumouksellinen sodankäynti voidaan taas ymmärtää väkivaltaiseksi kamppailuksi valtioiden ja ei-valtiollisten toimijoiden kesken, jonka tavoitteena on suorien ja epäsuorien sotilaallisten toimien avulla kuluttaa vastustajalta voima, vaikutusvalta sekä taistelutahto taistelun jatkamiseksi. Molemmissa sodankäynneissä pyritään saavuttamaan laillisuus ja vaikutusvalta paikallisväestön keskuudessa.³⁵

Asymmetrisellä sodankäynnillä eli epäsymmetrisellä sodankäynnillä tarkoitetaan toisistaan erilaisten strategioiden, taktiikoiden, suorituskykyjen ja keinojen käyttämistä sotilasoperaatiossa vastustajan vahvuuksien kiertämiseksi tai minimoimiseksi ja hänen heikkouksiensa hyödyntämiseksi. Asymmetrisessä sodankäynnissä ylivoimaisen vastustajan sotilaallisen voiman suoraa kohtaamista pyritään välttämään ja vastustajaan pyritään vaikuttamaan käyttämällä muita keinoja, kuin pelkästään sotilaallista voimaa.³⁶

³³ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 5063 - United States Marine Corps: Compositions; functions*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>], luettu 10.12.2018.

³⁴ Rekkedal, Nils Marius: *Nykyaikainen sotataito: Sotilaallinen voima murroksessa*. Mälkki, Juha (toim.), Maanpuolustuskorkeakoulu, Neljäs uusittu painos (verkkoversio), Helsinki, 2013, s. 8, 198, 561.

³⁵ Department of the Army: *FM 3-24/MCWP 3-33.5 Insurgencies and Countering Insurgencies*. Headquarters, Department of the Army, Washington D.C., 2014, s. 1-1, 1-2.

³⁶ Joint Publications (JP) 1-02 (2016), s. 17; ks. myös Rekkedal (2013), s. 382–383.

2 YHDYSVALTOJEN SODAN KUVA

2.1 Sota ja sodan kuva

Sodalle ei ole olemassa yksiselitteistä määritelmää. Käsitys sodasta tai sen luonteesta muuttuu, riippuen mistä näkökulmasta tai millaisena ajanjaksona niitä tarkastellaan. Tässä alaluvussa käsitellään lyhyesti kahta erilaista näkökulmaa sodan käsitteen ymmärtämiseksi ja määrittämiseksi mitä sodan kuvalla tarkoitetaan tässä tutkimuksessa. Näiden käsitteiden avaamisella autetaan hahmottamaan, miten sodan kuva on yhteydessä asevoimiin ja miten sen muutos vaikuttaa asevoimien käyttöön ja kehitykseen.

Realismin näkökulmasta sota ymmärretään ylihistorialliseksi ilmiöksi, jonka peruslogiikka ei ajan seurauksena muutu. Sotilasteknologian ja sotataidon kehittymisen kautta sodan ilmentymismuodot eroavat aikakausittain. Sota määritellään tässä näkökulmassa valtioiden välisessä valtakamppailussa yhdeksi politiikan työkaluksi muiden joukossa. Realismiin liittyvän ongelmanratkaisuteorian avulla sota voidaan ymmärtää laajamittaisten väkivaltaisten keinojen hyödyntämiseksi valtioiden tai muiden toimijoiden välillä poliittisten päämäärien saavuttamiseksi.³⁷

Vaihtoehtoisesti sotaa voidaan tulkita konstruktivistisesta näkökulmasta, missä se ymmärretään kansainvälisen järjestelmässä sosiaalisesti vakiintuneeksi rakenteeksi, jonka toimintaa määrittää asevoimien ja väkivallan käyttö poliittisesti organisoitujen ryhmien välillä. Tässä näkökulmassa sodan tunnistamiselle tulee olla yhteisiä määritelmiä tai sääntöjä, jotta se erotetaan rikollisesta tai yleisestä väkivallasta. Sodan ajattoman ylihistoriallisuuden sijaan konstruktivistisessä ajattelussa keskitytään sodan kuvaan, joka on sidoksissa aikaan ja sen hetkiin yhteisesti hyväksytyihin käsityksiin sodasta, sen käymisestä tai siihen varautumisesta. Sota ei siis konstruktivistisesta näkökulmasta aina tarkoita valtioiden välistä väkivaltaisten keinojen hyödyntämistä, ellei sota ole yhteisesti sellaiseksi määritelty. Tämän näkökulman kautta pyritään selvittämään, miten valtiot pyrkivät jatkuvasti määrittelemään sodan toisilleen kansainvälisessä toimintaympäristössä.³⁸

³⁷ Raitasalo, Jyri: *Turvallisuusympäristön muutos ja Suomen puolustus*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 23, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008, s. 8, 30–31; Sodan määrittämistä enemmän ks esim Sivonen, Pekka (toim.): *Suomalaisia näkökulmia strategian tutkimukseen*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 33, Juvenes Print, Tampere, 2013.

³⁸ Raitasalo (2008), s. 31–32. Konstruktivismiin ja realismiin näkökulmien eroavaisuuksista kansainvälisessä politiikassa tarkemmin ks esim Wendt, Alexander: *Social Theory of International Politics*. Cambridge University Press, New York, 1999.

Tässä tutkimuksessa edellä mainittujen näkökulmien perusteella sota ymmärretään kokonaisuudeksi, johon lähtökohtaisesti liittyy väkivalta ja/tai asevoimien käyttö sekä politiikka tai poliittisesti organisoituneet tekijät. Nykyinen käsityksemme sodan ilmentymisestä on muuttunut teknologian kehityksen seurauksena viimeisen vuosikymmenen aikana. Perinteisten maa-, meri- ja ilma toimintaympäristöjen rinnalle ovat muodostuneet kyber- ja informaatioympäristöt. Tietojärjestelmissä tapahtuva kybervaikuttaminen on sodankäynnin moniulotteisuuden uusin ilmentymä. Kyberympäristössä valtioiden lisäksi kokoaan isommiksi toimijoiksi ovat muodostuneet rikolliset, terroristijärjestöt sekä muut ei-valtiolliset toimijat. Sodan perusluonne väkivaltaisten keinojen käyttämisestä tavoitteiden saavuttamiseksi ei ole teknologian kehityksen myötä muuttunut. Kyber- tai informaatioympäristöjen ei nähdä korvaavan ”perinteisiä” toimintaympäristöjä vaan täydentävän niitä.³⁹

Sodan kuva käsitetään tässä tutkimuksessa Jyri Raitasalon määritelmän mukaisesti. Raitasalon mukaan sodan kuvalla tarkoitetaan *”suhteellisen yhtenäistä asevoimien käyttöön liittyvien käsitysten joukkoa, jonka taustalla on yhteiseen maailmankuvaan perustuva näkemys kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän luonteesta”*.⁴⁰ Sodan kuva voidaankin tulkita yhteiseksi ymmärrykseksi valtiollisten toimijoiden kesken siitä, miten asevoimia kehitetään, ylläpidetään ja käytetään kansainvälisessä toimintaympäristössä. Se kertoo valtioille, miten niiden tulee varautua sotaan ja miten sitä käydään.⁴¹ Tämän yleisen käsityksen lisäksi sodan kuva voi määrittyä yksittäisen valtion tai toimijan perusteella. Tällöin huomioon otetaan kyseisen valtion turvallisuuspoliittinen tilanne sekä menneisyyden opit. Yksittäisen valtion sodan kuva saattaa myötäillä yleistä vallitsevaa sodan kuvaa, mutta erottelee siinä yksityiskohtaisemmin asevoimien käyttöön ja kehitykseen liittyviä tekijöitä.⁴² Esimerkkinä Euroopan unioniin kuuluvana länsimaana, suomalainen sodan kuva osittain myötäilee länsimaista sodan kuvaa. Käsityksiimme asevoimien käytöstä ja sen kehittämisestä voidaan päätellä vaikuttavan geopoliittinen asemamme Venäjän rajanaapurina, sekä kokemuksemme omasta historiastamme.

Ajallisesti sodan kuva muodostuu menneisyydestä, nykyhetkestä ja tulevaisuudesta. Siihen vaikuttavat kokemuksemme ja oppimme menneestä historiasta, jotka vaikuttavat käsityksiimme nykyhetkestä. Tämän kautta luomme arvion siitä, miten sotia käydään nyt ja miten niihin varaudutaan. Nykyhetken ja menneisyyden käsitysten perusteella laadimme arvion tule-

³⁹ Iloniemi & Linnéll (2018), s. 58–59.

⁴⁰ Raitasalo & Sipilä (2008), s. 8.

⁴¹ Ibid, s. 8.

⁴² Raitasalo (2008), s. 35.

vaisuuden sodasta, sen ilmenemismuodoista ja tavoitteista. Menneisyyden, nykyhetken ja tulevaisuuden keskinäinen tärkeysjärjestys saattaa tässä yhteydessä vaihdella. Esimerkkinä Raitasalo käyttää tämän tärkeysjärjestyksen muuttumisena kylmän sodan ja sen päättymisen jälkeistä välitöntä aikakautta. Kylmän sodan aikaisen sodan kuvan muodostumiseen vaikutti merkittävästi suurvaltojen omat kokemukset toisesta maailmansodasta sekä ydinaseiden pelko. Vastaavasti nämä kokemukset alkoivat menettää merkitystään 1990-luvulla kylmän sodan jälkeisessä uudessa turvallisuusympäristössä. Menneisyyden oppien tilalle sodan kuvan määrittelyyn nousi tulevaisuuteen tähtäävät arviot asevoimien kehittämisestä ja sen käytön perusteluista.⁴³

Sodan kuvalla pyritään vastaamaan kolmeen kokonaisuuteen: Ensimmäisenä määritellään mikä tai kuka on vallitseva toimija, joka muodostaa meille sotilaallisen uhan. Toisena pyritään selvittämään, miten asevoimien käyttöä perustellaan ja miten sotaa voidaan oikeutetusti käydä. Kolmantena määritetään, miten asevoimia on kehitettävä meitä uhkaavia toimijoita vastaan. Näiden kolmen kokonaisuuden kautta muodostetaan ymmärrys siitä, miten asevoimien käyttöä eli sotaa tulkitaan valtiollisten toimijoiden kesken. Yksiselitteistä ja pysyvää käsitettä esimerkiksi Suomen tai Yhdysvaltojen sodan kuvalle ei voida kuitenkaan määritellä. Tämä johtuu siitä, yhteiset käsityksemme asevoimien käytöstä ja sen oikeutuksessa elävät jatkuvasti. Tulkintamme menneisyydestä, nykyhetkestä ja tulevaisuudesta muuttuvat poliittisten päätösten ja niiden perusteella tehtyjen ratkaisujen kautta.⁴⁴

Sodan kuvan muutosta voidaan kuvata kansainvälisen järjestelmän sisällä tapahtuvan käytännön toimien ja diskurssin vuorovaikutuksena. Käytännön toimilla tarkoitetaan tässä yhteydessä käytyjä sotia ja toteutettuja sotilasoperaatioita. Diskurssilla tarkoitetaan tulkintaa käytännön toteutuksesta eli asevoimien käytöstä. Yhteiset diskurssit eli sodan kuva valtiollisten toimijoiden kesken ei rakennu yksittäisten toimijoiden tulkinnoista, vaan muodostuvat vuosia kestävä jatkuvan yhteisen kanssakäymisen tuotoksena. Diskurssit sodasta eivät rakennu ainoastaan nykyhetkessä tehtävistä tulkinnoista, vaan niiden taustalla vaikuttavat aiemmat kokemukset sodasta ja asevoimien käytöstä. Esimerkkinä kylmän sodan jälkeisessä maailmassa läntinen sodan kuva perustui alun perin kylmän sodan aikaisiin yhteisiin käsityksiin asevoimien käytöstä ja sen perustelusta. Yhteisten käsitysten muodostama sodan kuva alkoi muuttua 1990- ja 2000-lukujen käytännön toimien sekä niistä tehtyjen tulkintojen vaikutuksesta. Yhdysvallat aktiivisena sotilaallisena suurvaltana oli yksi erityisen merkittävä tekijä tämän muutoksen takana. Kansainvälisessä poliittisessä järjestelmässä on tyypillistä, että yksittäiset toi-

⁴³ Raitasalo (2008), s. 33.

mijat pyrkivät ajamaan omaa tulkintaansa asevoimien käytöstä yleiseksi hyväksytyksi tulkinaksi.⁴⁵

Yksittäiset valtiot tai toimijat eivät kykene yksin määrittämään yhteistä sodan kuvaa. Jyri Raitasalon mukaan tämä johtuu siitä, että sodan kuvan muodostumiseen liittyvät käsitykset rakentuvat samassa joukossa toimivien toimijoiden kesken poliittisessa yhteistoiminnassa. Toimijoiksi tässä yhteydessä voidaan ymmärtää valtiot tai muut aseelliset toimijat.⁴⁶ Esimerkiksi Yhdysvallat tarvitsee liittolaistensa ja muiden kumppanimaidensa hyväksynnän sille, että sen esittämät tulkinnat asevoimien käytöstä voisivat muuttua yhteiseksi länsimaiseksi sodan kuvaksi. Länsimainen sodan kuva voidaankin ymmärtää ideologisesti ja poliittisesti länteen lukeutuvien valtioiden kollektiivisena ymmärryksenä sotaan valmistautumisesta ja asevoimien käytöstä.⁴⁷

2.2 Sotilaalliset uhkakuvat Yhdysvaltojen näkökulmasta

“The United States faces an extraordinarily dangerous world, filled with a wide range of threats that have intensified in recent years.” - Yhdysvaltojen vuonna 2017 julkaistu kansallinen turvallisuusstrategia.⁴⁸

Yhdysvaltojen vallitsevaan sodan kuvaan vaikuttaa menneisyyden kautta sen suurvalta-asema, joka muodostui toisen maailmansodan jälkeen ja vahvistui erityisesti kylmän sodan päättymisen jälkeen. Neuvostoliiton lakattua olemasta, siitä tuli yksinapaisen maailman ainoa suurvalta. Kylmän sodan vastakkainasettelun ja ydinsodan pelon päättyminen teki Yhdysvaltojen melkein puoli vuosisataa säilyneen sodankuvan perusteettomaksi. Kylmän sodan päättymisen seurauksena myös kolmannessa maailmassa käytävät sisällissodat ja humanitääriset kriisit nousivat suurvaltojen vastakkainasettelun taustalta yleiseen tietoisuuteen. Yhdysvallat pyrki löytämään tässä uudessa turvallisuusympäristössä aseman globaalina rauhan takaajana. Asevoimien käyttöä perusteltiin muun muassa ”uusien sotien”⁴⁹ eli humanitääristen kriisien ja sisällissotien ratkaisemisella.⁵⁰ Samanaikaisesti Persianlahden sodasta saadut opit korostivat teknologian merkitystä sodankäynnissä muodostaen Yhdysvalloissa käsitteen ”sodankäynnin

⁴⁴ Raitasalo (2008), s. 35–36.

⁴⁵ Ibid, s. 36–39.

⁴⁶ Ibid, s. 41–42.

⁴⁷ Raitasalo & Sipilä (2008), s. 9–10.

⁴⁸ The White House (2017), s.1.

⁴⁹ Uusien sotien määritelmästä enemmän ks esim Kaldor, Mary, ja Riikka Taipale: *Uudet ja vanhat sodat: Järjestäytynyt väkivalta globalisaation aikakaudella*. Taifuuni, Helsinki, 2001.

⁵⁰ Snow, Donald M.: *National Security*. Routledge, New York, 2020, s. 105–108; Raitasalo (2008), s. 60–64.

vallankumous”, *Revolution in Military Affairs (RMA)*, joka toimi asevoimien kehittämistä ohjaavana tekijänä.⁵¹

Syyskuun 11. päivän terroristi-iskut vuonna 2001 muuttivat tämän kehityksen nostamalla kansainvälisen terrorismin Yhdysvaltojen sodan kuvan suurimmaksi uhaksi ja ei-valtiolliset toimijat asevoimien käytön kohteeksi. Terrorismin luokittelu sotilaalliseksi uhaksi mahdollistettiin siihen liitettyjen valtiollisten toimijoiden kautta, joita kutsuttiin Yhdysvalloissa ”*roisto-valtioksi*” ja ”*epäonnistuneiksi valtioiksi*”. Yhdysvaltojen näkökulmasta terrorismin muodostama uhka oikeutti sen käynnistämään terrorismin vastaisen sodan, *War on Terror*, joka puolestaan johti sotaan Afganistanissa ja Irakissa. Sen asevoimat ajautuivat Lähi-idässä sotatoimia seuranneen miehitysvaiheen aikana paikallisten ei-valtiollisten toimijoiden kanssa sodankäyntiin, jollaista se ei ollut kokenut Vietnamin sodan jälkeen. Sotilaallisesta ylivoimastaan huolimatta, Yhdysvaltojen asevoimat eivät ole onnistuneet kukistamaan vastustajiaan Irakissa ja Afganistanissa.⁵² Huolimatta asevoimiensa vastoinkäymisistä Lähi-idässä, Yhdysvaltojen valta-asema vaikutti siihen, ettei vuosien 1991–2014 välillä merkittäviä kansainvälisiä kysymyksiä ratkaistu sen tahdon vastaisesti.⁵³

Nykyinen kansainvälinen turvallisuusympäristö on Yhdysvaltojen näkökulmasta ollut epävakaa jo 2000-luvun alusta alkaen. Nykyisen epävakauden syinä pidetään suurvaltojen välisen strategisen kilpailun uudelleenkäynnistymistä ja Yhdysvaltojen luoman sääntöpohjaisen kansainvälisen järjestyksen heikentymistä. Kansallisissa asiakirjoissa Venäjän ja Kiinan asettama haaste sen globaalille johtoasemalle on korvannut terrorismin suurimpana kansallisena uhkana.⁵⁴ Alueellisesti Iranin ja Pohjois-Korean koetaan muodostavan Yhdysvalloille ja sen liittolaisille uhan rahoittamalla terrorismia sekä kehittämällä ballistisia ohjuksia ja joukkotuhoaseita.⁵⁵ Pohjois-Amerikan mantereen ei tulkita asiakirjojen mukaan olevan suojassa uusien uhkien ja vihollisten kehittyneiden suorituskykyjen aseelliselta vaikutukselta. Tulevaisuuden konflikteissa Yhdysvallat tulee varautumaan hyökkäyksiin sen yhteiskunnan kaikkia osalualueita vastaan.⁵⁶ Vuonna 2018 julkaistussa kansallisessa puolustusstrategiassa edellä mainitut valtiot on luokiteltu 2+3 viitekehukseen, joka priorisoi Kiinan ja Venäjän tärkeimmiksi vertai-

⁵¹ Raitasalo (2008), s. 57–60.

⁵² Raitasalo (2008), s. 70–73; Snow (2020), s. 109–114.

⁵³ Iloniemi & Linnéll (2018), s. 87.

⁵⁴ United States Department of Defense (2018), s. 1–2.

⁵⁵ The White House (2017), s. 26.

⁵⁶ United States Department of Defense (2018), s. 3.

lukohdiksi Yhdysvaltojen asevoimien suorituskyvyn kehittämiseksi. Kolme matalampaa uhkaa muodostavat Iran, Pohjois-Korea sekä väkivaltaiset ei-valtiolliset toimijat.⁵⁷

Venäjä ja Kiina muodostavat Yhdysvalloille toisistaan erilaisen uhan, vaikka maita yhdistää yhteinen tavoite suurvaltainressejä kunnioittavasta maailmanjärjestyksestä.⁵⁸ Ensimmäinen ero perustuu ydinaseiden lukumäärään, jolla Venäjä muodostaa tällä hetkellä huomattavasti Kiinaa suuremman uhan.⁵⁹ Venäjän ydinaseiden uhka Yhdysvaltoja kohtaan tasapainottuu maan omien ydinaseiden lukumäärällä, joilla kyetään tuottamaan vähintään saman tasoinen uhka Venäjälle. Toinen kilpailijamaiden ero on niiden muodostaman uhan arvioitu aikaväli.

Yhdysvallat kokee Venäjän merkittäväksi uhaksi lyhyellä aikavälillä. Uhka perustuu ensisijaisesti sen sotilaallisen suorituskyvyn kehittymiseen maasodankäynnissä, tiedustelussa, elektronisessa sodankäynnissä sekä kaukovaikutteisessa tulenkäytössä.⁶⁰ Venäjän tavoitteena voidaan tulkita olevan tasavertaisen aseman saavuttaminen Yhdysvaltojen kanssa, mikä Venäjän mukaan on edellytys maiden yhteistyölle kansainvälisen turvallisuuden ja maailmanlaajuisen strategisen vakauden ylläpitämiseksi. Maiden vastakkainasettelua vahvistaa niiden yhteisten intressien vähyys ja taloudellisen keskinäisriippuvuuden heikkous. Tämä mahdollistaa taloudellisten sanktioiden asettamisen Venäjälle, sillä niillä ei ole merkittävää vaikutusta Yhdysvaltojen talouteen.⁶¹

Venäjän suhteellisen heikko talous on yksi syy, miksi Yhdysvaltojen kansallisissa asiakirjoissa se tulkitaan lyhyen aikavälin uhaksi. Vertauskohteena Venäjän valtion bruttokansantuote vuonna 2017 oli n. 1570 miljardia dollaria, kun vastaavasti pelkästään Texasin osavaltion bruttokansantuote samana vuonna oli yli 1600 miljardia dollaria.⁶² Bruttokansantuotteen vertailu ei kuitenkaan ole selkeä tapa verrata maita tai niiden asevoimien kykyjä. Pienemmästä taloudestaan huolimatta Venäjä haastaa Yhdysvaltoja voimistamalla sen sisäisiä ongelmia, heikentämällä sen liittolaissuhteita sekä hyväksikäyttämällä olemassa olevia valtatyhjiöitä.⁶³

⁵⁷ United States House of Representatives (2019a), s. 3.

⁵⁸ Puolustusministeriö: *Voiman Venäjä*. Grano Oy, Helsinki, 2019, s. 22.

⁵⁹ United States Department of Defense (2019), s. 12–13.

⁶⁰ Karber, Phillip & Joshua Thibeault: *Russia's New-Generation Warfare*. Association of the United States Army, [<https://www.ausa.org>], luettu 20.2.2019.

⁶¹ Puolustusministeriö (2019), s. 21–22.

⁶² United States House of Representatives (2019b), s. 6; The World Bank: *GDP (current US\$) - Russian Federation 2017*. [<https://data.worldbank.org/>], luettu 28.6.2019.; Bureau of Economic Analysis: *Regional Data - GDP and Personal Income - Texas 2017*. [<https://apps.bea.gov/>], luettu 28.6.2019.

⁶³ Puolustusministeriö (2019), s. 21.

Uusien asejärjestelmien ja ydinaseiden muodostaman pidäkkeen avulla Venäjä pyrkii heikentämään Yhdysvaltoja epäkonventionaalisten keinojen, kuten kyber- ja informaatiovaikuttamisen kautta. Vaikuttamisyritykset Yhdysvaltojen presidentinvaaleihin vuonna 2017 oli osoitus näiden keinojen käytöstä. Vaikuttamista voidaan tulkita Venäjän vastatoimeksi sitä vastaan asetettuja pakotteita kohtaan.⁶⁴ Yhdysvalloissa Venäjää ei tulkita Neuvostoliiton tasoiseksi uhaksi, mutta sen nähdään haastavan Yhdysvaltojen intressejä ja liittolaisia omilla lähialueillaan.⁶⁵

Kiinan uskotaan muodostavan Yhdysvaltojen valta-asemalle haasteen, jota se ei ole kokenut kylmän sodan päättymisen jälkeen.⁶⁶ Kiinan nousu ja sotilaallinen kehittyminen oli havaittu puolustusministeriön laatimissa asiakirjoissa jo 1990-luvun alussa ja uudestaan vuoden 2008 kansallisessa puolustusstrategiassa. Painopiste suurimmassa osassa puolustusministeriön laatimissa strategioissa 2000-luvulla oli Afganistanin ja Irakin sodissa sekä terrorismin vastaisessa sodassa. Tämä saattoi johtaa Kiinan muodostaman uhan vähättelyyn tuona ajanjaksona.⁶⁷ Voimakkaasti kasvava talous on mahdollistanut Kiinan asevoimien budjetin kasvattamisen 10 prosentin vuositahtia viimeisen 20 vuoden ajan. Taloutensa avulla Kiina on onnistunut kehittämään sotilaallisia suorituskykyjä, joilla sen asevoimien uskotaan kykenevän haastamaan Yhdysvaltojen merivoimien toimintavapauden läntisellä Tyynellämerellä.⁶⁸

Kiinan tavoitteeksi voidaan tulkita sen historiallinen suurvalta-aseman palauttaminen, jonka se menetti 1900-luvun alussa viimeisen keisarikunnan, Qin -dynastian hajottua. Tätä seuranneet eurooppalaisten valtioiden interventiot ja toinen maailmansota, tulkitaan Kiinassa ”nöyryydyksen” aikana. Valtion oman käsityksen mukaan se on palautumassa takaisin sille kuululle paikalle alueellisena suurvaltana.⁶⁹ Kiina on tunnustanut, että Yhdysvalloilla on ollut rooli Kauko-Aasian alueellisen vakauden ja vaurastumisen turvaajana toisen maailmansodan jälkeen. Tämän tarpeen päättymiseen viitaten Kiinan nykyinen presidentti Xi Jinping totesi vuonna 2014, että Aasiaan liittyvien asioiden, ongelmien ja turvallisuuden huolehtiminen tulisi olla Aasian kansojen vastuulla.⁷⁰ Yhdysvallat on kansallisissa asiakirjoissaan tunnustanut Kiinan sen strategiseksi kilpailijakseen ja syyttää sitä provokatiivisesta asevoimien käytöstä

⁶⁴ Kofman, Michael: *Drivers of Russian Grand Strategy*. Russian Military Analysis, 2019, [<https://russianmilitaryanalysis.wordpress.com/2019/05/01/drivers-of-russian-grand-strategy/>], luettu 26.8.2019.

⁶⁵ Wood (2019), s. 229.

⁶⁶ Ibid, s. 290.

⁶⁷ Frühling (2014), s. 144–145.

⁶⁸ Tunsjø, Øyestein: *The Return of Bipolarity in World Politics*. Columbia University Press, New York, 2018, s. 57–61.

⁶⁹ Murray, Williamson: *America and the Future of War*. Hoover Institution Press, Stanford, California, 2017, s. 193–195.

Etelä-Kiinanmerellä. Yhdysvallat arvioi, että Kiinan pitkän aikavälin tavoitteena on syrjäyttää sen asema johtavana maailmanlaajuisena poliittisena toimijana.⁷¹ Kiinan käynnistämä investointialoite, ”*Belt and Road Initiative*”, tulkitaan pyrkimykseksi sotilaallisen ja taloudellisen ulottuvuutensa kasvattamiseen sekä Yhdysvaltojen vaikutusvallan pienentämiseen.⁷²

Iran on yhdysvaltalaisissa asiakirjoissa kuvattu länsimaita vastustavaksi vallankumoukselliseksi valtioksi, jonka tavoitteena on saavuttaa alueellinen hegemonia Persianlahden alueella. Shiialaisena valtiona Iranin uskotaan edesauttavan tätä tavoitetta radikalisoimalla shiiayhteisöjä sunnilaisten kilpailijoidensa, kuten Saudi-Arabian heikentämiseksi. Iranin epäillään tukeneen vuosia terroristisia hyökkäyksiä Yhdysvaltojen liittolaisia ja sen intressejä vastaan Lähi-Idässä.⁷³ Hyökkäämällä Irakiin vuonna 2003, Yhdysvaltojen voidaan arvioida itse tukeneen tahattomasti Iranin alueellisen hegemonian muodostumista. Sodan seurauksena poistui yksi Iranin poliittinen ja sotilaallinen vastavoima Lähi-idässä. Sitä seuranneen poliittisen ja sotilaallisen tyhjiön avulla Iran kykeni merkittävästi lisäämään omaa vaikutusvaltaansa lähialueillaan.⁷⁴ Lisäämällä sotilaallista läsnäoloaan Syyriassa sekä tukemalla terroristijärjestö Hizbolahia, Iranin suhteet Israeliin ovat entisestään huonontuneet. Tämä on johtanut molemminpuolisiin sotilaallisiin iskuihin Syyriassa ja Israelin miehittämällä Golanin kukkuloilla.⁷⁵

Iran on arvioitu kehittäneen pitkän kantaman ohjuksia 1980-luvulta alkaen. Sen nykyisten ohjusten kantama mahdollistaa aseellisen vaikuttamisen Saudi-Arabiasta Itä-Eurooppaan asti. Ohjukset tunnistetaan uhkana Yhdysvaltojen sotilastukikohdille ja potentiaalisena uhkana Pohjois-Amerikan maaperälle. Arvion mukaan Iran pyrkii kehittämään lähitulevaisuudessa ydinkärjillä varustettuja mannertenvälisiä risteilyohjuksia.⁷⁶

Yhdysvaltojen ja Iranin suhteet heikkenivät entisestään merkittävästi tammikuussa 2020, jolloin Yhdysvaltojen asevoimat surmasivat ilmaiskussa Iranin vallankumouskaartiin kuuluvan *Quds*-joukkojen komentajan, kenraali Qassem Suleimanin. Tämän seurauksena Iran suoritti

⁷⁰ Allison, Graham: *Destined for War - Can America and China Escape Thucydides's Trap?*. Houghton Mifflin Harcourt, Boston, New York, 2017, s. 126.

⁷¹ United States Department of Defense (2018), s. 1–2.

⁷² Director of National Intelligence: *Worldwide Threat Assessment of the US Intelligence Community*. Senate Select Committee on Intelligence, Washington D.C., 2019, s. 24–25.

⁷³ Wood (2019), s. 248–249.

⁷⁴ Haass, Richard: *A World in Disarray*. Penguin Press, New York, 2017, s. 154–155.

⁷⁵ Wood (2019), s. 250.

⁷⁶ *Ibid*, s. 250–251.

ohjusiskun Yhdysvaltojen asevoimien käyttämiin tukikohtiin Irakissa. Arviolta 11 yhdysvaltalaisista sotilasta loukkaantui ohjusiskun seurauksena.⁷⁷

Yhdysvaltojen puolustusministeriön mukaan Pohjois-Korea luo epävakautta maantieteellisellä alueellaan aggressiivisella poliittisella retoriikallaan ja ohjusasetestinsä kautta. Pohjois-Korean toimet arvioidaan perustuvan nykyisen hallinnon sisäpoliittisen aseman vahvistamiseen ja maan alueellisen vaikutusvallan kasvattamiseen.⁷⁸ Yhdysvaltojen ja Pohjois-Korean kahdenkeskeisistä neuvotteluista huolimatta, Pohjois-Korea on vuosien ajan sijoittanut resursseja ydinaseen ja ballististen ohjusten kehittämiseen, mikä nähdään lähitulevaisuuden potentiaalisena uhkana Pohjois-Amerikan maaperälle.⁷⁹

Ei-valtiolliset toimijat ja erityisesti radikaalin islamilaisen terrorismin eri muodot, arvioidaan Yhdysvaltojen maailmanlaajuiseksi haasteeksi. Terrorismin ja muiden ääriyhmittymien muodostaman uhan vakavuutta ei aiota aliarvioida tulevaisuudessa. Uhkaa vahvistaa arvio niiden tavoitteesta saada käyttöönsä joukkotuhoaseita ja ryhmittymien vaikutuksen ulottuvuus Yhdysvaltojen omalle maaperälle.⁸⁰ Yhdysvaltojen tavoitteena on rakentaa koalitio estääkseen terrorismin tukialueen säilyminen Lähi-idässä ja vähentääkseen Iranin vaikutusvallan kasvamista alueella. Tällä tavoitteella pyritään myös vakauttamaan maailmanlaajuiset energiamarkkinat.⁸¹

2.3 Asevoimien kehittäminen ja käyttö

Yhdysvallat on suurvalta, jonka kansalliset tavoitteet ovat maailmanlaajuiset. Sen asevoimat on tarkoitettu suojelemaan Yhdysvaltoja hyökkäykseltä, puolustamaan sen liittolaisia ja kansainvälisiä tavoitteita sekä ennaltaehkäisemään alueellisten uhkien muodostumista.⁸² Yhdysvallat pyrkii edistämään pitkän aikavälin strategisessa kilpailussa kansallisia tavoitteitaan kaikin käytössä olevien keinoin: diplomatian, informaation, sotilaallisten, taloudellisten, tie-

⁷⁷ The White House: *Remarks by President Trump on the Killing of Qasem Soleimani*.

[<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-killing-qasem-soleimani/>], luettu 2.4.2020; Tapper, Jake, Ryan Browne & Barbara Starr: *US troops were injured in Iran missile attack despite Pentagon initially saying there were no casualties*. CNN, 2020,

[<https://edition.cnn.com/2020/01/16/politics/service-members-injured-iran-strike/index.html>], luettu 2.4.2020.

⁷⁸ United States Department of Defense (2018), s. 1–2.

⁷⁹ United States House of Representatives: *Statement of General Joseph F. Dunford Jr., USMC, 19th Chairman of the Joint Chiefs of Staff, Department of Defense Budget Hearing*. House Armed Services Committee, Washington D.C., 2019a, s. 4; United States Department of Defense: *2019 Missile Defense Review*. Washington D.C., 2019, s. IV.

⁸⁰ United States House of Representatives: *Acting Secretary of Defense Patrick Shanahan, Written Statement for the Record*. House Armed Services Committee, Washington D.C., 2019b, s. 10; ks myös Wood (2019), s. 241.

⁸¹ United States Department of Defense (2018), s. 9–10.

dustelun sekä viranomaisyhteistyön avulla. Sotilaallisen voiman käyttöä ei ymmärretä viimeiseksi eikä ensimmäiseksi työkaluksi, vaan yhdeksi muiden joukossa.⁸³

Nykyinen kansallinen turvallisuusstrategia määrittelee Yhdysvaltojen tavoittelevan ”säilyttävän rauhan voiman avulla”, ”*Preserve peace through strength*”. Tällä tarkoitetaan tavoitetta, jossa Yhdysvallat eivät joudu neuvottelemaan sotilaallisesti tasa-arvoisesta asemasta minkään toisen maan kanssa. Sotilaallisen ylivoiman avulla pyritään vahvistamaan diplomaattisia keinojen vaikutusta kansainvälisten intressien suojaamisessa.⁸⁴ Yhdysvaltojen turvallisuuspolitiikan keskeisimpinä pitkän aikavälin tavoitteina on ollut kotimaan puolustus, suursodan voittaminen sekä vapaan liikkumisen ja kaupankäynnin turvaaminen kaikissa olosuhteissa.⁸⁵

Kansallisessa puolustusstrategiassa liittolaisia ja kumppanuusmaita korostetaan kriittiseksi osaksi puolustusta viimeisen 75 vuoden ajan. Niiden tuottama hyöty on konkretisoitunut Yhdysvaltojen asevoimille erilaisten näkemysten, suorituskykyjen sekä alueellisten toimintaympäristöjen tuottaman tiedon myötä. Liittolais- ja kumppanuussuhteiden kehittämistä tulevaisuudessa tullaan tavoittelemaan kolmen pääkohdan kautta: Kollektiivisen turvallisuuden korostaminen jokaisen maan resursseilla, uusien kumppaneiden löytäminen yhteisten arvojen ja päämäärien kautta sekä yhteisten suorituskykyjen kehittäminen kaluston integroinnin ja kansainvälisten harjoitusten kautta.⁸⁶

Yhdysvallat on asettanut asevoimiensa suorituskyvyn tavoitteeksi kyvyn kahden suuren sodan tai kahden laajan alueellisen konfliktin samanaikaisen käsittelyn. Tavoitteen perusteella asevoimien tulisi kyetä voittamaan toinen suurvalta sekä samalla suojella itseään ja intressejään toisia alueellisia vastustajia vastaan. Esimerkkinä tästä tilanteesta löytyy kylmästä sodasta. Vietnamin sodan aikana Yhdysvalloilla oli satoja tuhansia sotilaita taistelemassa Kauko-idässä, mutta samanaikaisesti sillä oli mittava määrä joukkoja Euroopassa valmiina taistelemaan Neuvostoliittoa vastaan.⁸⁷

⁸² Wood (2019), s. 309.

⁸³ United States Department of Defense (2018), s. 4; Kaakinen, Kari, eversti, opiskelija Marine Corps University War College, Quantico, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 11.6.2019; Caricato, Edward, everstiluutnantti, sotilasasiamies (merijalkaväki) Yhdysvaltojen Helsingin suurlähetystössä, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 2.5.2019.

⁸⁴ The White House (2017), s. 28.

⁸⁵ Wood, (2019), s. 7.

⁸⁶ United States Department of Defense (2018), s. 8–9.

⁸⁷ Ibid, s. 8.

Puolustushaaraneuvoston väistyneen puheenjohtajan, kenraali Joseph Dunfordin mukaan asevoimien tulevaisuuden kehittämisen tavoitteena on sellainen joukkokokonaisuus, joka kykenee taistelemaan yllättävissäkin tilanteissa niin valtiollisia asevoimia, kuin aseellisia ryhmittymiä vastaan. Teknologia ja muuttuva sodan luonne on syrjäyttänyt asevoimien käsityksen siitä, että kriisit kyettäisiin eristämään tietyille maantieteellisille alueille. Dunford painottaa nykyisen toimintaympäristön edellyttävän globaalia näkökulmaa, jossa sotilasoperaatiot on toteuttava joustavasti sekä nopeasti vastustajien voittamiseksi. Muutokset asevoimiin on tarkoitus toteuttaa joukkorakenteiden, joukkojen sijoittelun, päätöksenteko- ja suunnitteluprosessien tarkastamisella ja kehittämisellä.⁸⁸

Yhdysvaltojen puolustusministeriön vuonna 2018 laatiman puolustusstrategian tavoitteena on kotimaan puolustus, säilyminen maailman vahvimpana asevoimana, kansainvälisen järjestyksen sekä voimatasapainon edistäminen Yhdysvaltojen eduksi. Tärkeysjärjestyksessä ensimmäisenä on voittaa Kiina ja Venäjä pitkän aikavälin strategisessa kilpailussa. Suunnitelman toteuttamisen arvioidaan puolustusministeriön mukaan vaativan mittavia resursseja nyt ja tulevaisuudessa. Iranin ja Pohjois-Korean muodostamaa uhkaa varaudutaan torjumaan luomalla ennaltaehkäisykyky niiden potentiaaliset sotilaallisia toimia Yhdysvaltoja tai sen liittolaisia vastaan.⁸⁹ Uuden puolustusstrategian tavoitteena välttää maan vaikutusvallan ja kansainvälisen kaupan heikentyminen sekä välien rikkoontuminen liittolaismaiden kanssa. Tähän puolustusministeriö on edellyttänyt tulevaisuudessa kongressilta jatkuvaa ja pitkäkestoista investointia asevoimiin. Suorituskykyjen modernisoinnilla ja valmiuden palauttamisella puolustusministeriön mukaan vältetään edellä mainitut uhkakuvat.⁹⁰

Puolustusstrategiassa Yhdysvaltojen asevoimien tärkeimmiksi toiminta-alueiksi on määritetty Läntisen Tyynenmeren alue, Eurooppa ja Lähi-itä. Strategian mukaan sotilaallisella läsnäololla näillä alueilla vähennetään Yhdysvaltoihin kohdistuvaa aggressiota rauhan aikana.⁹¹ Asevoimien tavoitteena on, että eri puolustushaarojen suorituskyvyt mahdollistavat sotilaallisen voiman projisointiin lyhyessä ajassa ympäri maailmaa kaikissa toimintaympäristöissä. Näin kyetään tuottamaan poliittisille päättäjille sekä alueellisille komentajille vaihtoehtoja strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Yhdysvaltojen merijalkaväki on yksi muiden puolustushaa-

⁸⁸ Dunford, Joseph F.: *Character of War and Strategic Landscape Have Changed*. Joint Force Quarterly Issue 89, Washington D.C., 2018, s.2. [<https://ndupress.ndu.edu/>], luettu 27.8.2019.

⁸⁹ United States Department of Defense (2018), s. 4.

⁹⁰ Ibid, s. 1.

⁹¹ Wood (2019), s. 6.

rojen joukkojen ohessa, mutta sen joukot ja toimintaperiaatteet on suunniteltu tuottamaan isompaa vaikutusta kokoonsa nähden.⁹²

The Heritage Foundation:n laatiman arvion mukaan Yhdysvaltojen asevoimien suorituskyky ei ole merkittävästi kehittynyt samaan aikaan, kun sen kilpailijamaiden. Kenraalimajuri Pekka Toveri arvioi tämän johtuneen Yhdysvaltojen asevoimien kehittämisen terroristin vastaiseen sotaan toisin kuin Venäjä ja Kiina, jotka kehittivät omia konventionaalisen sodankäynnin kykyjään. The Heritage Foundation:n arvioi myös, että Yhdysvaltojen asevoimat kykenevät nykyisellä suorituskyvyllään minimitasolla täyttämään uuden puolustusstrategian mukaiset vaatimukset. Asevoimien kapasiteetti ja suorituskyky riittäisivät arvion mukaan yhteen alueelliseen suuren sotaan tai konfliktiin, mutta kahden sodan käyminen sekä muiden uhkien häirintä samanaikaisesti aiheuttaisi asevoimille merkittäviä haasteita.⁹³

Asevoimien suorituskyvyn heikentymiseen ovat vaikuttaneet pitkään jatkuneet operaatiot Afganistanissa ja Irakissa sekä presidentti Barack Obaman vuonna 2011 hyväksymä *Budget Control Act*. Tämä laki on tehnyt asevoimien rahoituksesta epäsäännöllistä asettamalla rahoituksen saamiselle erinäisiä ehtoja. Joukkojen korkea käyttöaste ja rahoituksen pienentyminen ovat muodostanut yhtälön, joka on kuluttanut asevoimien suorituskykyä ja viivästyttänyt asevoimien kaluston modernisointia.⁹⁴ Everstiluutnantti Edward Caricatoon mukaan juuri *Budget Control Act* ja sen vaikutukset asevoimien rahoitukseen ovat syy moniin asevoimien nykyisiin sisäisiin haasteisiin. Tämä ilmenee henkilöstön puutteena, joukkojen liian tiheänä käyttönä sekä infrastruktuurin heikkenemisenä.⁹⁵

2.4 Yhteenveto

“Today, I can assure the committee that the United States military can defend the Homeland, meet our Alliance commitments, deter nuclear attack from any state actor, and effectively respond should deterrence fail.” - Kenraali Joseph F. Dunford, puolustushaarakomentajien neuvoston 19. puheenjohtaja ⁹⁶

⁹² Drohan, Brian: Chapter 15 - Roles and Missions of the Armed Forces, *Military Strategy, Joint Operations and Airpower*. Burke, Ryan; Fowler, Michael & McCaskey, Kevin (eds.). Georgetown University Press, Washington D.C., 2018, s. 207–208; Caricato (2019).

⁹³ Wood (2019), s. 15; Toveri, Pekka, kenraalimajuri, sotilasasiamies Suomen Washington D.C.:n suurlähetystössä, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 4.2.2019

⁹⁴ Goure (2019), s. 67–68; Toveri (2019).

⁹⁵ Caricato (2019).

⁹⁶ United States House of Representatives (2019a), s. 3.

Yhdysvaltojen sodan kuva on muutoksessa. Kylmän sodan päättymisen ja Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen, Yhdysvallat oli suvereeni sotilaallinen ja poliittinen valtiollinen toimija maailmassa. Kylmän sodan päättymisen seurauksena sen sodankuvalta puuttui selkeä uhka. Kansainvälinen terrorismi oli huomioitu Yhdysvalloissa jo ennen vuosituhannen vaihdetta uhaksi, mutta vasta 2000-luvun alussa se nousi painopisteeksi kansallisessa turvallisuudessa. Maailmanlaajuinen terrorismin vastainen sota muutti asevoimien kehitystä ja käyttöä yhä voimakkaammin vastakumoukselliseen sodankäyntiin. Tämä asetelma on muuttunut 2010-luvulla Venäjän ja Kiinan asevoimien kehityksen sekä Yhdysvaltojen oman turvallisuuspolitiikan muutoksen seurauksena. Painopisteeksi kansallisessa turvallisuudessa terrorismin tilalle nousivat vihamielisiksi tulkitut alueelliset suurvallat.

Yhdysvaltojen kokemat uhat 2010-luvun lopulla ovat moniulotteisia. Valtion johto on määrittänyt kansallisen turvallisuutensa olevan uhattuna samalla tasolla, kuin kylmän sodan aikana. Kilpailevat maat pyrkivät kiistämään Yhdysvaltojen vaikutusvallan ja vastaamaan siihen omilla sotilaallisilla kyvyillään kaikissa toimintaympäristöissä. Vaikutusyritykset Yhdysvaltoihin ja sen intresseihin eivät rajoitu ainoastaan sen merentakaisiin kohteisiin, mutta myös sen kotimaahan. Näiden vaikutusyritysten lähteinä pidetään Kiinaa, Venäjää, Irania, Pohjois-Koreaa sekä väkivaltaisia ei-valtiollisia toimijoita. Uusien toimijoiden lisäksi vaikuttamisen muodot ovat monipuolistuneet. Aseellisen voimankäytön rinnalle on noussut joukko erilaisia ei-aseellisen vaikuttamisen keinoja ja näiden yhdistämistä on kutsuttu monimuotoivaikuttamiseksi tai ”hybridi-sodankäynniksi”. Lähitulevaisuuden sodan kuvan määrittelyssä tullaan todennäköisesti pohtimaan sitä, mitkä ovat sotilaallisen ei-kineettisen vaikutuksen käytön hyväksytyt kohteet ja kuinka autonomiseksi taistelukentän toimijat voidaan sallia.

Venäjän tavoitteena voidaan tulkita olevan kylmän sodan aikaisen valta-aseman palauttaminen. Venäjä haluaa tulla nähdyksi tasavertaisena toimijana Yhdysvaltoihin nähden kansainvälisessä päätöksenteossa. Huolimatta Venäjän sotilaallisen suorituskyvyn kehityksestä, sillä ei ole todellisuudessa taloudellista tai sotilaallista kykyä haastaa suoraan Yhdysvaltoja maailmanlaajuisesti. Venäjä on osoittanut, että se kykenee toteuttamaan operaatioita oman alueensa ulkopuolella, mutta sillä ei ole Yhdysvaltojen asevoimien kaltaista jatkuvaa kykyä voiman projisoimiseen. Sotilaallisesti Venäjän merkittävin kyky vaikuttaa Pohjois-Amerikan mantereelle ovat ydinaseet. Poliittisesti se kykenee kiistämään Yhdysvaltojen intressejä kansainvälisesti yhteistyössä Kiinan kanssa, mutta tämä yhteistyö edellyttää mailta yhteistä tavoitetta. Yhdysvaltojen kansalliset puolustusasiakirjat luovat kuvan Venäjästä merkittävänä sotilaalli-

sena ja kansallisena uhkana, mutta todellisuudessa sen muodostama uhka ei välttämättä ole täysin niin vakava, kuin asiakirjat antavat ymmärtää.

Kiina on Yhdysvalloille maailman toiseksi suurimpana taloutena strateginen haastaja, jolla on potentiaalia kehittää asevoimiaan sen vertaiseksi. Kiinan pyrkimyksenä voidaan tulkita olevan Yhdysvaltojen vaikutusvallan syrjäyttäminen Kauko-Aasiassa ja myöhemmin maailman johtavana taloudellisena ja sotilaallisena suurvaltana. Maiden välinen kauppasota sekä Yhdysvaltojen asetoimitukset Taiwanille ovat viime aikoina heikentäneet maiden välejä. Sotilaallisesti Kiina pyrkii asteittain kiistämään Yhdysvaltojen läsnäoloa sen välittömästä läheisyydestä. Kiinan arvioidaan tavoittelevan suorituskykyjä, joilla se pystyisi projisoimaan sotilaallista voimaa kauas oman rajojensa ulkopuolelle. Esimerkkeinä tästä toimivat uudet lentotukialukset, joita Kiina on kehittänyt viime vuosina.

Iran ja Pohjois-Korea muodostavat maantieteellisillä alueillaan uhan Yhdysvaltojen kansallisille tavoitteille ja liittolaisille. Niiden sotilaallinen suorituskyky ei ole riittävä Yhdysvaltojen haastamiseen, mutta niillä on potentiaalia muodostaa uhka Pohjois-Amerikan maaperälle ja kansainväliselle taloudelle. Iranilla ja Pohjois-Korealla on mahdollisuus käynnistää alueillaan laajamittainen konflikti Yhdysvaltojen liittolaisten kanssa, mikä todennäköisesti ajaisi sen mukaan sotaan. Pohjois-Korean potentiaalinen kyky on ydinaseella varustetut ballistiset ohjukset ja niiden käyttäminen Japania tai Australiaa vastaan. Iranin vaikutus puolestaan perustuu ei-valtiollisten ryhmittymien tukemiseen, Yhdysvaltojen liittolaisen Israelin uhkailemiseen sekä öljynviennin kannalta tärkeän Hormuzin salmen merialueen sulkemiseen. Joka tapauksessa Iranin tai Pohjois-Korean aiheuttama alueellinen epävakaus häiritsisi kansainvälistä taloutta ja sitä kautta Yhdysvaltoja.

Sotilaallisten uhkien lisäksi ilmastonmuutos ja alueelliset poliittiset epävakaudet muodostavat uhkatilanteita, joihin Yhdysvallat on vastannut asevoimillaan. Näihin lukeutuvat hurrikaanien aiheuttamien tuhojen käynnistämät avustusoperaatiot Karibianmerellä ja Etelä-Yhdysvalloissa sekä siirtolaisväestön torjumiseen suunnatut toimet Yhdysvaltojen etelärajalla. Molemmissa tapauksissa asevoimien yksiköitä ja resursseja on suunnattu tapahtuma-alueille.

Yhdysvaltojen asevoimien suorituskykyä ovat heikentäneet pitkittyneet operaatiot Lähi-idässä, epäsäännöllinen rahoitus sekä asevoimien kehityksen painopiste vastakumouksellisen sodan käynnissä. Operaatioiden pitkittynyt ylläpito on kuluttanut asevoimien resursseja modernisoinnista, jota on ollut ennestään vaikea suunnitella epävakaa rahoituksesta johtuen. Muut-

tuneessa turvallisuusympäristössä joukot ja kalusto, joita on kehitetty vastakumouksellisen sodankäynnin tarpeisiin eivät välttämättä ole soveltuvia valtiollisia asevoimia vastaan. Uusien suorituskykyjen kehityksen lähtökohtana on niiden vastaaminen nykyisiin ja tulevaisuuden uhkakuviiin. Tavoitteeksi on asetettu sellaisten joukkojen ja suorituskykyjen luominen, jolla kyetään voittamaan valtiolliset ja ei-valtiolliset toimijat samanaikaisesti.

Yhdysvaltojen asevoimat ovat nykyisistä haasteistaan huolimatta edelleen maailman vahvimmat. Sen asevoimat säilyvät vahvimpana ylläpitämällä nykyisen tasonsa, mutta silloin se ei olisi enää ylivertainen. Sotilaallinen ylivertaisuus pyritään palauttamaan resurssien lisäämisellä asevoimien kehitykseen. Asevoimien tavoitteena on puolustaa Yhdysvaltoja sekä sen kansallisia tavoitteita, milloin tahansa ja missä tahansa. Tätä kehitystä puoltaa presidentti Trumpin vuonna 2017 julkaisema kansallinen turvallisuusstrategia, vuonna 2018 julkaistu puolustusstrategia sekä asevoimien kasvaneet määrärahat viime vuosina. Vahvat asevoimat muodostavat Yhdysvaltojen näkökulmasta sille yliotteen hyödyntäessä diplomaattisia tai muita keinoja kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa. Yhdysvalloissa vaikuttaa tällä hetkellä olevan vaadittava taloudellinen potentiaali ja valtion johdon tahtotila asevoimien tavoitteiden saavuttamiseksi.

3 YHDYSVALTOJEN ASEVOIMAT JA MERIJALKAVÄEN TEHTÄVÄ

3.1 Asevoimien kokoonpano

Yhdysvaltojen laki määrittää, että asevoimilla tarkoitetaan maavoimia, *Army*, merivoimia, *Navy*, ilmavoimia, *Air Force*, merijalkaväkeä, *Marine Corps*, ja rannikkovartiostoa, *Coast Guard*.⁹⁷ Yhdysvaltojen avaruusjoukot, *Space Force*, perustettiin asevoimien kuudenneksi puolustushaaraksi joulukuussa 2019.⁹⁸

Yhdysvaltojen puolustusministeriö, *The Department of Defense (DoD)*, on hallinnon toimeenpaneva ministeriö, johon kuuluvat edellä mainittujen puolustushaarojen lisäksi puolustushaarakomentajien neuvosto, *The Joint Chiefs of Staff*, yleisesikunta, *The Joint Staff*, alueelliset ja toiminnalliset johtoportaat, *The Unified and specified Combatant Commands*, sekä muut virastot ja toiminnot, jotka laki tai presidentti puolustusministeriölle määrittää.⁹⁹ Puolustusministeriötä johtaa puolustusministeri, jonka presidentti esittää ja kongressin ylähuone eli senaatti, hyväksyy virkaan. Puolustushaaroista kaikki paitsi rannikkovartiosto, kuuluvat puolustusministeriön alaisuuteen jakautuen erillisiin puolustushaaraministeriöihin. Maavoimaministeri vastaa maavoimiin ja maavoimien kansalliskaartiin liittyvistä asioista. Ilmavoimaministeri vastaa ilmavoimiin, avaruusjoukkoihin sekä ilmavoimien kansalliskaartiin liittyvistä asioista. Merivoimaministeri vastaa merivoimiin ja merijalkaväkeen liittyvistä asioista.¹⁰⁰ Rannikkovartiosto kuuluu normaalioloissa Yhdysvaltojen kotimaan turvallisuusviraston, *The Department of Homeland Security*, alaisuuteen. Yhdysvaltojen ollessa sotatilassa, rannikkovartiosto voidaan kongressin tai presidentin käskyllä siirtää merivoimien alaisuuteen.¹⁰¹

Puolustushaarakomentajien neuvosto on puheenjohtajasta, varapuheenjohtajasta, *Vice Chairman of the Joint Chiefs of Staff*, puolustushaarojen komentajista, *Service Chiefs*, sekä kansalliskaartin viraston päälliköstä, *Chief of National Guard Bureau (CNGB)*, koostuva organisaa-

⁹⁷ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 101. Definitions*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 5.8.2019.

⁹⁸ United States Space Force: *U.S. Space Force fact sheet*. [https://www.spaceforce.mil/About-Us/Fact-Sheet], luettu 7.1.2020.

⁹⁹ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 111. Executive department*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 5.8.2019.

¹⁰⁰ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 101. Definitions*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 5.8.2019; United States Space Force: *U.S. Space Force fact sheet*. [https://www.spaceforce.mil/About-Us/Fact-Sheet], luettu 7.1.2020.

¹⁰¹ Legal Information Institute: *14 U.S. Code § 3 - Department in which the Coast Guard operates*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 5.8.2019.

tio, jonka tehtävänä on toimia sotilasasiantuntijoina presidentille, puolustusministerille, kansallisen turvallisuuden sekä kotimaan turvallisuuden neuvostolle asevoimiin ja niiden toimintaan liittyvissä asioissa.¹⁰²

Puolustusministeriön alainen yleisesikunta toimii puolustushaarakomentajien neuvoston puheenjohtajan johdossa ja tukee neuvoston työskentelyä toimien samalla puolustusministerin sotilasesikuntana. Yhdysvaltojen laki kieltää yleisesikuntaa toimimasta asevoimien yleisesikuntana, jolloin sillä ei ole toimeenpanovaltaa asevoimiin. Laki määrittää, että yleisesikunnan upseeriston tulee koostua tasaisesti kaikista puolustushaaroista pl. rannikkovartiostosta.¹⁰³

Puolustushaarakomentajien neuvoston puheenjohtaja on korkea-arvoisin sotilashenkilö asevoimissa ja toimii presidentin ja puolustusministerin ensisijaisena sotilaallisena neuvonantajana. Puheenjohtaja avustaa presidenttiä ja puolustusministeriä asevoimien strategisessa ohjauksessa.¹⁰⁴ Yhdysvaltojen presidentti nimittää hänet tehtävään kongressin ylähuoneen suostumuksella. Puheenjohtaja voi toimia heidän ohjeidensa välittäjänä strategisille johtoportaille, mutta hänellä ei ole käskyvaltaa johtoportaisiin operatiivisissa asioissa. Puolustushaaraneuvoston puheenjohtajan sijaisena toimii neuvoston varapuheenjohtaja, *Vice Chairman of the Joint Chiefs of Staff*, jonka presidentti nimittää tehtävänsä senaatin suostumuksella. Varapuheenjohtaja on toiseksi korkein sotilashenkilö Yhdysvaltojen asevoimissa ja hänen tehtävänsä määräytyvät puheenjohtajan toimesta.¹⁰⁵

Yhdysvaltojen asevoimien toiminta perustuu puolustushaarojen yhteistoiminnalle kaikilla tasoilla. Jokaisen puolustushaara tuottaa asevoimien suorituskykyyn oman erikoisosaamisensa. Puolustushaarojen keskinäisillä yhteistoimintakyvyillä mahdollistetaan synergiaetuja, joilla maksimoidaan käytössä olevien joukkojen suorituskyky. Yhteistoimintakyvyillä tavoitteena on tuottaa vastuussa olevalle komentajalle mahdollisuus valita tarvittavat suorituskyvyt annettun tehtävän suorittamiseksi.¹⁰⁶

¹⁰² The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. III-4.

¹⁰³ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 155. Joint Staff*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>], luettu 7.8.2019.

¹⁰⁴ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-2.

¹⁰⁵ Ibid, s. III-4.

¹⁰⁶ Ibid, s. I-2.

3.2 Johtosuhteet ja vastuut

Yhdysvaltojen asevoimia johtaa Yhdysvaltojen presidentti, joka toimii asevoimien ylipäällikkönä.¹⁰⁷ Komentoketjussa presidentistä seuraavana on puolustusministeri, jonka tehtävänä on tuottaa, ylläpitää ja sijoittaa tarvittavat sotilaalliset suorituskyvyt kansallisen strategian toteuttamiseksi. Puolustusministeristä asevoimien johtosuhteet ja vastuut jakautuvat hallinnolliseen sekä operatiiviseen komentoketjuun, jotka ovat esitetty kuvassa 3.¹⁰⁸

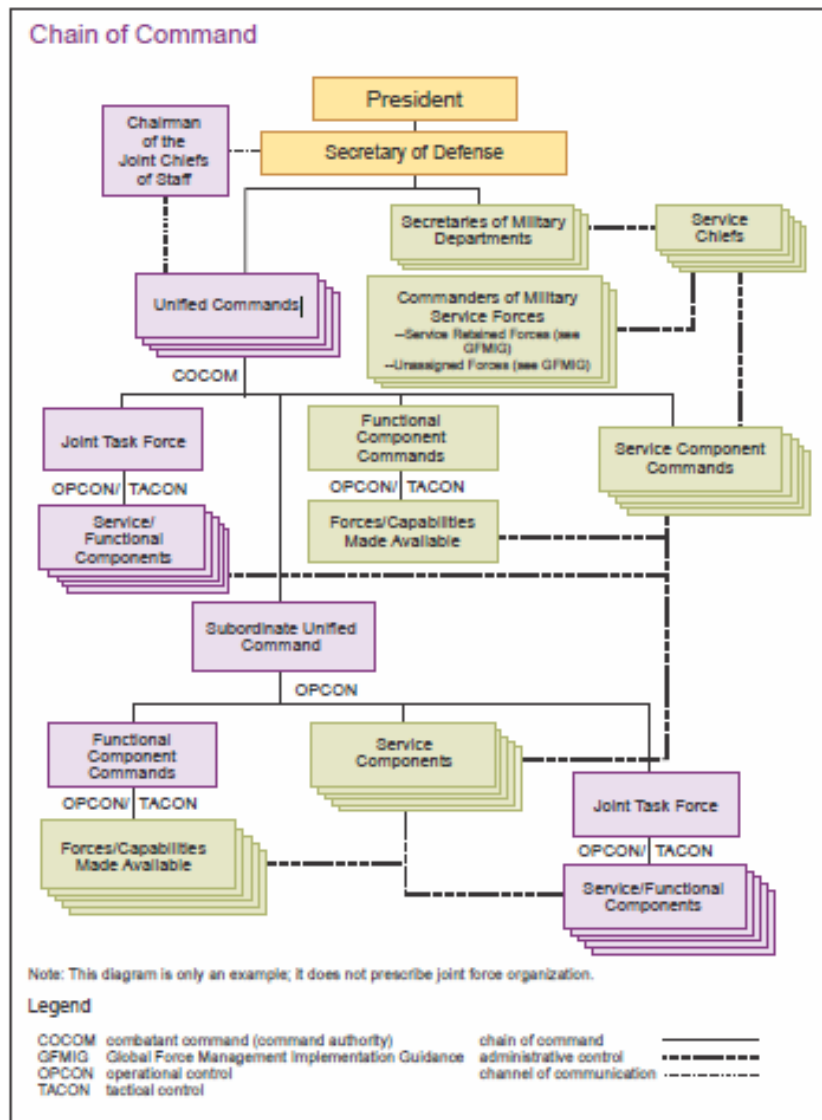

Figure II-3. Chain of Command

Kuva 3. Havaintoesimerkki Yhdysvaltojen asevoimien johtosuhteista.¹⁰⁹

¹⁰⁷ Legal Information Institute: *U.S. Constitution - Article II*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 6.8.2019.

¹⁰⁸ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-2.

¹⁰⁹ Ibid, s. II-10.

Operatiivisessa komentoketjussa puolustusministeri ohjaa Yhdysvaltojen maailmanlaajuisesti sijoitettuja joukkoja alueellisten, *Geographic Combatant Commands*, ja toiminnallisten, *Functional Combatant Commands*, johtoportaiden komentajien avulla. Puolustusministeri toimii käskyjen sekä tiedon välittäjänä presidentin ja komentajien välillä. Alueelliset ja toiminnalliset johtoportaat ovat strategisen tason johtoportaita, joiden tehtävät on jaettu joko maantieteellisiin tai käytännöllisiin perustein. Strategisten johtoportaiden lukumäärä, vastuut sekä maantieteelliset vastualueet perustuvat Yhdysvaltojen presidentin hyväksymään *Unified Command Plan (UCP)*-asiakirjaan.¹¹⁰

Monikansallisissa yhteisoperaatioissa presidentti säilyttää aina operatiivisen käskyvallan yhdysvaltaisiin joukkoihin ja voi käskyllään, milloin tahansa lopettaa yhdysvaltalaisen joukon osallistumisen kansainväliseen yhteistoimintaoperaatioon. Presidentti voi määrätä yhdysvaltalaisen joukon tilapäisesti tietyksi ajaksi tai tietyn tehtävän toteuttamiseksi ei-yhdysvaltalaisen monikansallisen operaation komentajan alaisuuteen. Tämä päätös edellyttää harkintaa tehtävän laadun, keston ja voimankäytön sääntöjen suhteen. Lähtökohtaisesti yhdysvaltalaiset joukot toimivat yhdysvaltalaisen komentajan alaisuudessa.¹¹¹

Alueellisten johtoportaiden komentajien tehtävänä on suunnitella ja koordinoida vastuualueellaan olevien joukkojen käyttö kansallisen strategian määrittämien tavoitteiden saavuttamiseksi. Kaikki alueelliselle johtoportaalte sijoitetut joukot ovat operatiivisissa asioissa kyseisen alueen komentajan käskynalaisia puolustushaarasta riippumatta. Hallinnollisissa ja logistisissa asioissa alueellisen johtoportaan alaiset joukot tukeutuvat oman puolustushaaransa esikuntaan tai muuhun erikseen määritettyyn organisaatioon.¹¹²

Alueellisten johtoportaiden vastualueet muodostuvat niille käsketyistä maantieteellisistä rajoista. Yhdysvallat on jakanut maapallon kuuteen alueelliseen johtoportaan: *Northern Command (USNORTHCOM)* vastuualueenaan Pohjois-Amerikka, *Southern Command (US-SOUTHCOM)* vastuualueenaan Väli- ja Etelä-Amerikka, *European Command (USEUCOM)* vastuualueenaan Eurooppa, Venäjä, osia Lounais-Aasiasta sekä Lähi-idästä, *African Command (USAFRICOM)* vastuualueenaan Afrikka pl. Egypti, *Central Command (USCENTCOM)* vastuualueenaan Lähi-itä, Egypti sekä Kazakstan, *Indo-Pacific Command (INDOPA-*

¹¹⁰ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-11.

¹¹¹ Ibid, s. II-23–II-25.

¹¹² The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-9–II-11; Saarinen, Mikko, komentaja, yhteysupseeri Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen strategisessa johtoportaan (USEUCOM), strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 25.2.2019.

COM) vastuualueenaan Kauko-itä, Australia ja Oseania.¹¹³ Lähtökohtaisesti alueelliset johtoportaat toteuttavat toimintaansa omalla vastuualueellaan, mutta presidentin tai puolustusministerin ohjauksella ja alueellisten komentajien yhteisymmärryksellä tästä voidaan poiketa.¹¹⁴ Alueellisten johtoportaiden vastuualueet kartalla on esitetty liitteessä 1.

Toiminnallisten johtoportaiden vastuut muodostuvat niille määrätyistä erityistehtävistä. Jokainen toiminnallinen johtoporras keskittyy tiettyyn vastuualueeseen, jonka tehtävänä on tukea asevoimien suorituskyvyn kokonaisuutta.¹¹⁵ Tämän hetkiset toiminnalliset johtoportaat ovat: *Strategic Command (USSTRATCOM)* tehtävänään luoda Yhdysvalloille maailmanlaajuinen strateginen pidäke ja vastaiskukyky. *Cyber Command (USCYBERCOM)* tehtävään suojella ja edistää kansallisia tavoitteita kyber-toimintaympäristössä. *Transportation Command (USTRANSCOM)* tehtävään asevoimien sekä muiden valtion organisaatioiden tukeminen strategisella kuljetuskyvyllä. *Special Operations Command (USSOCOM)* tehtävään Yhdysvaltojen asevoimien erikoisjoukkotoiminnan toteuttaminen.¹¹⁶ Uutena toiminnallisena johtoportaan kesällä 2019 aloitti *Space Command (USSPACECOM)*. Sen tehtävänä on suojella ja edistää Yhdysvaltojen kansallisia tavoitteita avaruudessa.¹¹⁷

Special Operations Command eroaa muista strategisista johtoportaista sille asetetuilla ainutlaatuisten vaatimusten, vastuiden ja suorituskykyjen kautta. Sen vastuulla on puolustushaaraministeriöiden tavoin omien joukkojensa hallinnointi, rekrytointi, kouluttaminen ja varustaminen. Kaikkien puolustushaarojen erikoisjoukot kuuluvat SOCOM:n alaisuuteen, ellei puolustusministeri toisin päättä. Operatiivisessa käytössä erikoisjoukot ovat sen alueellisen johtoportaan komentajan komennossa, jonka vastuualueella niitä käytetään. Presidentin tai puolustusministerin käskyllä erikoisjoukko-operaatio voidaan käskää poikkeuksellisesti SOCOM:n komentajan johdettavaksi.¹¹⁸

¹¹³ United States Department of Defense: *Combatant Commands*. [<https://www.defense.gov/Our-Story/Combatant-Commands/>], luettu 6.8.2019.

¹¹⁴ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. III-8; Ronkainen, Timo, everstiluutnantti, Kymen pioneeripataljoonan komentaja, Karjalan Prikaati, edellisessä tehtävässä toiminut Pääesikunnan suunnitteluosaston kansainvälisen sektorin Yhdysvaltoja käsittelevässä toimistossa, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 31.5.2019.

¹¹⁵ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-7.

¹¹⁶ United States Department of Defense: *Combatant Commands*. [<https://www.defense.gov/Our-Story/Combatant-Commands/>], luettu 7.8.2019.

¹¹⁷ U.S. Space Command Public Affairs: *US Space Command Establishment Ceremony Launches New Era of Space Superiority Capabilities*. United States Space Command, [<https://www.spacecom.mil/MEDIA/NEWS-ARTICLES/>], luettu 7.1.2020.

¹¹⁸ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 167. Unified combatant command for special operations forces*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu/>], luettu 7.8.2019.

Hallinnollisessa komentoketjussa puolustusministeri valvoo ja ohjaa asevoimien puolustushaaroja niistä vastuussa olevien puolustushaaraministeriöiden kautta. Jokainen puolustushaaraministeri vastaa oman puolustushaaransa alaisten joukkojen hallinnosta, rekrytoinnista, kouluttamisesta, varustamisesta, mobilisoinnista, ylläpidosta sekä muista päivittäisistä toiminnoista.¹¹⁹

Puolustushaaraministeriöiden tehtävänä on tuottaa suorituskyyvyt, joita alueellisten johtoportaiden tarvitsevat nyt ja tulevaisuudessa yhteistyössä muiden ministeriöin kanssa. Nämä suorituskyyvyt tuotetaan lähtökohtaisesti omiin puolustushaaroihin kohdennetuilla resursseilla. Puolustushaaraministerit johtavat ja ohjeistavat puolustushaaransa alaisia joukkoja jotka eivät ole määrätty minkään alueellisen tai toiminnallisen johtoportaan alaisuuteen. Käytännössä tämä johtaminen tapahtuu puolustushaaran komentajan kautta. Strategisten johtoportaiden alaisuuteen sijoitettuihin joukkoihin puolustushaara säilyttää hallinnollisen johtosuhteen.¹²⁰

Yhdysvaltojen asevoimien johtosuhteiden ja vastuiden jako perustuu vuonna 1986 hyväksytyyn *Goldwater-Nichols Department of Defense Reorganization Act* -lakiin, jossa asevoimien komentoketjua yksinkertaistettiin. Ennen lakiesitystä puolustushaarakomentajien neuvoston puheenjohtaja sekä puolustushaarakomentajat kuuluivat operatiiviseen komentoketjuun, jolloin yksittäisten puolustushaarakomentajien näkemyserot saattoivat merkittävästi vaikuttaa operatiivisen päätöksenteon sujuvuuteen. *Goldwater-Nichols Act* poisti puheenjohtajan sekä puolustushaarakomentajat operatiivisesta komentoketjusta. Muutos siirsi heidän vastuulleen puolustushaarojensa mukaisten joukkojen rekrytoinnin, varustamisen ja kouluttamisen alueellisille johtoportaille. Uudistuksen tavoitteena oli asettaa operatiivisessa komentoketjussa kaikki puolustushaarat yhden komentajan alaisuuteen. Lakiesitys lisäsi asevoimien parlamentaarista valvontaa vahvistamalla puolustusministerin ja hänen alaisuudessa olevien puolustushaaraministerien asemaa asevoimien johtosuhteissa. Samalla puolustushaaran neuvoston puheenjohtajan asema muutettiin nykyiseen ylimmän sotilasneuvonantajan asemaan ilman operatiivista käskyvaltaa.¹²¹

¹¹⁹ United States Department of Defense: *DoDD5100.1 - Functions of the Department of Defense and Its Major Components*. Washington D.C., 2010, s. 25–26.

¹²⁰ The Joint Publications (JP) 1 (2017), s. II-12.

¹²¹ Talbot, Brent J.: Chapter 14 - Goldwater-Nichols and the Evolution of the Joint Force, *Military Strategy, Joint Operations and Airpower*. Burke, Ryan; Fowler, Michael & McCaskey, Kevin (eds.). Georgetown University Press, Washington D.C., 2018, s. 185–186; Toveri (2019).

3.3 Merijalkaväen kehitys ja tehtävä osana Yhdysvaltojen asevoimia

Merijalkaväki perustettiin virallisesti osaksi merivoimia Yhdysvaltojen itsenäistymissodan jälkeisinä vuosina. Tällöin merijalkaväen tehtävänä oli toimia merivoimien aluksia suojaavana jalkaväkenä, joiden tehtäviin kuului tarvittaessa toteuttaa rajoitettuja maihinnousuja alusten tukemana. Tämä alkuperäinen tehtävä säilyi pitkään merijalkaväen ainoana tehtävänä, kunnes sota-alusten ja tulivoiman kehittymisen myötä suojaavalle jalkaväelle ei ollut enää tarvetta. Merijalkaväen asemaa ja olemassaoloa kritisoivat vuoroin maavoimat ja merivoimat, jotka esittivät 1900-luvun alkuun mennessä merijalkaväen sulauttamista maavoimiin tai koko puolustushaaran lakkauttamista.¹²²

Merijalkaväen tehtäväkenttä laajeni ensimmäisen maailmansodan ja sitä seuranneiden vuosikymmenien aikana. Ensimmäisessä maailmansodassa merijalkaväki taisteli Yhdysvaltojen maavoimien rinnalla länsirintamalla saavuttaen mainetta suorituskykyisenä jalkaväkenä maataisteluissa. Yhdysvaltojen miehittäessä 1920- ja 1930-luvuilla Haitin, Nicaraguan sekä Dominikaanisen tasavallan, miehitysjoukkona toimiva merijalkaväki sai kokemusta vastakumouksellisesta sodasta taistellessaan paikallisia sissejä vastaan. Sotaa Japania vastaan oli merijalkaväen upseeriston keskuudessa pidetty todennäköisenä 1920–30 lukujen vaihteessa, jonka seurauksena puolustushaaran suorituskyvyn kehittämiseksi aloitettiin keskittymään maihinnousuoperaatioihin. Tämän kehityksen tuloksena merijalkaväki tuotti ensimmäisen sotilasdoktriinin saarien valtaamiseksi maihinnousu-operaatiolla, jonka maavoimat myöhemmin omaksuivat käyttöönsä toisessa maailmansodassa.¹²³

Merijalkaväen kokema eksistentiaalinen uhka muiden puolustushaarojen sekä Yhdysvaltojen hallinnon suunnasta, synnyttivät puolustushaaran sisällä kulttuurin ja imagon, joka korosti omaa identiteettiä, jatkuvaa uudistumista sekä velvollisuutta Yhdysvaltojen kansaa kohtaan. Merijalkaväki käynnisti toisen maailmansodan aikana mittavan julkisuuskampanjan, jonka tavoitteena oli parantaa merijalkaväen asemaa ja näkyvyyttä sekä kansalaisten että lainsäätäjien silmissä. Tämä kampanja sisälsi yhteistyötä suurten sanomalehtien ja Hollywoodin kanssa. Pääkaupungin lainsäätäjiin vaikutettiin kannustamalla entisiä merijalkaväen sotilaita ehdolle julkisiin virkoihin. Julkisuuskampanjan seurauksena merijalkaväestä tuli suosittu Yhdysvaltojen kansan sekä kongressin keskuudessa. Suosiosta ja vaikutusvallasta kansanedustajien kes-

¹²² O’Connell, Aaron B.: *Underdogs - The Making of the Modern Marine Corps*. Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, 2012, s. 12–13.

¹²³ *Ibid*, s. 13–14.

kuudessa oli erityisesti hyötyä toisen maailmansodan jälkeen, jolloin maan asevoimia organisoitiin uudelleen.¹²⁴

Yhdysvaltojen presidentit Truman ja Eisenhower halusivat molemmat voimakkaasti pienentää merijalkaväen vahvuutta, itsenäistä asemaa sekä sen tehtäväkenttää. Kongressi kuitenkin hyväksyi vuonna 1952 lain, joka määritteli merijalkaväen minimivahvuuden ja nosti merijalkaväen komentajan puolustushaarakomentajien neuvoston jäseneksi. Tämän lakiesityksen jälkeen merijalkaväen lakkauttamisuhka käytännössä poistui.¹²⁵

Merijalkaväen tehtävät toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen monipuolistuivat entisestään. Toisessa maailmansodassa merijalkaväki taisteli pääasiallisesti Tyynellämerellä. Puolustushaara suoritti tällä rintamalla lukuisia maihinnousuja taistellessa japanilaisia joukkoja vastaan, myös perinteistä tehtäväänsä toimien suurten merivoimien alusten suojajoukkoina. Sodan päätyttyä merijalkaväkeä käytettiin miehitysjoukkona muun muassa Japanissa ja Kiinassa.¹²⁶

Merijalkaväki osallistui seuraavina vuosikymmeninä maihinnousuun ja mittaviin maataisteluihin Korean sodassa, vastakumoukselliseen sodankäyntiin sekä paikallisen armeijan kouluttamiseen Vietnamissa, sekä rauhanturvaamiseen Libanonissa ja Dominikaanisessa tasavallassa. Tämän lisäksi merijalkaväen tehtäväksi muodostui turvajoukkojen tuottaminen Yhdysvaltojen suurlähetystöihin ympäri maailmaa. Muiden puolustushaarojen erikoistuessa tiettyyn osaamisalueeseen, merijalkaväki pyrki kehittymään mahdollisimman monialaiseksi. Sen tavoitteena oli tarjota asevoimille merivoimien kanssa nopeasti lähetettävä monikykyinen sotilasjoukko äkillisiin kriiseihin.¹²⁷

Kylmän sodan aikana muodostui idea merijalkaväen tehtävästä maailmanlaajuisena valmiusjoukkona. Ydinaseiden valtava määrä ja niiden kehittyminen vaikuttivat osaltaan siihen, että kylmän sodan aikana Yhdysvallat ja Neuvostoliitto eivät ajautuneet suoraan sotaan. Tämä ei estänyt pienempien konfliktien syntymistä kolmansissa maissa, jossa sotaa käytiin pääasiallisesti konventionaalisin keinoin. Ydinaseiden käyttämättömyys näissä konflikteissa ohjasi merijalkaväessä ajattelua suuntaan, jossa tulevaisuuden taisteluenttä ei ratkaistaisi ydinaseilla vaan perinteisillä asevoimilla. Merijalkaväessä havaittiin, että sotilaallinen reagointi Yhdys-

¹²⁴ O'Connell (2012), s. 98–102.

¹²⁵ Ibid, s. 141–145.

¹²⁶ Simmons (2003), s. 183–186.

¹²⁷ O'Connell (2012), s. 231–232.

valtojen lähialueella tai valtameren toisella puolella tapahtuviin tilanteisiin perustuisi merellisiin yhteyksiin sekä suorituskykyjen siirtämiseen merivoimien avulla. Merijalkaväki kehitti tätä varten itselleen nopeaan tilannekehitykseen soveltuvan joustavan joukkorakenteen, *Marine Air-Ground Task Force (MAGTF)*.¹²⁸

Osoitettuaan suorituskykyä nopeaan reagointiin, merijalkaväestä muodostui Yhdysvaltojen asevoimien työkalu nopeaan sotilaallisen voiman projisoimiseen ympäri maailmaa. Merivoimien ja merijalkaväen kehittynyt yhteistyö mahdollisti Yhdysvaltojen sotilaallisten väliintulojen toteuttamisen ympäri maailmaa.¹²⁹ Kylmän sodan loppuvuosina ja sen jälkeen, merijalkaväkeä käytettiin lukuisiin eri tehtäviin. Näihin lukeutuivat humanitääriset pelastusoperaatiot Liberiassa ja Somaliassa sekä laajamittaiset taistelutehtävät Persianlahden sodassa.¹³⁰ Merijalkaväki osoitti Irakin sodassa vuonna 2003 kykynsä taistella maalla maavoimien tavoin. Merijalkaväen menestys maaoperaatioissa Afganistanissa ja Irakissa herätti keskustelua merijalkaväen roolin hämärtymisestä maavoimien sekä erikoisjoukkojen kanssa.¹³¹ Vuonna 2017 merijalkaväki toteutti arviolta 200 erilaista sotilasoperaatiota ympäri maailmaa ja sen joukkoja oli sijoitettuna operaatioissa muun muassa Afganistanissa, Irakissa, Syyriassa ja Libyassa.¹³²

Nykyinen laki merijalkaväestä määrittää, että puolustushaaran tehtävä on tuottaa laivaston merijalkaväkiyksiköt eteentyönnettyjen laivastotukikohtien valtaamiseksi tai puolustamiseksi sekä toteuttaa sellaiset maaoperaatiot, jotka ovat välttämättömiä merioperaatioiden toteuttamiseksi. Lisäksi merijalkaväen tehtävä on tuottaa merivoimille tarvittavat joukot sen aluksille, vartiointiosastot merivoimien tukikohdille sekä toteuttaa muut tehtävät mitä Yhdysvaltojen presidentti heille käskää.¹³³

Pitkien maaoperaatioiden jälkeen merijalkaväki on palaamassa takaisin alkuperäiseen merelliseen rooliinsa. Tätä kehitystä puoltavat nykyiset puolustushallinnon asiakirjat, jotka määrittävät merijalkaväen olevan ensisijaisesti merellinen valmiusjoukko. Sen tulee olla valmiina toimimaan kiistetyillä merialueilla tukien merivoimien operaatioita. Merivoimien laivasto-osastoihin sijoitettujen merijalkaväen joukkojen tehtävänä on olla ensimmäinen reagoiva

¹²⁸ O'Connell (2012), s. 232–233.

¹²⁹ Ibid, s. 248–254.

¹³⁰ Ibid, s. 271.

¹³¹ Cordesman, Anthony H.: *The Iraq War: Strategy, Tactics, and Military Lessons*. Center for Strategic and International Studies, Praeger Publishers, Westport, 2003, s. 374; Ks myös Thornhill, Paula G.: *Demystifying the American Military*. Naval Institute Press, Annapolis, Maryland, 2019, s. 207.

¹³² Commandant of The Marine Corps: *The Commandant's Posture of the United States Marine Corps - President's Budget 2018*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2017, s. 1.

¹³³ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 5063 - United States Marine Corps: Compositions; functions*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 15.8.2019

joukko kriisien ehkäisyyn tai niihin vastaamiseen. Joukkojen tulee olla valmiina auttamaan, hillitä syntyvää kriisiä tai tarvittaessa valmistautua vastaamaan sotilaallisesti.¹³⁴ Tutkimusta varten haastatellut asiantuntijat olivat yksimielisiä siitä, että merijalkaväen rooli tulee tulevaisuudessaakin säilymään maailmanlaajuisena valmiusjoukkona sotilaallisen voiman projisoimiseen.¹³⁵

Merijalkaväen omasta näkökulmasta sen tehtävä on olla valmiina toimimaan silloin, kun vähiten odotetaan. Merijalkaväki on joukko, joka kykenee vastaamaan kriiseihin ympäri maapalloa joko mereltä, etutukikohdista tai Yhdysvaltojen mantereelta.¹³⁶

3.4 Yhteenveto

“As long as the United States exists, Americans will expect their Marine Corps to be there - to fight and to win.” - 37. Merijalkaväen komentaja, kenraali Robert B. Neller¹³⁷

Yhdysvaltojen asevoimat muodostuvat puolustusministeriön alle sijoitetusta valtavasta organisaatiosta. Puolustusministeriö toimii jakolinjana, jossa asevoimien johtosuhteet ja vastuut jakautuvat kahteen erilliseen komentoketjuun: hallinnolliseen ja operatiiviseen. Lain mukaan Yhdysvaltojen presidentti on ylipäällikkönä koko komentoketjun ylimpänä, mutta käytännössä asevoimia ohjataan puolustusministerin ja puolustushaarakomentajien neuvoston puheenjohtajan kautta. Perustuslaki ja muut asevoimia koskevat lait antavat presidentille ja puolustusministerille laajat valtuudet asevoimiin liittyvissä asioissa. Tässä yhteydessä presidentti linjaa tavoitteet, jonka perusteella puolustusministeri määrittää miten ne tavoitetaan. Strategiset johtoportaat ja puolustushaaraministeriöt vastaavat riittävien keinojen hyödyntämisestä tavoitteiden saavuttamiseksi. Molemmissa komentoketjuissa määritellään selkeästi jokaisella tasolla henkilö, jonka vastuulle toiminta keskittyy. Yhdysvaltojen presidentillä on kuitenkin viimeinen sana lähes kaikissa asevoimiin liittyvässä päätöksenteossa.

Puolustushaarakomentajien neuvoston roolia ei tule väheksyä asevoimien päätöksenteossa, vaikka heillä ei ole operatiivista käskyvaltaa. Heillä on merkittävä asema neuvonantajina ja

¹³⁴ Commandant of the Marine Corps: *Commandant's Planning Guidance - 38th Commandant of the Marine Corps*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2019a.

¹³⁵ Caricato (2019), Toveri (2019), Kaakinen (2019), Saarinen (2019), Ronkainen (2019).

¹³⁶ Commandant of the Marine Corps: *Statement of General Robert B. Neller, as delivered to Congressional Defense Committees on The Posture of the United States Marine Corps*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018, s. 1.

¹³⁷ Commandant of the Marine Corps: *“Message to the Force 2019: Continue the Attack”*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2019b, s. 3.

asiantuntijoina Yhdysvaltojen strategia-, resurssi- ja puolustussuunnittelussa. Neuvoston puheenjohtajan asema on mielenkiintoinen, sillä hän toimii presidentin ja puolustusministerin linkkinä strategisten johtoportaiden suuntaan, vaikka häneltä on laissa poistettu operatiivinen käskyvalta. Tällä käytännöllä saatetaan pyrkiä säilyttämään sotilaiden sisäinen komentoketju, jossa asevoimien korkein henkilö välittää presidentin käskyn alaspäin sotilaalta sotilaalle kuitenkaan varsinaisesti käskemättä sitä. Puheenjohtajan rooli voidaan myös ymmärtää siltana, joka erottaa sotilaat ja poliitikot.

Asevoimien valvontaa on korostettu hallinnollisessa komentoketjussa asettamalla puolustushaarat poliitikkojen ohjaamien ministeriöiden alaisuuteen. Nimellisesti puolustushaaraministerit ovat vastuussa omien puolustushaarojen toiminnasta, mutta käytännön käskyistä ja toteutuksesta vastaavat puolustushaarojen komentajat, *Service Chiefs*. Heidän toimintansa voidaan tiivistää neljään päätehtävään: he rekrytoivat, kouluttavat, varustavat ja ylläpitävät tarvittavat joukot strategisten johtoportaiden tarpeisiin.

Operatiivisesti asevoimien strategiset johtoportaat ovat tärkeässä asemassa, sillä niiden vastuulla on Yhdysvaltojen kansallisten tavoitteiden toteuttaminen maailmalla. Alueelliset johtoportaat on suunniteltu komentajakeskeisiksi eli kaikki maantieteellisen johtoportaan alueella olevat joukot puolustushaarasta riippumatta kuuluvat yhden ja saman komentajan alaisuuteen. Alueellisen komentajan alla toimivat puolustushaarojen joukot, *Component Commands*, ovat puolustusministeriön jälkeen seuraava taso, jossa asevoimien operatiivinen ja hallinnollinen komentoketju yhdistyy.

Alueellisen johtoportaan alainen puolustushaarajoukko, kuten merijalkaväen Euroopan ja Afrikan joukkojen esikunta, *Marine Forces Europe & Africa (MARFOREUR/AF)*, on esimerkki tasosta, jossa nämä erilaiset operatiiviset sekä hallinnolliset yhteydet risteävät. Tämän esikunnan alaisten joukkojen komentaja toimii Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen komentajan, *Commander of U.S. European Command (CDRUSEUCOM)* neuvonantajana. Hän toimii lisäksi merijalkaväen alueelle sijoitettujen joukkojen operatiivisena komentajana, hallinnollisena esimiehenä merijalkaväen pääesikunnan, *Headquarters Marine Corps (HQMC)*, suuntaan ja hänen vastuullaan on toiminnan koordinointi muiden puolustushaarojen kanssa. Johtosuhteiden jakaantuminen esimerkin mukaisessa tilanteessa on esitetty liitteessä 2.

Merijalkaväki eroaa asevoimien muista puolustushaaroista sen erikoisen asemansa, suorituskykynsä sekä kulttuurinsa ansiosta. Merijalkaväki joutui ensimmäiset 170 vuotta taistelemaan

ja perustelemaan olemassaoloaan sitä suurempien puolustushaarojen varjossa. Sen tulkittiin vievän olemassaolollaan merivoimilta resursseja ja maavoimille kuuluvia tehtäviä. Kamppailu selviytymisestä ja lukuisat erityyppiset operaatiot loivat puolustushaaraan kulttuurin jatkuvasta olemassaolon perustelusta ja uudistumisesta. Puolustushaarojen välinen kiistely ja merijalkaväen selviytymistaistelu saavuttivat huippunsa toisen maailmansodan ja Korean sodan välisenä aikana. Ajan henkeä kuvaa hyvin silloisen Yhdysvaltojen puolustusministerin Louis A. Johnsonin vuonna 1949 antama lausunto: *“There’s no reason for having a Navy and Marine Corps. General Bradley tells me that amphibious operations are a thing of the past. We’ll never have any more amphibious operations. That does away with the Marine Corps. And the Air Force can do anything the Navy can do nowadays, so that does away with the Navy.”*¹³⁸

Toisen maailmansodan aikana käynnistetty merijalkaväen julkisuus- ja vaikuttamistyö tuottivat tulosta, minkä seurauksena puolustushaaran asema asevoimissa vakiintui. Kamppailun luoma kulttuuri on muodostanut merijalkaväestä sen kuvan, jonka nykyään suurin osa tunnistaa heidän rekryointivideoistaan: Itsekuria, velvollisuutta ja yhteisöllisyyttä korostava sotilaskokousjoukko, johon kelpaavat ainoastaan parhaat alokkaat.

Merijalkaväen tehtäväkenttä on sen historiansa aikana ollut laaja. Se sisältää merivoimien alusten suojaamista, vieraan maan miehittämistä, vastakumouksellista sodankäyntiä, maihinnousujen toteuttamista, pitkittyneitä maataisteluita, sotilasneuvonantajatoimintaa, tukikohtien ja suurlähetystöjen suojaamista, humanitäärisiä pelastusoperaatioita ja siviilien evakuoimista. Näiden tehtävätyyppien laajuus laidasta laitaan on tehnyt puolustushaarasta Yhdysvaltojen hallinnolle työkalun, jota voidaan käyttää yllättävissä ja vaihtelevissa tilanteissa. Merijalkaväen joukkorakenteet ja suorituskyky on kehitetty vastaamaan näihin haasteisiin.

Merijalkaväen nykyinen tehtävä asevoimissa on sen historian summa. Se on jatkuvassa valmiudessa oleva yhteispuolustushaarakykyinen joukko, jolla on kyky vastata erilaisiin nopeasti kehittyviin kriisi- ja valmiustehtäviin ympäri maailmaa yhteistyössä merivoimien kanssa. Sen tehtävänä on olla ensimmäisenä paikalla, ensimmäisenä auttamassa ja ensimmäisenä aloittamassa taistelut, joilla mahdollistetaan muiden puolustushaarojen toiminnanvapaus. Merijalkaväen laaja tehtäväkenttä on seurausta sen toteuttamista operaatioista, toimintakulttuurista ja joustavasta organisaatorakenteesta. Se on ollut valmis toteuttamaan sille käsketyt tehtävät, vaikka ne olisivatkin sen varsinaisen erikoisosaamisen eli merivoimien tukemisen ja maihin-

¹³⁸ Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publication (MCDP) 3, Expeditionary Operations*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018, s. 3-1.

nousutehtävien ulkopuolella. Merijalkaväki voidaan mieltää asevoimien palokunnaksi, jolla voidaan reagoida nopeasti sinne missä kriisi on syttymässä.

4 MERIJALKAVÄEN NYKYINEN SUORITUSKYKY

4.1 Doktriini

Merijalkaväen ohjesääntö *Marine Corps Doctrinal Publications (MCDP) I Warfighting* määrittelee doktriinin olevan merijalkaväen ”perustavanlaatuinen ymmärrys sodasta, sodan luonteesta ja teoriasta sekä sotaan valmistautumisesta ja sodankäynnistä”. Ohjesäännön mukaan doktriini määrittelee merijalkaväen ajattelumallin sotaan ja sodankäyntiin. Doktriinin tavoitteena ei ole määrittää sitovia toimintatapamalleja vaan toimia ohjenuorana päätöksenteon tukena.¹³⁹

Merijalkaväen doktriini perustuu liikesodankäyntiin, jonka puolustushaara ymmärtää kulutusodankäynnin vastakohtana. Kulutussodankäynnissä vastustajan voittaminen perustuu sen voimien kumulatiiviseen tuhoamiseen oman ylivoimaisen tulivoiman avulla. Tässä taistelutavassa sodankäynti voidaan nähdä suorana voimasuhteiden kamppailuna. Kulutussodankäynnin lopputuloksena tavoitellaan joko vihollisen fyysisten asevoimien täydellistä tuhoamista tai sen antautumista tuhoutumisen välttämiseksi. Kulutus- ja liikesodankäynti eivät sulje toisiaan kokonaan pois. Esimerkiksi kulutussodankäynnissä voidaan hyödyntää liikettä, mutta se ei ole toiminnan keskipisteessä, toisin kuin liikesodankäynnissä. Kulutussodankäynnissä liike voidaan nähdä työkaluna tuottaa enemmän tulta eli kulutusta viholliselle. Menestys kulutussodankäynnissä perustuu ylivoimaiseen numeraaliseen ja materiaaliseen kykyyn vastaanottaa ja tuottaa kulutusta. Maa-alueiden valtaamista ja niiden hallussapitoa korostetaan kulutuksen ohella kulutussodankäynnin menestyksen mittarina. Kulutussodankäynnissä suunnitelmiin sitoutuminen nähdään kykynä tuoda järjestystä sodan muodostamaan epäjärjestykseen luovuvuuden kustannuksella.¹⁴⁰

Liikesodankäynnissä ajatustapa vastustajan kohtaamisesta eroaa merkittävästi kulutussodankäynnistä. Liikesodankäynti pyrkii kulutusnäkökulman suoran kohtaamisen sijaan kiertämään vastustajan ja hyökkäämään sen kimppuun etulyöntiasemasta. Tässä taistelutavassa vastustajan lamauttaminen ja lyöminen perustuvat hyökkäykseen sen voimanlähteiden kaikille osaluille. Hyökkäyksen lopullisena tavoitteena on vastustajan systemaattinen lamauttaminen. Siinä missä kulutussodankäynnissä pyritään tunnistamaan vastustajan voiman keskittymät ja vaikuttamaan niihin massiivisella tulivoimalla, liikesodankäynnissä nämä keskittymät näh-

¹³⁹ Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publications (MCDP) I, Warfighting*. Headquarters Marine Corps, Washington D.C., 1997, s. 55–56.

dään vahvuuksina, joita pyritään välttämään. Hyökkäyksen kohteeksi pyritään tunnistamaan ja valitsemaan sellaisia vastustajan heikkouksia, jotka tuottavat hyökkääjälle taisteluiden edetessä lisää etua. Liikesodankäynnin toteuttamiselle oleellisia tekijöitä ovat vihollisen suorituskykyjen tunnistaminen, nopeus ja yllätys. Vihollisen suorituskykyjen tunnistaminen mahdollistaa sen heikkouksien löytämisen, nopeus ja yllätys mahdollistavat voimien keskittämisen heikkouteen ja hetkellisen ylivoiman saavuttamiseen heikkouden tuhoamiseksi. Ylläpitämällä hyökkäyksen nopeaa tempoa, vastustajalle ei anneta aikaa reagoida tai ryhmittää puolustustaan. Väärin toteutetussa liikesodankäynnissä piilee riski epäonnistumiselle ja suurille tappioille.¹⁴¹

Yhdysvaltojen asevoimien tapa käydä sotaa oli perustunut kulutussodankäyntiin jo ennen ensimmäisestä maailmansotaa. Merijalkaväki kärsi molemmissa maailmansodissa, Korean sekä Vietnamin sodissa kaikista puolustushaaroista kokoon suhteutettuna suurimmat tappiot. Korean ja Vietnamin sodan jälkianalyysi sekä Beirutin pommituksissa vuonna 1983 kärsityt tappiot käynnistivät puolustushaaran sisällä keskustelun merijalkaväen sodankäynti tavasta. Merijalkaväen 29. komentajan, kenraali Alfred M. Gray Jr:n aloitteesta käynnistettiin mittava uudistus 1980-luvun lopulla. Muutoksen seurauksena merijalkaväki kehitti liikesodankäyntiin perustuvan uuden doktriinin, joka korostaa tehtävätaktiikkaa, tiedustelun merkitystä, iskemistä voimalla vihollisen heikkouksiin sekä nopean tempon ylläpitämistä. Kaikkien edellä mainittujen tekijöiden summana pyritään omalla toiminnalla hajottamaan vihollisen kyky taistella yhtenäisesti fyysisesti ja henkisesti.¹⁴²

MCDP 1 korostaa liikesodankäynnin toteuttamiselle seuraavia tekijöitä: Vihollisen heikkouksien tunnistus, oman johtamisen hajautus, aloitteen korostus, nopea päätöksentekokyky, tehtävätaktiikka, komentajan tahtotilan ymmärrys, toiminnan priorisointi sekä aselajien yhteistoiminta. Vihollisen toimintaperiaatteiden ja heikkouksien tunnistaminen mahdollistaa vaikuttamisen sellaisiin osa-alueisiin, mitkä ovat elintärkeitä vihollisen toiminnalle. Ajatusmaailman tavoitteena on astua vihollisen asemaan hänen toimintansa ymmärtämiseksi. Vihollisen toiminnan lamauttamiseen pyritään vaikuttamalla siihen kaikissa taistelukentän ulottuvuuksissa.¹⁴³

¹⁴⁰ Department of the Navy (1997), s. 36–37; ks. myös Rekkedal (2013), s. 447–449.

¹⁴¹ Department of the Navy (1997), s. 37–38; ks. myös Rekkedal (2013), s. 450–451.

¹⁴² Piscitelli, Anthony J.: *The Marine Corps Way of War*. Savas Beatie, California, 2017, s. 3,7,12,40.

¹⁴³ Department of the Navy (1997), s. 74–77.

Liikesodankäynnin vaatiman tempon ja jatkuvan liikkeen ylläpitämiseksi, merijalkaväki korostaa johtamisen hajauttamista komentoputken luoman kitkan vähentämiseksi. Alajohtoportaiden toimintaa tulee ohjata ymmärrys komentajan tahtotilasta ja heidän tulee pyrkiä määrittämään tavoitteeseen tehtävätaktiikan keinoin. Näillä keinoilla pyritään varmistamaan toimiville joukoille suurempi toiminnanvapaus. Parempaan pintatilannetietoon nojaten, alaisia kannustetaan nopeaan päätöksentekoon jatkuvan aloitteen säilyttämiseksi. Päätöksenteossa MCDP 1 kannustaa johtajia moraaliseen rohkeuteen tehdä vaikea päätös epävarman tilanteessa. Päätöksenteon viivyttely puutteellisen tilannetiedon takia nähdään ohjesäännössä moraalisen rohkeuden puutteena, vaikka se toisaalta kannustaa päätöksenteossa kokonaisharkinnan käyttöä.¹⁴⁴

Merijalkaväki hyödyntää sen joukkojen toiminnan yhtenäistämiseksi ”pääasiallisen pyrkimyksen, *Main effort*, määrittelyä. Pääasiallisella pyrkimyksellä tarkoitetaan toimia, jotka tulkitaan operaation tai tehtävän toteuttamisen kannalta kriittiseksi. Yleensä tälle toiminnalle määritetään vastuullinen joukko, jonka toimintaa kaikkien muiden operaation joukkojen tulee tukea. Tukevia toimia kutsutaan termillä, *Supporting effort*. Pääasiallinen pyrkimys voidaan ymmärtää voimien ja vaikutusten keskittämiseksi haluttuun kohteeseen. Komentajan tahtotilan taivoin, *Main effort* toimii tukena alajohtoportaiden omien tavoitteiden määrittelyssä. Lähtökohteisesti jokaisen komentajan tulisi määrittää operaatiolleen pääasiallinen pyrkimys, jota valmistaudutaan muuttamaan saavutetun menestyksen perusteella.¹⁴⁵

MCDP 1 Warfighting määrittelee liikesodankäynnin ajatusmaailmaksi, joka syntyy rohkeudesta, älykkyydestä, aloitteellisuudesta sekä opportunistista. Doktriinin tavoitteena on ohjata merijalkaväen sotilaiden toimintaa organisaatiotasosta tai tehtävästä riippumatta.¹⁴⁶ Doktriinin joustavuutta on kuvastanut sen soveltaminen merijalkaväen vaihtelevissa operaatioissa. Merijalkaväki hyödynsi doktriininsa mukaista liikettä ja aselajien yhteistoimintaa Irakin sodan hyökkäysvaiheen taisteluissa. Afganistanissa ja Irakissa se sovelsi liikesodankäynnin ajatusmaailmaa miehitysvaiheen kaupunkitaisteluissa ja vastakumouksellisessa sodankäynnissä. Kenraali James Mattiksen toimiessa merijalkaväen joukkojen komentajana Afganistanissa, hän määrätietoisesti pyrki paikallisia joukkoja kouluttamalla sekä siviilitappioita minimoimalla luomaan positiivisen yhteyden paikallisväestöön. Tämä toiminta perustui hänen arvioonsa alueella toimivasta vihollisesta ja sen voimanlähteistä: vaikuttamalla fyysisellä, henkisellä ja

¹⁴⁴ Department of the Navy (1997), s. 78–90.

¹⁴⁵ Ibid, s. 91–92.

¹⁴⁶ Ibid, s. 96.

sosiaalisella läsnäololla kyläyhteisöihin, Mattis pyrki poistamaan alueellisilta ääriryhmiltä paikallisten tuen eli heidän voimanlähteensä.¹⁴⁷

Merijalkaväen joukkojen varsinaista käyttöä operaatioissa ohjaavat puolustushaaran omat toimintakonseptit, *operating concept*. Merijalkaväen tämän hetkinen joukkojen operatiivisen käytön suunnittelu ja toiminta perustuvat vuonna 2016 julkaistuun *Marine Corps Operating Concept (MOC)* -asiakirjaan. MOC:n alkuperäisenä tarkoituksena oli kuvailla, miten merijalkaväki tulee taistelemaan 2020-luvusta eteenpäin ja miten puolustushaaran suorituskykyä kehitetään tulevaisuutta varten.¹⁴⁸ Asiakirjassa merijalkaväen toimintakonseptin päämääräksi asetetaan liikesodankäynnin ja yhteisaselajitoiminnan harjoittaminen kaikissa toimintaympäristöissä. Merijalkaväen joukkojen käytön päämäärä on, että se operoi ja taistelee merellä sekä mereltä maalle osana merellistä yhteispuolustushaaratoimintajoukkoa, *Joint Task Force*.¹⁴⁹ MOC määritteli merijalkaväelle ja merivoimille kaksi yhteistä toimintakonseptia: *Littoral Operations in Contested Environment (LOCE)* ja *Expeditionary Advanced Base Operations (EABO)*. LOCE:n ideana oli kehittää yhteinen merellinen toimintatapamalli, jolla saavutetaan alueellinen merihallinta, *Sea Control* ja mahdollistetaan sotilaallisen voiman lisääminen kiistetyllä rannikkoalueella. EABO:n tarkoituksena oli kehittää merijalkaväen joukoille malli etutukikohdan perustamisesta merellisten operaatioiden tukemiseksi.¹⁵⁰

Merijalkaväen nykyinen komentaja kenraali David Berger on linjannut komentajan ohjausasiakirjassaan, *Commandant's Planning Guidance*, että *MDCP 1 Warfighting:n* mukaista liikesodankäyntioppia tullaan täydentämään ymmärryksellä Yhdysvaltojen merivoimien *Composite Warfare* doktriinista. Samassa asiakirjassa Berger sanoo, että *Marine Corps Operating Concept* tullaan korvaamaan joko uudella merijalkaväen toimintakonseptilla tai merivoimien ja merijalkaväen yhteisellä asiakirjalla. LOCE- ja EABO-konseptit tulevat säilymään tässä uudessa toimintakonseptissa ja niitä tullaan hänen mukaansa täydentämään uusilla uhkaperusteisilla konsepteilla. Nämä toimenpiteet ovat osa merijalkaväen suurempaa muutosta yhteensopivammaksi merivoimien kanssa.¹⁵¹ Suomen maavoimien järjestämässä maavoimaseminaarissa puhunut merijalkaväen Euroopan ja Afrikan joukkojen varakomentaja, James T. Iulo korosti merijalkaväen pyrkivän tulevaisuudessa toimimaan rannikkoympäristöissä pienemmil-

¹⁴⁷ Piscitelli (2017), s. 153, 164–165.

¹⁴⁸ Department of the Navy: *Marine Corps Operating Concept*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2016, s. 4.

¹⁴⁹ Ibid, s. 8.

¹⁵⁰ Ibid, s. 12–13.

¹⁵¹ Commandant of the Marine Corps (2019a), s. 9–10.

lä osastoilla hajautetummin, mutta samalla pyrkien keskitettyyn vaikutukseen.¹⁵² Merijalkaväen maaliskuussa 2020 julkaistussa *Force Design 2030* -asiakirjassa LOCE:n, EABO:n sekä merivoimien toimintakonseptin, *Distributed Maritime Operations (DMO)*, mukaiset vaatimukset tulevat toimimaan puolustushaaran suorituskyvyn kehittämisen tavoitteina.¹⁵³

4.2 Organisaatio

Yhdysvaltojen merijalkaväen organisaatio koostuu merijalkaväen pääesikunnasta, *Headquarters, Marine Corps (HQMC)*, tuki- ja ylläpito-organisaatiosta, *Supporting Establishment*, ja operatiivisista joukoista, *Marine Corps Operating Forces*. Merijalkaväen komentajan johtaman pääesikunnan tehtävä on toteuttaa lain, presidentin ja merivoimaministerin määräämät tehtävät ja velvollisuudet sekä vastata merijalkaväen organisaation päivittäisistä toiminnasta.¹⁵⁴ Pääesikunnan organisaatio muodostuu apulaiskomentajan, *Deputy Commandant*, johtamasta esikunnasta ja komentajan suorassa komennossa olevista tuki- ja ylläpito-organisaatioista sekä hänen lähimmistä avustajistaan, *Counsel for the Commandant, Chaplain of the Marine Corps, Sergeant Major of the Marine Corps*.¹⁵⁵ Merijalkaväen pääesikunnan organisaatio on esitetty liitteessä 3.

Tuki- ja ylläpito-organisaatio koostuu seuraavista esikunnista sekä niiden alaisista laitoksista: *Marine Corps Systems Command (MARCORSYSCOM)*, *Marine Corps Logistics Command (MARCORLOGCOM)*, *Marine Corps Installations Command (MCICOM)* sekä *Marine Corps Combat Development Command (MCCDC)*.¹⁵⁶ Näiden esikuntien alaisuuteen sijoittuvat merijalkaväen maa- ja lentotukikohdat, koulutus- ja tutkimuskeskukset sekä erikoistukitoiminnot. Tuki- ja ylläpito-organisaation tehtävän' on tukea merijalkaväen joukkojen koulutusta, varustamista, ylläpitoa ja operaatioihin siirtymistä.¹⁵⁷

¹⁵² *Finnish Army Seminar 2020 - 2nd panel: Key army capabilities in the future*. Maavoimat, Youtube, 26.2.2020, [<https://www.youtube.com>].

¹⁵³ Commandant of the Marine Corps: *Force Design 2030*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2020, s.

¹⁵⁴ Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publication (MCDP) 1-0, Marine Corps Operations*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2017, s. 1-18.

¹⁵⁵ United States Marine Corps (2018a), s. 50–61.

¹⁵⁶ United States Marine Corps: *Headquarters, U.S. Marine Corps (HQMC)*. U.S. Marines Corps Concepts & Programs, [<https://www.candp.marines.mil>], luettu 22.8.2019.

¹⁵⁷ Department of the Navy (2017), s. 1-21–1-22.

Merijalkaväen operatiiviset joukot jakautuvat neljään kokonaisuuteen: merijalkaväen reservi, *Marine Corps Reserve*, turvallisuusjoukot, *Security Forces*, erikoistoimintajoukot, *Special Activity Forces*, ja merijalkaväen aktiiviset taistelujoukot, *Marine Corps Forces*.¹⁵⁸

Merijalkaväen reservi muodostuu välittömästä reservistä, *Ready Reserve*, eläköityneestä reservistä, *Retired Reserve*, sekä valmiusreservistä, *Standby Reserve*. Välitön reservi muodostuu henkilöstöstä, jotka ovat velvollisia astumaan aktiivipalvelukseen sodan syttyessä tai jos presidentti, kongressi tai muutoin laki määrittää kansallisen hätätilan julistamisen. *Ready Reserve* koostuu merijalkaväen henkilöstöstä, jotka ovat käsketty säännölliseen koulutukseen aktiivipalveluksen jälkeen ja niistä aktiivisista reserviläisistä, jotka toimivat koulutus- ja hallintotehtävissä merijalkaväen reserville. Lisäksi välittömään reserviin lukeutuu henkilöstö, jotka ovat käsketty säännölliseen koulutukseen aktiivipalveluksen ulkopuolella. *Retired Reserve* muodostuu henkilöistä, jotka ovat eläköityneet lain tai muiden säädösten asettamien rajoitusten vuoksi. *Standby Reserve:een* kuuluvat ne henkilöt, jotka eivät kuulu kahteen edellä mainittuun reserviin. Eläköitynyt reservi ja valmiusreservi voidaan kutsua palvelukseen sodan syttyessä tai kongressin julistaessa kansallisen hätätilan.¹⁵⁹

Merijalkaväen turvallisuusjoukot koostuvat *Marine Corps Security Force Regiment:sta*, jonka tehtävänä on organisoida, varustaa ja kouluttaa tarvittavat terrorismin vastaiset turvallisuusjoukot strategisten johtoportaiden sekä merivoimien tarpeisiin. Turvallisuusjoukkojen tehtävänä on suojella strategisesti ja kansallisesti määritettyjä tärkeitä kohteita.¹⁶⁰ Nämä joukot ovat sijoitettu erikseen määritettyihin merivoimien tukikohtiin, aluksiin tai yksiköihin, jossa ne toimivat kyseisen merivoimien komentajan operatiivisessa johdossa. Hallinnollisesti joukot ovat merijalkaväen komennossa.¹⁶¹

Special Activity Forces koostuvat merijalkaväen joukoista, joiden tehtävänä toimia turvallisuus- tai muissa erikseen määritetyissä tehtävissä muun, kuin merivoimaministeriön alaisuudessa. Tehtävä merijalkaväen yksiköille määritetään tuettavan organisaation toimesta ja merijalkaväen komentaja tekee päätöksen joukkojen asettamisesta. Merijalkaväen yksiköt, jotka ovat ulkoministeriön pyynnöstä sijoitettuna erikseen määritettyihin Yhdysvaltojen suurlähetystöihin, lukeutuvat erikoistoimintajoukkojen alaisiksi joukoiksi. Tässä tapauksessa merijal-

¹⁵⁸ Department of the Navy (2017), s. 1-19.

¹⁵⁹ Ibid, s. 1-20–1-21.

¹⁶⁰ U.S. Marine Corps Security Forces Regiment: *Mission*. [<https://www.mcsfr.marines.mil>], luettu 4.9.2019

¹⁶¹ Department of the Navy (2017), s. 1-21.

kaväen yksiköt toimivat ulkoministeriön operatiivisessa johdossa, mutta hallinnollisesti vastaavat merijalkaväen komentajalle.¹⁶²

Merijalkaväen aktiiviset taistelujoukot jakautuvat alueellisten ja toiminnallisten johtoportaiden alaisuuteen sijoitettuihin joukkoihin sekä puolustushaaran omalle vastuulle sijoitettuihin joukkoihin. Kaikki merijalkaväen joukot, joita ei erikseen ole määrätty minkään strategisen tason johtoportaahan alaisuuteen, kuuluvat *United States Marine Forces Command (MARFORCOM)* alaisuuteen. MARFORCOM:n komentaja on suoraan merijalkaväen komentajan käskynalainen.¹⁶³

MARFORCOM:n komentajan tehtäviin kuuluu merijalkaväen omassa hallinnassa olevien aktiivisten taistelujoukkojen johtaminen, vastata merijalkaväen joukkotuotannosta strategisten johtoportaiden ja puolustushaaran tarpeisiin, suunnitella ja koordinoida puolustushaaran kontrollissa olevien taistelujoukkojen siirtäminen ja sijoittaminen strategisten johtoportaiden alaisuuteen, toimia merivoimien Atlantin valtameren puoleisiin laivasto-osastoihin sijoitettujen merijalkaväen yksiköiden komentajana, *Commanding General, Fleet Marine Forces Atlantic* sekä toimia neuvonantajana merijalkaväen joukkojen operatiiviseen käyttöön liittyen merivoimille.¹⁶⁴

Alueellisten ja toiminnallisten johtoportaiden alaisuuteen sijoitetut joukot jakautuvat näiden alle perustettuihin merijalkaväen omiin puolustushaarajohtoportaisiin, *Service Component Command* sekä merivoimien laivasto-osastoihin sijoitettuihin joukkoihin, *Fleet Marine Forces*.¹⁶⁵ Alla olevassa listassa on esitelty merijalkaväen puolustushaarajohtoportaata eri strategisissa johtoportaissa ja laivasto-osastoissa:

- *U.S. Marine Corps Forces Pacific (USINDOPACOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces, Europe & Africa (USEUCOM, USAFRICOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces, South (USSOUTHCOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces Central Command (USCENTCOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces, USSTRATCOM (USSTRATCOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces, Special Operations Command (USSOCOM)*
- *U.S. Marine Corps Forces Cyberspace Command (USCYBERCOM)*

¹⁶² Department of the Navy (2017), s. 1-21.

¹⁶³ Ibid, s. 1-19.

¹⁶⁴ U.S. Marine Corps Forces Command: *Mission*. [<https://www.marforcom.marines.mil/>], luettu 22.8.2019; Saarinen (2019), Caricato (2019).

¹⁶⁵ United States Marine Corps: *Units*. [<https://www.marines.mil/Units>], luettu 22.8.2019.

- *Fleet Marine Forces Atlantic* (FMFLANT)

- *Fleet Marine Forces Pacific* (FMFPAC)

Merijalkaväen puolustushaarajohtoportaiden komentajien tehtävänä on toimia alueellisen tai toiminnallisen johtoportaan komentajan neuvonantajana merijalkaväen joukkojen käyttöön liittyvissä asioissa, vastata kyseisen esikunnan alaisuudessa olevien merijalkaväen joukkojen harjoittelusta, toimia merijalkaväen joukkojen hallinnollisena esimiehenä sekä esittää tarvittavat tukipyynnöt joukkojen ylläpitämiseksi merijalkaväen tuki- ja ylläpitolaitokselle.¹⁶⁶

Puolustushaarajohtoportaista erikseen mainittavat ovat USINDOPACOM:n alaisuuteen kuuluva *United States Marine Corps Forces, Pacific* (MARFORPAC), *United States Marine Corps Forces, Strategic Command* (MARFORSTRAT) sekä USSOCOM:n alaisuudessa toimiva *United States Marine Corps Forces, Special Operations Command* (MARSOC). Nämä kolme esikuntaa ja niiden alaiset joukot ovat erikseen määrätty puolustusministeriön toimesta tiettyjen alueellisten ja toiminnallisten johtoportaiden alaisuuteen.¹⁶⁷

MARFORPAC johtaa kaikkia merijalkaväen USINDOPACOM:n vastuualueella olevia, joka käsittää kaksi kolmasosaa merijalkaväen operatiivisista joukoista. MARFORPAC:n komentaja toimii myös merivoimien Tyynenmeren laivasto-osastoihin sijoitettujen merijalkaväen joukkojen komentajana, *Commanding General, Fleet Marine Forces Pacific*.¹⁶⁸

Merijalkaväen operatiivisia tehtäviä toteutettavien joukkojen ensisijainen joukkorakenne muodostuu *Marine Air-Ground Task Force* (MAGTF), mukaisen organisaation ympärille. MAGTF on itsenäiseen toimintaan kykenevä useasta aselajista koostuva joukko yhden komentajan alaisuudessa.¹⁶⁹ MAGTF -joukot ovat organisoitu, koulutettu ja varustettu vaihteleviin tehtäviin, jolloin niiden kokoonpanoa voidaan muokata toteutettavien tehtävien vaatimusten mukaisesti. Niillä on kyky toteuttaa laajasti erilaisia tehtäviä humanitäärisistä avustusoperaatioista täysimittaisiin taistelutehtäviin sekä ne ovat suunniteltu toimimaan joko mereltä tai eteen perustetusta tukikohdasta, *Expeditionary Base*.¹⁷⁰

¹⁶⁶ Department of the Navy (2017), s. 1-20.

¹⁶⁷ Ibid, s. 1-19

¹⁶⁸ United States Marine Corps: *About*. U.S. Marine Corps Forces, Pacific, [<https://www.marforpac.marines.mil>], luettu 22.8.2019.

¹⁶⁹ Department of the Navy (2017), s. 1-19

¹⁷⁰ Department of the Navy (2018), s. 2-6.

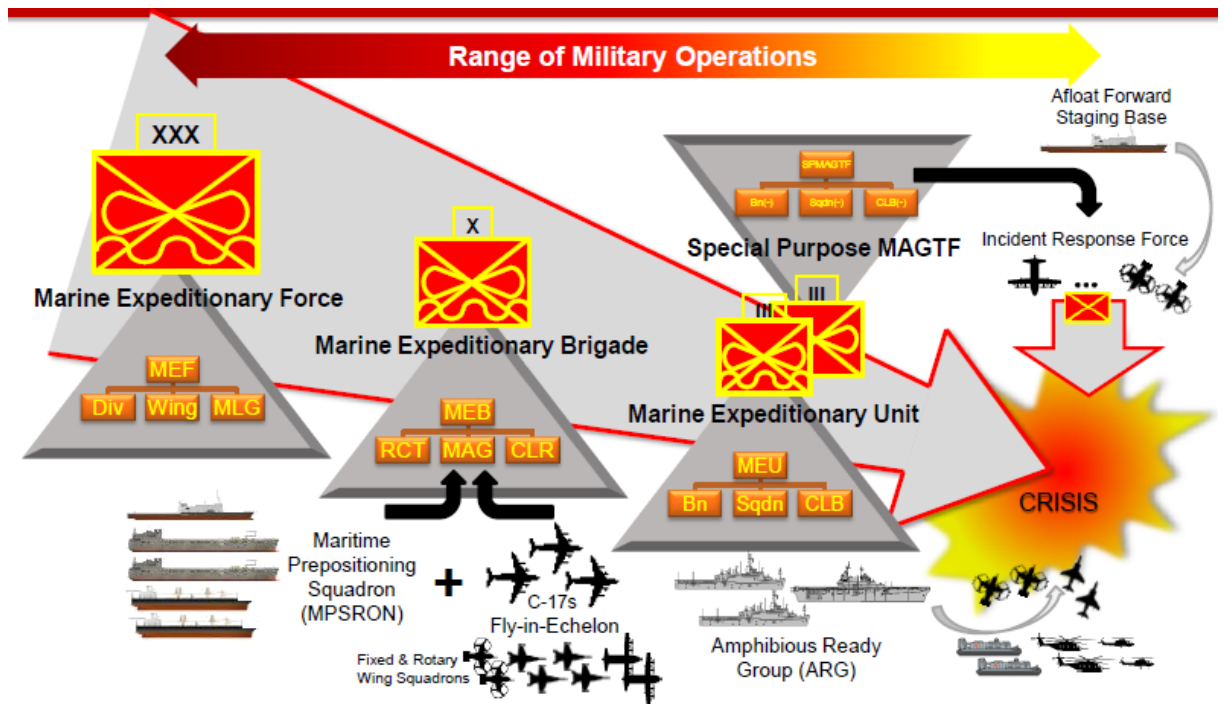
Marine Air-Ground Task Force on suunniteltu modulaariseksi organisaatioksi, mikä mahdollistaa sen kokoonpanon kasvattamisen tai pienentämisen tehtävän asettamien vaatimusten mukaisesti. MAGTF:n perusrakenne koostuu neljästä osasta: Johto-osista, *Command Element (CE)*, maataisteluelementistä, *Ground Combat Element (GCE)*, ilmataisteluelementistä, *Aviation Combat Element (ACE)* ja huoltoelementistä, *Logistics Combat Element (LCE)*.¹⁷¹ MAGTF-joukkorakenne otettiin merijalkaväessä virallisesti käyttöön vuonna 1963 ja käyttöönotostaan asti se on säilynyt lähes muuttumattomana nykypäivään.¹⁷²

Johto-osat muodostavat MAGTF:n esikunnan ja vastaavat sille annettujen tehtävien toteutuksen suunnittelusta sekä käskemisestä. MAGTF:n johto-osilla on kyky toimia erikseen käsketyyn yhteispuolustushaarajoukon, *Joint Task Force*, johtoportaana. Maataisteluelementin tehtävänä on toteuttaa MAGTF:n tehtävän edellyttämät maaoperaatiot ja se on ainoa elementti, jolla on kyky vallata ja pitää maa-alueita. Sen kokoonpano pääsääntöisesti muodostuu jalkaväkijoukosta, jota on vahvennettu usealla eri aselajiyksiköillä kuten esimerkiksi pioneereilla, tiedustelujoukoilla, panssarijoukoilla tai tykistöllä. Maataisteluelementin koko voi vaihdella MAGTF -joukosta riippuen yksittäisestä kiväärijoukkueesta useampaan divisioonan. Ilmataisteluelementin tehtävänä on toteuttaa MAGTF:n tehtävän edellyttämät ilmaoperaatiot merijalkaväen aluksilta tai eteen työnneystä tukikohdista. Sen pääasiallisia tehtäviä ovat ilmasodankäynti, lähitulituki maayksiköille, elektroninen sodankäynti, ilmatiedustelu ja ilmatilan hallinta. Ilmataisteluelementti koostuu esikunnasta, lentoyksiköistä sekä huoltoyksiköistä. Maataisteluelementin tapaan ilmataisteluelementin koko voi vaihdella MAGTF:sta riippuen yksittäisistä lentokoneista tai helikoptereista yhteen tai useampaan lennostoon. Huoltoelementin tehtävänä on ylläpitää MAGTF:n tehtävän edellyttämä valmius ja toimintakyky. Muiden elementtien mukaisesti LCE:llä on kyky toimia mereltä tai eteentyönnetystä tukikohdasta ja sen kokoonpano vaihtelee MAGTF:sta riippuen.¹⁷³

¹⁷¹ U.S. Marine Corps Concepts & Programs: *MAGTF Composition*. [<https://www.candp.marines.mil>], luettu 20.8.2019.

¹⁷² United States Marine Corps: *What is a MAGTF?*. 26th Marine Expeditionary Unit, [<https://www.26thmeu.marines.mil/About/MAGTF/>], luettu 8.1.2020.

¹⁷³ Marine Corps Doctrinal Publication (MCDP) 1-0 (2017), s. 2-7–2-8.

Kuva 4. Erikokoisten MAGTF:n aktivoiminen perustuu toteutettavien tehtävien vaatimukseen. SPMAGTF voi olla ensimmäinen kriisiin reagoiva joukko, jonka jälkeen sitä vahvistetaan tilanteen kärjistyessä tarvittaessa MEF:n saakka.¹⁷⁴

MAGTF:n kokoonpanoja on neljä eri tasoista, kuten kuvassa 5 on esitetty. Suurin joukkotyyppi on armeijakuntaan verrattava *Marine Expeditionary Force (MEF)*, joka on merijalkaväen itsenäisiin laajamittaisiin sotatoimiin suunniteltu organisaatio. MEF:n vahvuus voi vaihdella 40 000 henkilöstä yli 90 000 henkilöön. Sillä on kyky toteuttaa ja ylläpitää 60 vuorokauden ajan kotimaan ulkopuoleisia operaatioita vaihtelevissa maantieteellisissä ympäristöissä, jonka jälkeen sen ylläpitämistä voidaan jatkaa muiden puolustushaarojen tai isäntämaatuen avulla. MEF koostuu johtoportaan, maataisteluelementtinä merijalkaväkidivisioonasta, ilmatisteluelementtinä merijalkaväkikilennostosta ja huoltoelementtinä merijalkaväen huoltoyhtymästä. MEF:n komennon alle voidaan sen orgaanisten osien lisäksi sijoittaa joukkoja muista puolustushaaroista, toisista merijalkaväen joukoista tai liittolaisjoukkoja. Esimerkiksi operaatio *Iraqi Freedom*:ssa vuonna 2003 brittiläinen prikaati liitettiin osaksi *Marine Expeditionary Force*-joukkoa. Valmiina yhteispuolustushaarajoukkona, MEF:n johtoporras kykenee toimimaan alustana erikseen määrätyn *Joint Task Force*:n esikunnan tai toiminnallisen johtoportaan perustamiseksi.¹⁷⁵

¹⁷⁴ U.S. Marine Corps Forces, Europe and Africa: *USMC MAGTF Employment Concept (Unclassified)*. Headquarters U.S. MARFOREUR/AF, Germany, 2018.

¹⁷⁵ Department of the Navy (2017), s. 2-9–2-10.

Merijalkaväki ylläpitää jatkuvasti kolmea *Marine Expeditionary Force*-joukkoa: I MEF sijoitettuna Yhdysvaltojen länsirannikolle Kaliforniaan ja Arizonaan kuuluu MARFORPAC:n alaisuuteen. II MEF sijoitettuna Yhdysvaltojen itärannikolle Pohjois- ja Etelä-Carolinaan kuuluu MARFORCOM:n alaisuuteen. III MEF sijoitettuna Japaniin, Okinawalle, Hawaille sekä Guamiin ja se kuuluu MARFORPAC:n alaisuuteen.¹⁷⁶

Toiseksi suurin MAGTF -organisaatio on prikaatiin verrattava *Marine Expeditionary Brigade (MEB)*, joka on itsenäisenä yhtymänä suunniteltu ja organisoitu toteuttamaan erikseen määrätty tavoite tai tehtävä. MEB:n vahvuus voi vaihdella 4 000 - 16 000 henkilöön ja sillä on kyky ylläpitää itsensä 30 vuorokauden ajan. MEB koostuu johtoportaasta, rykmentin kokoisesta maataisteluelementistä, lentorykmentistä sekä rykmentin kokoisesta huoltoelementistä.¹⁷⁷ *Marine Expeditionary Brigade* voidaan nopeasti perustaa maailmalla valmiudessa olevien materiaalivarastojen ja siihen tarvittavan henkilöstön strategisen ilmakuljetuksen avulla. MEF:n tavoin MEB:lla on kyky ottaa komentoonsa muita joukkoja orgaanisten osiensa lisäksi ja sen johtoporras pystyy toimimaan perustettavan *Joint Task Force*:n komento-osien alustana.¹⁷⁸

Kolmas MAGTF -organisaatio on taisteluosastoon verrattava *Marine Expeditionary Unit (MEU)*, joka on pienin vakituisista MAGTF -joukoista. MEU:n vahvuus on noin 2200 henkilöä ja sillä on kyky ylläpitää itsenäinen toimintansa 15 vuorokauden ajan.¹⁷⁹ MEU:t muodostavat merijalkaväen merelliset valmiusjoukot maantieteellisesti kriittisillä alueilla, jossa ne muodostavat sotilaallisen pidäkkeen ja valmiuden vastata erilaisiin kriisitilanteisiin. Niitä voidaan käyttää erilaisin taistelutehtäviin, suuremman joukon perustamisen pohjaksi tai pitää merellä valmiudessa olevana reservinä. MEU:n organisaatio koostuu johto-osista, vahvennetusta merijalkaväkipataljoonasta, kuljetus- ja taisteluhelikoptereista koostuvasta ilmataisteluelementistä sekä tehtävää varten organisoidusta huoltopataljoonasta.¹⁸⁰

Merivoimien maihinnousualusten, *Amphibious Ships*, yhteydessä, MEU muodostaa merellisen maihinnousuvalmiuosaston, *Amphibious Ready Group (ARG)*, tai valmiudessa olevan iskuosaston *Expeditionary Strike Group (ESG)*.¹⁸¹ Merijalkaväki ylläpitää ja kierrättää jatkuvasti kahta ARG/MEU kokonaisuutta, jotka sijoitettuna maailmalle erikseen käsketyille avainalu-

¹⁷⁶ Department of the Navy (2017), s. 2-9.

¹⁷⁷ United States Marine Corps: *MAGTF Variations - Marine Expeditionary Brigade*. [<https://www.marines.com/what-we-do/air-ground-and-sea.html>], luettu 5.9.2019.

¹⁷⁸ Department of the Navy (2017), s. 2-11–2-12.

¹⁷⁹ United States Marine Corps: *MAGTF Variations - Marine Expeditionary Unit*. [<https://www.marines.com/what-we-do/air-ground-and-sea.html>], luettu 6.9.2019.

¹⁸⁰ Department of the Navy (2017), s. 2-12–2-13.

eille.¹⁸² Esimerkit MEU:n ja, MEB:n kalustosta ja niiden kuljetukseen liittyvistä merivoimien aluksista on esitetty liitteessä 4.

Neljäs MAGTF -organisaatio on *Special-Purpose MAGTF (SPMAGTF)*, joka voidaan perustaa toteuttamaan erikseen määritetty tehtävä, mikäli MEU:ta tai muuta merijalkaväen joukkoa ei ole tehtävään saatavilla. SPMAGTF:n organisaatio muodostetaan tehtävän edellyttämällä kyvyillä ja sen henkilöstö sekä kalusto voidaan koota joko sijoittamattomista merijalkaväen joukoista tai irrottamalla olemassa olevasta MAGTF -joukosta. SPMAGTF:n vahvuus voi vaihdella, mutta pääsääntöisesti se ei ole suurempi kuin MEU. *Special Purpose MAGTF* voidaan organisoida, kouluttaa ja varustaa vaihteleviin tehtäviin kriisiavusta koulutustehtäviin tai operatiivisiin taistelutehtäviin. SPMAGTF kuljetetaan toiminta-alueelleen joko merivoimien maihinnousualuksilla, merijalkaväen omilla ilmavoimilla, ilmavoimien strategisella ilmakuljetuksella tai kaupallisilla kuljetusvälineillä.¹⁸³

Yhdysvaltojen terrorismin vastainen sota ei aiheuttanut suuria muutoksia merijalkaväen joukkorakenteisiin. Merkittävin muutos oli merijalkaväen omien erikoisjoukkojen ja sen johtoportaan, *Marine Corps Forces Special Operations Command*, perustaminen vuonna 2006. MAGTF -joukot todettiin tuolloin niiden nopean liikkuvuuden ja kaluston keveyden ansiosta erittäin sopiviksi vastakumouksellisen sodankäynnin edellyttämiin operaatioihin.¹⁸⁴ Nykyinen merijalkaväen komendantti kenraali David Berger on käynnistänyt selvitystyön merijalkaväen joukkorakenteen uudistamiseksi. Bergerin mukaan nykyinen joukkorakenne ei ole varustettu, koulutettu tai organisoitu tukemaan Yhdysvaltojen uhkakuvan mukaisia merellisiä operaatioita. Uuden joukkorakenteen tavoitteena on erityisesti kehittää kykyä merialueiden käytön kiistämiseen sekä muiden puolustushaarojen toiminnan tukemiseen.¹⁸⁵ Merijalkaväen tavoitteena on perustaa uusia ”*inside force*”- joukkoja, jotka koostuvat pienistä osastoista, joissa korostetaan autonomisia järjestelmiä, liikkuvuutta, pitkän kantaman asejärjestelmiä sekä ilmatorjun-

¹⁸¹ United States Navy: *Amphibious Assault Ships - LHD/LHA(R)*. United States Navy Fact File, [https://www.navy.mil], luettu 6.9.2019.

¹⁸² Department of the Navy (2017), s. 2-13.

¹⁸³ U.S. Marine Corps Concepts & Programs: *Special Purpose MAGTF (SPMAGTF)*. [https://www.candp.marines.mil], luettu 6.9.2019.

¹⁸⁴ Westermeyr, Paul & Balboni, Mark: Counterinsurgency and the Air-Ground Task Force as a Microcosm of Marine Landpower Projection, *Landpower in the Long War*. Warren, Jason W. (ed.), University press of Kentucky, Kentucky, 2019, s. 8.

¹⁸⁵ Commandant of the Marine Corps (2019), s. 2; Ks myös Berger, David: *Notes on designing the Marine Corps of the future*. War on the Rocks, 2019, [https://warontherocks.com/2019/12/notes-on-designing-the-marine-corps-of-the-future/], luettu 17.2.2020.

takykyä. Tavoitteena näillä osastoilla on toimia havaitsemattomana vihollisen aseiden ja sensoreiden vaikutuspiirin sisäpuolella.¹⁸⁶

Ensimmäiset toimet merijalkaväen joukkorakenteen uudistamiseksi julkaistiin maaliskuussa 2020. Nämä toimet esiteltiin merijalkaväen komentajan *Force Design 2030* -asiakirjassa. Joukkorakenteen uudistamiseen liittyen merijalkaväki aikoo vähentää aktiivipalveluksessa olevia maataistelujoukkojaan, jotta niitä tukevia maa- ja ilmajoukkoja voitaisiin lisätä. Asia- kirjassa alustavien tutkimustulosten perusteella MAGTF -joukkojen uudistamisen lisäksi yhdeksi uudeksi joukkotyypiksi on esitetty merijalkaväkikirannikkorykmenttiä, *Marine Littoral Regiment (MLR)*.¹⁸⁷

4.3 Harjoittelu

Merijalkaväen koulutuksen ja harjoittelun perustana on jokaisen taistelijan kyky toimia tehtävästä tai erikoistumisesta riippumatta kiväärimiehenä. Merijalkaväen joukkojen koulutuksen suunnittelusta, toteutuksesta ja kehittämisestä vastaa pääesikunnan alainen johtoporras: *Training and Education Command (TECOM)*. TECOM:n vastuulla on yksittäisten taistelijoiden perus- ja erikoistumiskoulutuksen sekä joukkokohtaisten koulutuksen toteuttaminen merijalkaväen operatiivisten joukkojen vaatimusten mukaisesti. Tämän johtoportaan alaisuuteen lukeutuvat merijalkaväen yliopisto, *Marine Corps University (MCU)*, aselajikouluista vastaava *Training Command (TRNGCMD)*, merijalkaväen peruskoulutuskeskukset Parris Island:lla ja San Diegossa, *Marine Corps Recruit Depot Parris Island/San Diego*, sekä puolustushaaran joukkokohtaisesta koulutuksen toteuttava *Marine Air Ground Task Force Training Command (MAGTFTC)*.¹⁸⁸

Merijalkaväen yliopiston tehtävänä on järjestää puolustushaaran upseeriston, aliupseeriston ja miehistön sotilaalliset virkauraopinnot, kouluttaa ulkomaalaisia sotilaita erilaisten kumppanuusohjelmien sekä etäopinnot kautta, sekä toimia merijalkaväen historian tallentaja.¹⁸⁹ *Training Command:n* vastuulla on merijalkaväen yksittäisten taistelijoiden aselajikoulutuksen järjestäminen ja kehittäminen. Sen alaisuuteen lukeutuvat lähes kaikki puolustushaaran soti-

¹⁸⁶ Maavoimat (2020); Uusia merijalkaväen joukkoja on kutsuttu ”*Stand-In Forces*”-termillä. Ks Commandant of the Marine Corps (2020), s. 3, 10.

¹⁸⁷ Commandant of the Marine Corps (2020), s. 2, 7.

¹⁸⁸ United States Marine Corps: *Mission*. Training and Education Command, [<https://www.tecom.marines.mil/About/>], luettu 17.1.2020.

¹⁸⁹ Marine Corps University: *MCU CMD BRIEF AY19-20*. Powerpoint-esitys, 2019, [<https://www.usmceu.edu/About-MCU/Command-Brief/>], luettu 28.1.2020.

laskoulutusta antavat laitokset pois lukien ne koulutuskeskukset, jotka ovat TECOM:n suoranaisia alaisia.¹⁹⁰

Merijalkaväen miehistön ja aliupseeriston, *Enlisted*, koulutus koostuu kolmesta vaiheesta: Peruskoulutuksesta, Erikoistumiskoulutuksesta ja joukkokohtaisesta koulutuksesta. Upseeriston koulutus on esitelty erikseen alaluvussa 4.6

Peruskoulutus on 13 viikon pituinen kokonaisuus, jonka tarkoituksena on kouluttaa yksittäisille sotilaille ne tiedot ja taidot, jota jokaiselta merijalkaväen sotilaalta edellytetään. Peruskoulutuksen suorittaminen on edellytys palveluksen jatkumiselle merijalkaväessä. Koulutus järjestetään kahdessa puolustushaaran alueellisessa peruskoulutuskeskuksessa. Läntinen peruskoulutuskeskus sijaitsee San Diegossa ja itäinen Parris Island:lla Etelä-Carolinassa.

Peruskoulutus koostuu neljästä vaiheesta, joista kukin kestää noin kahdesta neljään viikkoa. Alokkaiden on suoriuduttava kaikista koulutuksen aikana järjestettävistä kokeista edistyäkseen seuraavaan koulutusvaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa alokkaat suorittavat lääkärin tarkastukset, fyysiset kuntotestit sekä saavat teoriaopetusta merijalkaväen historiasta, tavoista ja arvoista. Tämän vaiheen aikana heille koulutetaan perusteet ensiaputaidoista, lähitaistelusta ja vaihe päättyy uintikoulutukseen. Toisen vaiheen aikana alokkaat saavat perusteet ampumataidosta ja aseenkäsittelystä. Vaihe päättyy ampumataitotestiin, jossa alokkaiden on osuttava eri ampuma-asennoista maaliin vaihtelevilla etäisyyksillä. Koulutuksen kolmas vaihe on koko peruskoulutuksen fyysisesti vaativin osuus. Sen aikana alokkaille annetaan perusteet taistelukoulutuksesta ja he osallistuvat 54 tuntia kestävään maastoharjoitukseen, *the Crucible*. Harjoituksen tavoitteena on mitata alokkaiden saavuttama koulutustaso. Maastoharjoituksen läpäisytään alokkaat ansaitsevat merijalkaväen symbolia kantavan merkin ja samalla heidät nimitetään merijalkaväen sotilaiksi, *Marine*. Peruskoulutuksen viimeisessä vaiheessa uudet merijalkaväen sotilaat saavat täydentävää taistelukoulutusta, jonka jälkeen he siirtyvät suorittamaan erikoistumisvaiheensa tulevien tehtäviensä mukaisilla aselajikoululla.¹⁹¹ Merijalkaväen peruskoulutuksen läpivienti on esitelty liitteessä 5.

Peruskoulutuksen aikana alokkaat valitsevat erikoistumisensa erikseen määritetystä tehtäväkiintiöstä. Kaikki peruskoulutuksesta valmistuneet merijalkaväen sotilaat aloittavat erikoistu-

¹⁹⁰ United States Marine Corps: *About*. Training Command, [<https://www.trngcmd.marines.mil/Leaders/About/>], luettu 28.1.2020.

¹⁹¹ United States Marine Corps: *Training Summary (By Week)*. Marine Corps Recruit Depot Parris Island, [<https://www.mcrdpi.marines.mil/Recruit-Training/Training-Summary-By-Week/>], luettu 28.1.2020.

miskoulutuksensa yhteisesti joko läntisessä tai itäisessä jalkaväkikoulussa, *School of Infantry West/East (SOI W/E)*. Tämä komennus perustuu puolustushaaran vaatimukseen jokaisen merijalkaväen sotilaan kyvystä toimia lähtökohtaisesti kivääritaistelijana. Jalkaväkikoululle saapuneet sotilaat jakautuvat aselajivalintansa mukaan kahteen eri koulutuspataljoonaan: Jalkaväen tehtäviin hakeutuneet sotilaat palvelevat jalkaväkikoulutuspataljoonassa, *Infantry Training Battalion (ITB)* ja muihin aselajitehtäviin hakeutuneet taistelukoulutuspataljoonassa, *Marine Combat Training Battalion (MCT)*. Koulutuspataljooniin käsketyt sotilaat saavat eriävän peruskoulutuksen, joka ITB:ssa kestää 21 päivää ja MCT:ssa 29 päivää. Tämän jälkeen sotilaat jakautuvat tulevien tehtäviensä mukaisesti aselajikouluihin (*Engineer School, Intelligence schools, Combat Service Support schools, etc.*). Jalkaväen tehtävät valinneet sotilaat jatkavat koulutustaan jalkaväkikouluilla. Erikoistumiskoulutuksen suoritettuaan sotilaat siirtyvät ensimmäisiin yksiköihinsä.¹⁹² Miehistöstä aliupseereiksi kohoavien sotilaiden koulutus jatkuu täydennyskoulutuskursseilla merijalkaväen yliopistolla. Aliupseereiden täydennyskurssit on esitelty liitteessä 6.

Joukkokohtainen koulutus toteutetaan merijalkaväen joukkorakenteen mukaisissa kokoonpanoissa. Merijalkaväen joukot eivät taistelutehtävien ulkopuolella säilytä jatkuvasti MAGTF -joukkojen mukaista organisaatiota vaan ne käsketään koottavaksi ja koulutettavaksi tehtävää varten erikseen. Merijalkaväen MAGTF -joukkojen pääsääntöisen joukkokoulutuksen toteuttaa *Marine Air Ground Task Force Training Command (MAGTFTC)*. Joukkokohtainen koulutus MAGTF-joukolle räätälöidään sen tulevan toimintaympäristön ja tehtävän vaatimalla tavalla.¹⁹³

Joukkokohtainen koulutus koostuu nousujohteisesti vaiheittain etenevästä koulutuksesta, joka aloitetaan partion ja ryhmän kokoisista osastoista ampumakoulutuksella. Koulutuksen edessä ryhmistä siirrytään joukkueen ja komppanian kokoihin kokonaisuuksiin sekä taistelukoulutukseen. Tässä vaiheessa joukkojen koulutukseen otetaan mukaan niiden organisaation mukaiset taisteluajoneuvot ja muut asejärjestelmät. Komppanian taisteluammuntojen jälkeen joukkokoulutuksen pääpaino siirtyy taisteluun rakennetulla alueella. Tämän koulutuksen suoritettuaan joukot aloittavat harjoittelun pataljoona- ja taisteluosasto-koossa, jolloin niiden toimintaan yhdistetään muut MAGTF:n tukielementit.¹⁹⁴

¹⁹² United States Marine Corps: *School of Infantry-West*. Training Command, [<https://www.trngcmd.marines.mil/Units/West/SOI-W/>], luettu 29.1.2020; Marine Parents: *What's after boot: School of Infantry*. [<http://whatsafterboot.com/soi.asp>], luettu 29.1.2020.

¹⁹³ Marine Air Ground Task Force Training Command: *Training at the Combat Center*. Training and Education Command, California, 2019, s. 2–3.

¹⁹⁴ Marine Air Ground Task Force Training Command (2019), s. 4–5.

Merijalkaväen joukoille keskeisiä MAGTFTC:n järjestämiä harjoituksia ovat MAGTF:n joh-to-osille tarkoitettu *Battle Staff Training Program (BSTP)* esikuntaharjoitus, pataljoonakokoi-set MAGTF-yhteistoimintaharjoitukset *Mountain Exercise (MTX)* ja *Talon Exercise (TALONEX)* sekä useamman MAGTF -joukon *Integrated Training Exercise (ITX)*- ja *Large Scale Exercise (LSE)*-harjoitukset. Merijalkaväen joukkokoulutuksen tavoitteena on, että vähintään kerran kahdessa vuodessa aktiivipalveluksessa olevien joukkojen esikunnat osallistuvat BSTP-harjoitukseen sekä kaikki jalkaväkipataljoonat joko ITX, MTX tai TALONEX harjoi-tukseen. Reservijoukoille vastaava vaatimus on kerran viidessä vuodessa. Muut merijalkaväen joukot osallistuvat harjoituksiin tarpeen tai mahdollisuuksien mukaan.¹⁹⁵

Joukkokoulutuksen suorittanut ja tehtävään valmistautuva merijalkaväkitaisteluosasto, MEU, suorittaa oman joukkokoulutuksensa, *Work-Up Period*, kuuden kuukauden aikana ennen var-sinaisen tehtävän alkamista. Koulutus jakautuu kolmeen vaiheeseen ja se sisältää maihinnou-suharjoituksia, mekanisoiduilla joukoilla ja helikoptereilla suoritettavia iskuoperaatioita, siviili-en evakuointiharjoituksia, humanitäärisen avustamisen harjoittelua sekä toimintaa rakenne-tulla alueella. Ensimmäisessä vaiheessa toteutetaan yksilö- ja pienyksikköharjoitteita sekä no-pean suunnitteluprosessin, *Rapid Response Planning Process (R2P2)*, harjoittelua. Toisessa vaiheessa harjoitellaan joukkue- ja komppaniatason taisteluliikkeitä, johtamista sekä yhteis-toimintaa merivoimien kanssa. Kolmannessa vaiheessa MEU harjoittelee toimintaansa koko-naisuutena kaikin aselajiosin.¹⁹⁶

4.4 Materiaali

Merijalkaväen materiaalin osalta tässä alaluvussa käsitellään puolustushaaran keskeisimmät asejärjestelmät, jotka voidaan jakaa kolmeen kategoriaan: maa-ajoneuvot, ilma-alukset ja maihinnousualukset. Edellä mainituista kategorioista maa-ajoneuvot ja ilma-alukset ovat me-rijalkaväen omaa kalustoa, mutta merijalkaväen käyttämät laivat ovat osa merivoimien aluskantaa. Suurin osa merijalkaväen käytössä olevista asejärjestelmistä on otettu käyttöön 1970- ja 1980-luvuilla.

¹⁹⁵ United States Marine Corps: *MCO 3500.11F Marine Air Ground Task Force Training Program (MAGTFTP)*. Headquarters Marine Corps, 2015, s. 4–6.

¹⁹⁶ United States Marine Corps: *MEU Cycle*. 26th Marine Expeditionary Unit, [<https://www.26thmeu.marines.mil/About/Cycle/>], luettu 29.1.2020.

Merijalkaväen nykyisessä materiaalissa on nähtävissä valmius toimia erilaisissa toimintaympäristöissä, joka heijastuu puolustushaaran joukkojen monipuolisesta käytöstä viimeisen 30 vuoden aikana. Kaikella toiminnalla ei ole ollut positiivisia vaikutuksia merijalkaväen nykyiseen suorituskyykyyn. David Kilcullen argumentoi kirjassaan ”*Out of the Mountains*”, että merijalkaväen sitoutuminen maaoperaatioihin Afganistanin ja Irakin sodissa yhdistettynä samanaikaiseen määrärahojen pienentymiseen kuluttivat puolustushaaran resursseja hankkia uusia asejärjestelmiä. Näiden uusien suorituskyykyjen tarkoituksena oli kehittää merijalkaväen kykyä toteuttaa merellisiä operaatioita kiistetyllä merialueella.¹⁹⁷

Merijalkaväen nykyisen suorituskyykyyn keskeinen maataistelukalusto koostuu kevyistä ja raskaista panssaroiduista ajoneuvoista. Raskainta kalustoa edustavat taistelupanssarivaunu M1/A1 Abrams sekä panssaroidut miehistönkuljetusajoneuvot LAV-25 (*Light Armoured Vehicle*) ja AAV-71A1 (*Amphibious Assault Vehicle*). M1/A1 Abrams on varustettu 120mm pääaseella, kahdella 12,7mm konekiväärillä ja sen tehtävänä on muodostaa merijalkaväen maahyökkäyksen kärki. LAV on merijalkaväen käytössä oleva rynnäkköpanssariajoneuvo mitä käytetään panssaritiedusteluun sekä liikkuvana tulitukena. LAV on varustettu 25mm Bushmaster-konetykillä ja sillä on rajallinen uintikyky. AAV on uintikykyinen kuljetuspanssarivaunu, jonka tehtävänä on kuljettaa merijalkaväen henkilöstöä ja materiaalia merialuksilta maalle. Merijalkaväen kevyttä ajoneuvokalustoa edustavat HMMWV eli Humvee (*High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle*), ja Humveen seuraajaksi suunniteltu JLTV (*Joint Light Tactical Vehicle*).¹⁹⁸

Merijalkaväen ilmajoukkojen, *Marine Aviation*, lentokalusto koostuu kiinteäsiipisistä ja pyöriväsiipisistä koneista. Kiinteäsiipisiä koneita edustavat hävittäjät ja kuljetuslentokoneet. Pyöriväsiipisiin koneisiin kuuluvat taistelu- ja kuljetushelikopterit. Merijalkaväen käytössä olevat hävittäjätyypit ovat F/A-18 A-D Hornet, AV-8B Harrier, F-35B Lightning II sekä EA-6B Prowler. Näistä koneista F/A-18, AV-8B ja F-35B toteuttavat merijalkaväen ilmajoukkojen tehtävistä ilmasodankäyntiä, lähitulitukea maayksiköille, ilmatiedustelua sekä ilmatilan hallintaa. EA-6B on elektroniseen sodankäyntiin suunniteltu taistelulentokone. Merijalkaväen kuljetuslentokoneena toimii KC-130J, jota käytetään merijalkaväen joukkojen kuljettamiseen, lentotiedusteluun ja muiden ilma-alusten ilmatankkaukseen. Merijalkaväen pyöriväsiipisiä koneita edustavat taisteluhelikopterit AH-1W Cobra ja AH-1Z Viper sekä kuljetushelikopterit CH-

¹⁹⁷ Kilcullen, David: *Out of the Mountains*. Oxford University Press, New York, 2013, s. 280.

¹⁹⁸ United States Marine Corps: *Adapt and Overcome - Vehicles*. [<https://www.marines.com/what-we-do/adapt-and-overcome.html>], luettu 13.11.2019; Wood (2019), s. 419–420.

53E Super Stallion ja MV-22. Pyöriväsiipisten koneiden tehtävänä on tukea merijalkaväen maajoukkojen liikkuvuutta sekä suorittaa tiedustelu- ja lähitulituki-tehtäviä.¹⁹⁹

Merijalkaväen käyttämät maihinnousualukset kuuluvat merivoimien aluskantaan, mutta ovat oleellinen osa merijalkaväen suorituskykyä. Ilman merivoimien aluksia merijalkaväki ei kykenisi ylläpitämään nykyisellä tasolla toimintavalmiuttaan ympäri maailmaan. Merijalkaväen käytössä olevat alukset jakaantuvat kahteen maihinnousualusluokkaan: Maihinnousuhyökkäysalukset, *Amphibious Assault Ships*, ja maihinnousukuljetusalukset. Nämä alukset muodostavat merivoimien ja merijalkaväen muodostamien meritaisteluosastojen ARG ja ESG rungon. Niillä on kyky alusten lukumäärästä riippuen kantaa mukanaan merijalkaväkitaisteluosasto tai merijalkaväkiprikaati.²⁰⁰

Yhdysvaltojen merivoimien maihinnousuhyökkäysalukset ovat maailman suurimpia tyyppinsä mukaisia aluksia. Nämä alukset jakaantuvat kahteen alaluokkaan: *Landing Helicopter Assault (LHA)* ja *Landing Helicopter Dock (LHD)*. Molemmilla alaluokilla on kyky lähettää joukkoja taisteluun ilmaitse, mutta ero alusluokkien välillä muodostuu kyvystä ottaa vastaan ja lähettää pienempiä maihinnousualuksia meriteitse. Nykyiset Wasp- luokan LHD- alukset ovat varustettu telakkakannella, *Well Deck*, sekä ilmatyynyaluksilla, joka mahdollistaa edellä mainitun toiminnan. Uudemmissa America -luokan LHA -aluksista tämä ominaisuus puuttuu ja se on korvattu kasvattamalla ilma-alusten säilytys- ja huoltotiloja. Tulevissa LHA -luokan aluksissa tulee olemaan telakkakansi säilyttäen samalla laajennetut ilma-alustilat. Yhdysvaltojen merivoimilla on tällä hetkellä käytössä yhteensä yhdeksän kappaletta LHD/LHA -aluksia ja kaksi uudempaa LHA -alusta on rakenteilla.²⁰¹

Merivoimien maihinnousukuljetusalukset jakautuvat kahteen alaluokkaan: *Amphibious Transport Dock (LPD)* ja *Dock Landing Ship (LSD)*. Näiden alusten tehtävänä on tukea merijalkaväen joukkojen, varusteiden ja täydennysten kuljettamista mereltä maalle ilmatyynyaluksien tai ilmakuljetuksien. LPD ja LSD -alukset on molemmat varustettu telakkakannella, mikä mahdollistaa joukkojen ja materiaalin siirtämisen ilmatyynyaluksilla ja merijalkaväen omilla uintikykyisillä ajoneuvoilla, kuten AAV:lla. Erona LSD -aluksiin, LPD -alukset kykenevät myös kuljettamaan mukanaan kahdesta neljään taistelu- ja kuljetushelikopteria. Yhdysvaltojen

¹⁹⁹ United States Marine Corps: *Adapt and Overcome - Aircraft*. [<https://www.marines.com/what-we-do/adapt-and-overcome.html>], luettu 13.11.2019; Wood (2019), s. 420–422.

²⁰⁰ U.S. Marine Corps Concepts & Programs: *Types of MAGTFs*. [<https://www.candp.marines.mil/>], luettu 14.11.2019

²⁰¹ United States Navy: *Amphibious Assault Ships - LHD/LHA(R)*. United States Navy Fact File, [<https://www.navy.mil/>], luettu 14.11.2019.

merivoimilla on käytössä näitä aluksia yhteensä 11 kappaletta LPD -luokan aluksia ja 12 kappaletta LSD -luokan aluksia. Merivoimilla on tällä hetkellä rakenteilla uusia LPD -luokan aluksia, jonka tavoitteena on korvata nykyiset LSD -luokan alukset.²⁰²

Merijalkaväellä on tällä hetkellä käynnissä useampi suorituskyvyn modernisointiin tähtäävä hankintaprosessi. Näiden prosessien tarkoituksena on joko päivittää nykyistä kalustoa vastaamaan taistelulentäen vaatimuksia tai kehittää ja hankkia korvaavaa suorituskykyä vanhan tilalle. Yhdysvaltojen senaatin kuulemisessa vuonna 2015 merijalkaväen apulauskomentaja kenraali John Paxton ilmoitti, että puolustushaaran suorituskyvyn kehittämisen painopisteinä ovat F-35 -monitoimihävittäjän hankinta, AAV:n pitkän aikavälin korvaajaksi suunnitellun ACV:n (*Amphibious Combat Vehicle*) hankinta, Humveen korvaajaksi suunnitellun JLTV:n jatkohankinnat sekä taistelu- ja kuljetushelikoptereiden päivittäminen. Merijalkaväki on näistä hankinnoista korostanut välittömän suorituskykynsä kehittämisen kannalta tärkeimmäksi projektiksi F-35 Lightning II -hävittäjän hankinnan. F-35 -hävittäjän eri mallien tarkoituksena on korvata nykyiset käytössä olevat hävittäjät sekä elektronisen sodankäyntiin erikoistuneet koneet.²⁰³

Nykyisen merijalkaväen komentajan kenraali David Bergerin näkemyksen mukaan tulevaisuuden merijalkaväen tulee olla nykyistä liikkuvampi ja joukkorakenteeltaan kevyempi taistellakseen Tyynenmeren toimintaympäristössä. Merijalkaväen vuoden 2021 rahoitusesityksessä leikkauksen kohteeksi ovat joutuneet sellaiset asejärjestelmät, jotka eivät sovi Bergerin näkemykseen. Rahoitusesityksen mukaan tähän kategoriaan lukeutuvat puolustushaaran taistelupanssarivaunut sekä vedettävät tykistöjärjestelmät. Näistä vapautuvat varat pyritään sijoittamaan kuljetushelikoptereilla kuljetettaviin kevyempiin taistelujoneuvoihin, pitkän kantaman tykistöjärjestelmiin sekä elektronisen sodankäynnin suorituskykyjen kehittämiseen.²⁰⁴

Merijalkaväen käyttämät maihinnousualukset kuuluvat merivoimien budjetin alaisiin hankintoihin. Merivoimat ovat tunnustaneet, että maihinnousualusten lukumäärä ja suorituskyky vaikuttavat oleellisesti merijalkaväen ja merivoimien yhteiseen suorituskykyyn. Alusten lukumäärän lisäksi merivoimien ja merijalkaväen yhteistyön haasteina ovat puutteet miinantorjuntakyvyssä sekä pinta-alusten suora-ammuntatulituessa. Merivoimilla on käynnissä alushankin-

²⁰² United States Navy: *Amphibious Transport Dock- LPD*. United States Navy Fact File, [https://www.navy.mil/], luettu 14.11.2019; United States Navy: *Dock Landing Ship - LSD*. United States Navy Fact File, [https://www.navy.mil/], luettu 14.11.2019; Wood (2019), s. 373.

²⁰³ United States Senate: *Statement of General John Paxton, Assistant Commandant, United States Marine Corps, before the Subcommittee on Readiness and Management Support*. Committee on Armed Services, Washington D.C., 2015, s. 10–11; Wood (2019), s. 419–422.

toja, joiden tarkoituksena on parantaa ja kehittää näitä suorituskykyä.²⁰⁵ Merivoimat ovat yhteistyössä merijalkaväen kanssa esittäneet vuoden 2021 rahoitusesityksessä uuden maihinnousualus-luokan suunnittelun käynnistämistä. Esityksen tavoitteena on kehittää nykyisiä maihinnousualuksia kevyempi ja ketterämpi alus merijalkaväen ja merivoimien yhteisiin operaatioihin. Investointeja uusien alusluokkien mukaisten alusten tilaamiseen ei odoteta virkaa tekevän merivoimaministerin Thomas Modlyn mukaan seuraavaan yhdeksään vuoteen.²⁰⁶

Merijalkaväen yliopistossa opiskelleen eversti Kari Kaakisen mukaan merijalkaväessä käytössä olevien asejärjestelmien modernisointia ja uudistamista hidastaa asevoimien epäsäännöllinen rahoitus sekä puolustushaaran tehtävä. Kaakinen perustelee kaluston laajamittaisen uudistamisen vaikeuksia sillä, että puolustushaara ylläpitää yli kolmasosaa operatiivisista joukoista jatkuvassa valmiudessa ympäri maailmaa. Tämän lisäksi osa kalustosta on jatkuvassa käytössä uusien joukkojen koulutuksessa. Puolustushaaran henkilöstön jatkuva valmius ja joukkojen tiivis käyttösykli asettavatkin vaikeuksia henkilöstön kouluttamiselle uusia asejärjestelmiä varten.²⁰⁷

Rahoituksen epäsäännöllisyyteen vaikuttaa myös valtion ylimmän johdon poliittinen ohjaus. Yhdysvaltojen asevoimien rahoituksesta vuonna 2020 on esitetty siirrettäväksi 3,8 miljardia dollaria tukemaan Yhdysvaltojen ja Meksikon vastaisen muurin rakentamista. Tästä summasta 1,5 miljardia dollaria siirretään merivoimien ja merijalkaväen uusien alusten ja lentokoneiden hankinnoista. Asevoimien budjetista siirrettiin jo vuoden 2019 syksyllä 3,6 miljardia saman muurin rakentamiseen. Merivoimien ja merijalkaväen tulevaisuuden hankintojen haasteena on myös vuoden 2021 rahoitusesitys, joka olisi 7,2 miljardia dollaria vuoden 2020 rahoitusta pienempi.²⁰⁸

²⁰⁴ Athey, Philip: *Corps look to cut more than 2,000 active-duty Marines in 2021 budget*, Marine Corps Times, 2020, [<https://www.marinecorpstimes.com/>], luettu 19.2.2020; Maavoimat (2020); Tarkempi kuvaus yksittäisten asejärjestelmien osalta ks Commandant of the Marine Corps (2020), s. 8–9.

²⁰⁵ United States House of Representatives: *Amphibious warfare readiness and training: Interoperability, shortfalls and the way ahead*. House Armed Services Committee, Subcommittee on readiness, Washington D.C., 2017, s. 38–39; Wood (2019), s. 368–373.

²⁰⁶ Eckstein, Megan: *Navy Budget Proposal Slashes Shipbuilding in Smallest Hull Buy Since Sequestration*. USNI News, 2020, [<https://news.usni.org/>], luettu 18.2.2020; Eckstein, Megan: *Navy Researching New Class of Medium Amphibious Ship, New Logistics Ships*. USNI News, 2020, [<https://news.usni.org/>], luettu 24.2.2020.

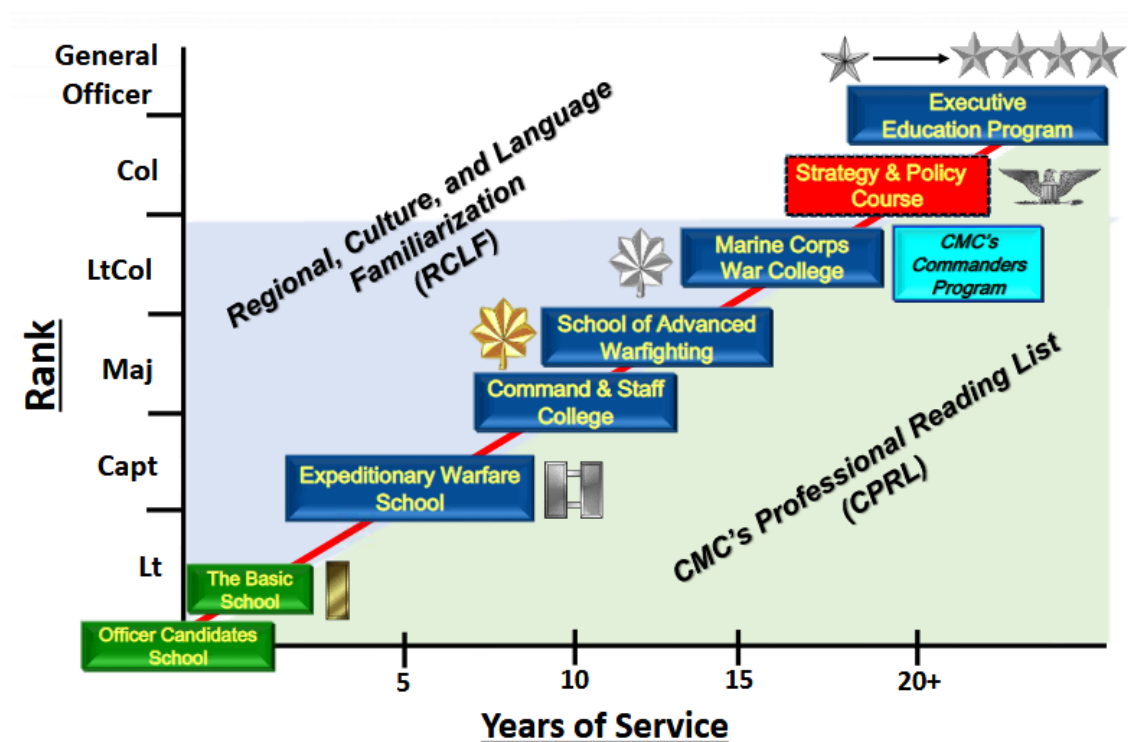
²⁰⁷ Kaakinen (2019).

²⁰⁸ LaGrone, Sam: *Navy, Marine program Cuts Pay Biggest Share of New \$4B Pentagon Border Barrier Funding*. USNI News, 2020 [<https://news.usni.org/>], luettu 18.2.2020; Eckstein (2020).

4.5 Johtaminen

Yhdysvaltojen merijalkaväen upseerit eivät tule yhdestä ja samasta oppilaitoksesta, vaan useamman eri järjestelmän kautta. Yleiset vaatimukset merijalkaväen upseeriksi ovat Yhdysvaltojen kansalaisuus, ikä vähintään 18 vuotta, mutta ei saa olla yli 28 vuotta valmistuessa. Hakijan tulee olla suorittanut alempi korkeakoulututkinto tai olla täysipäiväisenä opiskelijana lukiossa tai yliopistossa. Näiden lisäksi hakijan tulee osallistua ja valmistua upseerikokelaskoulusta, *Officer Candidate School (OCS)*. Yleisimmät tiet merijalkaväen upseeriksi ovat joukkueenjohtajakurssin, *Platoon Leader Class (PLC)*, suorittaminen kesälomalla lukion kahden ensimmäisen opiskeluvuoden aikana tai hakeutuminen upseerikokelaskurssille, *Officer Candidate Course (OCC)*, lukion viimeisen opiskeluvuoden aikana. Muita vaihtoehtoja upseeriksi ovat merivoimien reserviupseerikussin merijalkaväkijonin, *Naval Reserve Officer Training Course (NROTC)*, suorittaminen tai ylennys aliupseerista upseeriksi täydennysopiskelun kautta. Kaikissa edellä mainituissa vaihtoehtoisissa jokin osa koulutuksesta järjestetään OCS:ssa.²⁰⁹ Pieni määrä merijalkaväen upseereita valmistuu Yhdysvaltojen laivastoakatemian, *United States Naval Academy (USNA)*, kautta, mutta yleisesti pääsy akatemian opiskelijaksi edellyttää suosituskirjettä joko Yhdysvaltojen kongressin jäseneltä, varapresidentiltä tai presidentiltä.²¹⁰

Officer PME Continuum

²⁰⁹ United States Marine Corps: *Becoming a Marine - Marine Corps Officers*. [<https://www.marines.com/becoming-a-marine/officer.html>], luettu 30.1.2020.

²¹⁰ Marine Parents: *How to Become an Officer in the Marine Corps*. [<https://marineparents.com/marinecorps/become-officer.asp>], luettu 30.1.2020.

Kuva 5. Merijalkaväen upseerien virkaurakursseja havainnollistava kaavio.²¹¹

Riippumatta valmistumispaikastaan, uudet upseerit nimitetään vänrikin, *2nd lieutenant*, sotilasarvoon. Ensimmäisenä tehtävänään heidät komennetaan yhteiseen koulutukseen merijalkaväen *The Basic School:iin (TBS)*, Quanticoon. Koulutus TBS:ssa kestää kuusi kuukautta, jonka jälkeen vänrikit jatkavat opintojaan valitsemansa erikoistumiskoulutuksessa. Erikoistumisvaihtoehtoja ovat esimerkiksi jalkaväen, huollon tai johtamisjärjestelmän upseeritehtävät, merijalkaväen lentoupseeriohjelma tai merivoimien lakitieteellinen koulutusohjelma.²¹²

Erikoistumiskoulutuksensa suorittaneet upseerit siirtyvät palvelemaan ensimmäisiin yksiköihinsä ja noin kaksi vuotta vänrikin arvoon nimittämisestä, heidät ylennetään luutnanteiksi. Tästä eteenpäin merijalkaväen upseereiden ylentäminen perustuu Yhdysvaltojen lakiin sotilaiden ylentämisestä sekä seuraavan sotilasarvon mukaisten virkaurakurssien suorittamiseen. Esimerkkinä kapteeniksi ylentämisen edellytyksenä on kolme vuotta palvelusta edellisestä ylennyksestä ja *Expeditionary Warfare School:n* tai sitä vastaavan koulutuksen suorittaminen muussa puolustushaarassa.²¹³ Kuvassa 6 on esitetty merijalkaväen upseereiden virkaurakehitystä ja -kurssien ajankohtia .

Merijalkaväen komentaja kenraali Berger on määrittänyt, että tulevaisuudessa merijalkaväen koulutuksessa tulee korostaa entistä enemmän merellistä toimintaa. Tämän taustalla on merijalkaväen ja merivoimien pyrkimys tiiviimpään merelliseen yhteistoimintaan. Bergerin mukaan tällä hetkellä merijalkaväeltä puuttuu riittävä tietämys ja koulutus merivoimien toiminnasta. Puolustushaara aikoo vastata tähän puutteeseen käskemällä jatkossa korkeimpia upseereitaan yhteisille kursseille merivoimien upseereiden kanssa.²¹⁴

4.6 Henkilöstö

Merijalkaväen henkilöstö koostuu aktiivipalveluksessa olevasta henkilöstöstä ja välittömässä valmiudessa olevasta reservihenkilöstöstä. Yhdysvaltojen kaikista puolustushaaroista merijal-

²¹¹ Marine Corps University (2019), dia 6.

²¹² Study.com: *Become a Marine Officer: Step-by-Step Career Guide*.

[https://study.com/articles/Become_a_Marine_Corps_Officer_Step-by-Step_Career_Guide.html], luettu 30.1.2020.; Military One Source: *Marine Corps Boot Camp and Officer Candidates School: What to Expect*. [<https://www.militaryonesource.mil/>], luettu 30.1.2020.

²¹³ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 619. Eligibility for consideration for promotion: time-in-grade and other requirements*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>], luettu 30.1.2020.; United States Marine Corps: *Marine Officer Professional Military Education Requirements*. Marine Corps University, Quantico, 2011, s. 1.

²¹⁴ Commandant of the Marine Corps (2019a), s. 17.

kaväki on ainut, jonka vahvuus on erikseen määritetty laissa. Tämä laki määrittää, että merijalkaväen tulee muodostua vähintään kolmesta taistelukykyisestä divisioonasta, kolmesta lennostosta ja muista niihin tarvittavista maataistelu-, ilmali- tai aselaji- ja tukiosista.²¹⁵ Merijalkaväen henkilöstövahvuus on historiallisesti ollut 180 000–200 000 sotilaan välillä. Puolustushaaran henkilömäärä on noussut merkittävästi Yhdysvaltojen ollessa sodassa ja vuorostaan laskenut sotien jälkeisinä vuosina.²¹⁶

Yhdysvaltojen asevoimilla on käytössä vapaaehtoisuuteen perustuva asepalvelus, jonka seurauksena heidän tarvitsee joka vuosi rekrytoida uusia ihmisiä palvelukseen korvaamaan asevoimista poistuvaa henkilöstöä. Viime vuosina erityisesti maa-, meri- ja ilmavoimille on muodostunut haasteita saada rekrytoitua riittävä määrä ihmisiä palvelukseen korvaamaan puolustushaaroista poistuvaa henkilöstöä ja samalla kasvattaa henkilöstövahvuuttaan.²¹⁷ Merijalkaväellä ei ole viime vuosina muihin puolustushaaroihin verrattuna ollut puutetta hakijoista. Puolustushaara on keskimäärin onnistunut rekrytoimaan yli 30 000 ihmistä palvelukseen viimeisen viiden vuoden ajan. Merijalkaväen haasteeksi henkilöstönsä osalta on muodostumassa kokeneiden sotilaiden pysyminen palveluksessa sekä samanaikaisesti kilpailla uusista taisteli-joista muiden puolustushaarojen kanssa. Puolustushaaran rekrytoinnissa on havahduttu siihen, että yhdysvaltalaisista asepalvelukseen kelpaavista nuorista 75 prosenttia ei täytä merijalkaväen palvelukseen astumisen edellyttämiä fyysisiä tai muita vaatimuksia. Merijalkaväen tavoitteena on saada palvelukseensa entistä enemmän naisia sekä koulutetumpaa väestöä.²¹⁸

Yhdysvaltojen puolustusministeriön ylläpitämän tilaston mukaan merijalkaväen aktiivipalveluksessa olevan henkilöstön vahvuus kesällä 2019 oli 185 634 henkilöä. Aktiivipalveluksessa olevat jakaantuivat siten että upseereita oli 21 561 ja loput 164 073 olivat aliupseereita ja miehistöä.²¹⁹ Merijalkaväen reservin vahvuus samana tarkastelujaksolla oli 38 670 henkilöä. Reservin vahvuus muodostui 4 448 upseerista ja 34 222 aliupseerista ja miehistön jäsenestä.²²⁰

²¹⁵ Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 5063 - United States Marine Corps: Compositions; functions*. Cornell Law School, [https://www.law.cornell.edu], luettu 19.9.2019.

²¹⁶ Department of Defense: *DoD Personnel, Workforce Reports and Publications*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp], luettu 16.10.2019.

²¹⁷ Grisales, Claudia: *Military recruitment, retention challenges remain, service chiefs say*. Stars and Stripes, [https://www.stripes.com], luettu 16.10.2019.

²¹⁸ Snow, Shawn: *Facing retention issues, The Corps needs to recruit highest number of Marines in a decade*. Marine Corps Times, 2018, [https://www.marinecorpstimes.com], luettu 16.10.2019; Snow, Shawn: *The Corps is finding new Marines despite recruiting challenges*. Marine Corps Times, 2018, [https://www.marinecorpstimes.com], luettu 16.10.2019.

²¹⁹ Department of Defense: *Active Duty Military Personnel by Rank/Grade, July 31, 2019*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp], luettu 19.9.2019.

²²⁰ Department of Defense: *Selected Reserves by Rank/Grade, July 31, 2019*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp], luettu 19.9.2019.

The Heritage Foundation:n teettämän tutkimuksen mukaan, Yhdysvaltojen merijalkaväki ei nykyisellä vahvuudella kykenisi täyttämään asevoimien vaatimuksia osallistumisesta kahteen suureen sotaan tai laajaan alueelliseen konfliktiin. Merijalkaväen osalta tutkimuksessa tarkasteltiin, kuinka monta merijalkaväkipataljoonaa kyettäisiin nykyisellä vahvuudella perustamaan ja tätä lukua verrattiin merijalkaväen historialliseen käyttöön Yhdysvaltojen käymissä sodissa. Jalkaväkipataljoonien käyttö tutkimuksen mittarina perustui merijalkaväen joukkorakenteisiin, jotka pääsääntöisesti ovat perustuneet jalkaväkijoukon ympärille.²²¹ Tutkimuksen tulosten perusteella merijalkaväen tulisi kyetä perustamaan asevoimien kahden sodan vaatimuksia varten yhteensä noin 36 merijalkaväkipataljoonaa sisältäen reservijoukot. Nykyisellä vahvuudellaan merijalkaväki kykenee tutkimuksen mukaan perustamaan vain 24 pataljoonaa eli alle 70% tavoiteltavasta vahvuudesta.²²²

Samassa tutkimuksessa kiinnitettiin huomiota merijalkaväen aktiivipalveluksessa olevan henkilöstön ja yksiköiden kierrättämiseen ulkomaanpalveluksesta vapaalle ja uudelleen koulutukseen. Merijalkaväen tavoitteellinen joukkojen kiertosuhte on 1:3, jossa henkilöstö olisi esimerkiksi seitsemän kuukautta ulkomaanpalveluksessa ja 21 kuukautta kotimaassa koulutuksessa sekä kotona perheidensä parissa. Tutkimuksen mukaan merijalkaväki on joutunut viimeiset 15 vuotta ylläpitämään 1:2 kiertosuhdetta, johtuen määrärahojen, operatiivisten vaatimusten sekä henkilöstömäärän muodostamasta yhtälöstä. Tästä johtuen merijalkaväki on joutunut keskittämään resurssiaan vähäisemmälle joukkomäärälle modernisoidakseen kalustoaan ja ylläpitääkseen valmiutta toteuttaa sille käsketyt tehtävät.²²³ Kesällä 2019 nimitetty merijalkaväen uusi komentaja, kenraali David Berger on sanonut olevansa valmis tulevaisuudessa leikkaamaan merijalkaväen henkilöstövahvuutta saadakseen tarvittavat resurssit kaluston modernisointiin. Merijalkaväki esitti vuoden 2021 rahoitusesityksessään, että sen aktiivipalveluksessa olevaa henkilöstöä leikattaisiin yli 2000 henkilöllä.²²⁴ Maaliskuussa 2020 julkaistun *Force Design 2030* -asiakirjan mukaan henkilöstön vähentämistarve taistelevista joukoista on 12 000 henkilöä vuoteen 2030-mennessä.²²⁵

²²¹ Wood (2019), s. 410.

²²² Ibid, s. 417–418.

²²³ Wood (2019), s. 410; Caricato (2019)

²²⁴ Commandant of the Marine Corps (2019a), s. 2; Athey (2020); Eckstein (2020).

²²⁵ Henkilöstövähennyksen kohteena on *Fleet Marine Forces*, mikä voidaan tulkita operatiivisiksi taistelujoukoiksi. Ks Commandant of the Marine Corps (2020), s. 6–7.

4.7 Infrastruktuuri

Merijalkaväen infrastruktuuri koostuu Yhdysvaltojen maaperällä ja sen ulkopuolella sijaitsevista maa- ja lentotukikohdista sekä huolto- ja koulutuskeskuksista. Suurin osa näistä tukikohdista sijaitsee Yhdysvalloissa keskittyneenä Kalifornian osavaltion sekä maan itärannikon alueelle. Yhdysvaltojen ulkopuolella olevat tukikohdat sijaitsevat Havaijin ja Okinawan saarilla sekä Japanin pääsaarilla.²²⁶ Merijalkaväen tukikohdat ja koulutuskeskukset kartalla on esitetty liitteessä 7.

Merijalkaväen infrastruktuurista ja tukikohdista vastaa *Marine Corps Installations Command (MCICOM)*. MCICOM hallinnoi alueellisten komentajien kautta kaikkia merijalkaväen tukikohtia, pois lukien ne koulutuskeskukset, jotka kuuluvat *Training and Education Command:n* alaisuuteen. Näiden tukikohtien osalta MCICOM tukee niitä ylläpidossa.²²⁷

Merijalkaväki ylläpitää maailmalla ainakin kahta erilaista valmiusvarastoa. Ensimmäinen on kylmästä sodasta saakka Norjaan sijoitettu materiaalivarasto, *Marine Corps Pre-Positioning Program-Norway (MCPN)*. Materiaalivarasto sisältää tarvittavat ajoneuvot, ammukset ja materiaalit merijalkaväkiprikaatin perustamiseksi ja ylläpidoksi 30 päiväksi.²²⁸ Toinen valmiusvarasto on *Marine Pre-Positioning Force (MPF)*, joka on merivoimien kanssa yhdessä toteutettu kahdesta alusosastosta, *Maritime Pre-Positioning Ship Squadrons (MPSRON)*, koostuva merellinen perustamiskeskus. Yksi alusosasto koostuu seitsemästä aluksesta, jolla on kyky varustaa ja ylläpitää merijalkaväkiprikaati myös 30 päiväksi.²²⁹

Merijalkaväen kesällä 2019 väistyneen komentajan, kenraali Robert Nellerin aikana infrastruktuurin uusiminen nostettiin yhdeksi puolustushaaran kärkihankkeista. Uudistamisen tavoitteena pyrittiin varmistamaan nykyisen rakennuskannan elinkaari sekä niiden hyödyllisyys tulevaisuuden joukoille ja asejärjestelmille. Kenraali Neller määritteli säilytettävälle rakennuskannalle kolme tärkeää tehtävää: joukkojen lähtöalustoina toimiminen operaatioita varten, joukkojen kouluttamisen ja varustamisen mahdollistaminen sekä sotilaiden ja heidän per-

²²⁶ United States Marine Corps: *Marine Officer MOS assignment Handbook*. The Basic School, Quantico, 2019, s. 13–14.

²²⁷ United States Marine Corps: *MCICOM Mission*. Marine Corps Installations Command, [<https://www.mcicom.marines.mil/>], luettu 30.1.2020.

²²⁸ United States Marine Corps: *Marine Corps Pre-Positioning Program - Norway (MCPN)*. [<https://www.candp.marines.mil/Organization/MAGTF/Marine-Corps-Pre-Positioning-Program-Norway-MCPN/>], luettu 24.5.2019.

heidensä majoittaminen. Rakennuskannan heikentymistä Neller perusteli viime vuosien resurssien priorisoimisella merijalkaväen valmiusvelvoitteiden ylläpitoon infrastruktuurin korjaamisen ja uusimisen kustannuksella.²³⁰ MCICOM:n mukaan vuonna 2017 merijalkaväellä oli rakennuskantansa osalta korjausvelkaa yhdeksän miljardia dollaria.²³¹

Merijalkaväen infrastruktuurin tila on nykyisen komentajan, kenraali Bergerin mukaan edelleen haastava. Puolustushaaran oman tarkastelun tuloksena sillä on hallinnassaan yhteensä 19 000 rakennusta, joista osa on elinkaarensa päässä. Näiden huonokuntoisten tilojen purkamisen jatkuva lykkääminen on kuluttanut merijalkaväeltä tarvittavia resursseja koulutuskeskusten ylläpitoon ja modernisointiin. Osasyynä rakennuskannan heikentymiseen on havaittu rinnakkaisten johtoportaiden tuottama tehottomuus. Bergerin mukaan merijalkaväki valmistautuu osana koko infrastruktuurin uudistamista myös MPF-valmiusvarastojen muuttamiseen.²³²

4.8 Yhteenveto

”We cannot expect success fighting tomorrow’s conflicts with yesterday’s weapons or equipment.” - Yhdysvaltojen 26. puolustusministeri James N. Mattis²³³

Merijalkaväki on lähihistoriansa suurimman muutoksen edessä. Yhdysvaltojen sodan kuvan muutos on pakottanut puolustushaaran arvioimaan kriittisesti omaa toimintaansa ja omia valmiuksiaan toimia muuttuneessa toimintaympäristössä. Merijalkaväen nykyinen suorituskyky perustuu suurilta osin hankintoihin ja päätöksiin, jotka on tehty 1970- ja 1980-luvuilla. Näiden päätösten ohjenuorana toimi tuolloin merijalkaväen tehtävä toimia joustavana, mutta nopeasti lähetettävänä sotilaallisena hälytysjoukkona äkillisiin kriisitilanteisiin ympäri maailmaa. Puolustushaaran kalusto on pitkälti suunniteltu sen sotilaallisen käytön mukaiseen toimintaan, mutta sen joukkojen koulutuksessa heijastuu myös merijalkaväen kirjavat valmistautumistehävät. Mielenkiintoinen havainto oli, että puolustushaaran suorituskyvyn osa-alueilla ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia kylmän sodan jälkeen terrorismin vastaisesta sodasta huoli-

²²⁹ U.S. Navy’s Military Sealift Command: *Prepositioning (PM3)*, [<https://www.msc.navy.mil/PM3/>], luettu 24.5.2019.

²³⁰ Commandant of the Marine Corps: *Statement of General Robert B. Neller, Commandant of the Marine Corps, as delivered to Congressional Defense Committees on The Posture of the United States Marine Corps*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018, s. 11

²³¹ United States Marine Corps: *Marine Corps Installations & Logistics Roadmap, 2017*. Marine Corps Installations & Logistics, Florida, 2017, s. 8.

²³² Commandant of the Marine Corps (2019a), s. 5-6.

²³³ United States Department of Defense: *Summary of the 2018 National Defense Strategy of the United States of America*. Washington D.C., 2018, s. 6.

matta. Tutkimusta varten haastateltu everstiluutnantti Edward Caricato sekä Maavoimaseminaarissa puhunut eversti Iulo, ovat molemmat verranneet merijalkaväessä käynnissä olevaa muutosta tilanteeseen, jossa puolustushaara oli ensimmäisen ja toisen maailmansodan välissä. Ensimmäisen maailmansodan maataisteluiden sekä Karibian merellä suoritettujen vastakumouksellisten sotien jälkeen merijalkaväessä suoritettiin mittava uudistus, jonka seurauksena siitä kehittyi maihinnousuoperaatioihin erikoistunut joukko.²³⁴

Merijalkaväen doktriini ei ole kokenut merkittäviä muutoksia 1980-luvun lopun käyttöönottonsa jälkeen. Afganistanin ja Irakin sodissa taisteluiden alkuvaiheessa merijalkaväki sovelsi doktriininsa mukaista liikettä ja aselajien yhteistoimintaa vihollistensa lyömiseen. Molemmissa maissa miehitysjoukkona toimineet merijalkaväen yksiköt joutuivat soveltamaan doktriinia uudessa muodossa vastakumoukselliseen sodankäyntiin. Merijalkaväen tulevaisuuden toimintakonsepteiksi tutkimuksen perusteella on vakiintumassa ainakin EABO ja LOCE, joita sovelletaan osana merivoimien *Distributed Maritime Operations* -konseptia. Yleisesti lähitulevaisuuden joukkojen käytössä tulee tämän tutkimuksen perusteella korostumaan joukkojen hajautettu käyttö.

MAGTF -joukkorakenne on merijalkaväen operatiivisten joukkojen perusta. Merijalkaväki on muodostanut käymissään sodissa nimellisesti erilaisia taisteluosastoja/iskuosastoja, mutta niiden runko on pääsääntöisesti muodostettu MAGTF -rakenteen mukaisesti. Kylmän sodan aikainen sodan kuvan muutos ja 2000-luvulla käydyt sodat eivät ole merkittävästi muuttaneet MAGTF -joukkojen perusteita. Ainoat MAGTF-joukkoihin vaikuttaneet muutokset ovat tapahtuneet joko sen kaluston tai koulutuksen osalta. Joukkorakenteen muutokseen tulevaisuudessa tulee vaikuttamaan merijalkaväen uusi toimintakonsepti sekä merivoimien mahdolliset uudet alusluokat. *Stand-In Forces* -joukkokonsepti tulee tutkimuksen mukaan olemaan osa merijalkaväen tulevaisuuden joukkorakennetta.

Merijalkaväen joukkojen ja sen johtajien koulutus kehittyi toimintaympäristön haasteiden ja puolustushaaran omien vaatimusten kautta. Miehistön ja upseeriston koulutus alkaa yksilötasolta edeten erikoistumisen kautta kohti joukkokoulutusta. Sotilasoperaatioon käskettyjen joukkojen yhteiskoulutus määräytyy niille annetun tehtävän, kaluston ja tulevan toimintaympäristön kautta. Puolustushaara pyrkii aktiivisesti ylläpitämään joukkojensa osaamista niiden säännöllisen harjoittamisen kautta. Haasteen merijalkaväen joukkojen tulevaisuuden koulutukselle on muodostanut 20 vuotta harjoitettu vastakumouksellinen sodankäynti ja sen vaiku-

²³⁴ Caricato (2019), Maavoimat (2020).

tus joukkojen koulutukseen. Muuttuneen sodan kuvan myötä puolustushaaran koulutusta on jouduttu muuttamaan vastaamaan valtiollista vihollista vastaan.

Monet merijalkaväen nykyisen suorituskyvyn haasteista on seurausta Yhdysvaltojen kansallisen strategian muuttumisesta, terrorismin vastaisesta sodasta ja merijalkaväen käytöstä sotien vaatimiin operaatioihin. Pitkään jatkuneet maaoperaatiot Afganistanissa ja Irakissa ovat kuluttaneet niin puolustushaaran henkilöstöä kuin sen kalustoa ja infrastruktuuria. Presidentti Barack Obaman aikana tehdyt rajoitukset asevoimien määrärahoille ovat aiheuttaneet merijalkaväessä ongelmia niiden kohdentamisesta. Priorisoimalla määrärahat merten takaisten operaatioiden ylläpitämiseen, vuosia myöhemmin seuraukset ovat havaittavissa materiaalissa, henkilöstössä sekä infrastruktuurissa. Nämä kolme osa-aluetta linkittyvät vahvasti toisiinsa, jolloin yhden heikentyminen vaikuttaa oleellisesti toisen osa-alueen tehokkuuteen. Muutosten puute puolustushaaran joukkorakenteissa tai pääasiallisessa kalustossa kylmän sodan jälkeen voidaan tulkita osittain olevan seurausta edellä mainituista tekijöistä.

Merijalkaväen pääasialliset asejärjestelmät ovat ajalta, jolloin Yhdysvallat varautui laajamittaisiin sotatoimiin Neuvostoliittoa ja sen liittolaisia vastaan. Moni käytössä oleva järjestelmä on kuitenkin saavuttamassa joko elinkaarensa loppupään tai niiden suorituskyky ei enää vastaa merijalkaväen asettamia vaatimuksia. Lisäksi vanhan kaluston päivittämisen ja ylläpidon kustannukset ovat jatkuvasti kasvaneet. Asejärjestelmien osalta merijalkaväki on muutosvaiheessa, jossa sen merkittävimpiä suorituskykyjä ollaan joko päivittämässä tai vaihtamassa kokonaan uusiin järjestelmiin. Tästä hyvänä esimerkkinä on Lockheed Martinin F-35B -hävittäjä, jonka tehtävänä on yhtenä järjestelmänä korvata kolme muuta erilaisiin tehtäviin suunniteltua hävittäjää.

Puolustushaaran heikentynyt infrastruktuuri asettaa osaltaan haasteita uusien asejärjestelmien hankinnoille. Ilman riittäviä huolto- tai varastotiloja, ei uutta kalustoa kyetä huoltokierron mukaisesti huoltamaan, mikä osaltaan kasvattaa järjestelmien ylläpito- ja korjauskustannuksia. Toisen potentiaalisen haasteen uusille hankinnoille asettaa Yhdysvaltojen poliittinen johto. Presidentti Donald J. Trumpin johtama hallinto on vuosien 2019 ja 2020 aikana siirtänyt useita miljardeja dollareita asevoimien määrärahoista sisäpoliittisesti merkittävämpään Meksikon muurin rakentamiseen. Vuonna 2020 nämä rahat esitettiin siirrettäväksi suurimmaksi osin merivoimien ja merijalkaväen hankintarahoituksesta. Tämän lisäksi yhä voimassa olevaa *Budget Control Act* -lakia on pidetty suurimpana asevoimien rahoituksen epäsäännöllisyyteen vaikuttavana tekijänä. Merijalkaväen nykyinen komentaja ja hänen edeltäjänsä ovat pitäneet

puolustushaaran kaluston ja infrastruktuurin modernisointia merijalkaväen tärkeimpinä hankkeina seuraavien vuosien aikana.

Joukkojen korkea tarve strategisilla johtoportailla on viime vuosien aikana aiheuttanut puolustushaaralle pitkällä aikavälillä kestävämmän operatiivisten joukkojen rotaatiosyklin. Pidentyneet komennukset ja lyhentyneet palautumisajat eivät mahdollista joukkojen uudelleen koulutusta leikkaamatta heidän ajastaan perheensä parissa. Tämä heijastuu puolustushaaraan haasteena ylläpitää ja säilyttää ammattitaitoinen henkilöstö. Toisin kuin muut asevoimien puolustushaarat, merijalkaväki ei vielä ole havainnut rekrytointiongelmia. Tähän voidaan olettaa vaikuttavan merijalkaväen maine ja vetovoima työnantajana Yhdysvaltalaisten keskuudessa. Henkilöstön vähentämisen ja organisaation sekä joukkorakenteiden uudistamisen yhdeksi tavoitteeksi on asetettu joukkojen kiertosuhteen palauttaminen kestävämpään 1:3 malliin.

Merijalkaväen komentajana kesällä 2019 aloittanut kenraali David Berger on *Commandants Planning Guidance* -asiakirjassaan määrittänyt tulevia muutoksia usealle puolustushaaran suorituskvyn osa-alueelle. Nämä muutokset perustuvat Bergerin ja hänen edeltäjänsä, kenraali Nellerin näkemyksiin, jonka mukaan merijalkaväki ei ole koulutuksensa, kalustonsa ja joukkojensa puolesta valmis toimimaan tehokkaasti muuttuneessa toimintaympäristössä. Oleellisesti Bergerin viestissä välittyy tarve kehittää merijalkaväkeä takaisin perinteisempään suuntaan eli yhteistoimintaa merivoimien kanssa. Kaluston, joukko- ja komentorakenteiden, koulutuksen ja infrastruktuurin uudistamisessa tulee nykyisen komentajan mukaan pohtia, miten ne palvelisivat parhaiten merivoimien ja merijalkaväen yhteistä suorituskvyyä. Uudistuksen tavoitteena on kevyemmät, liikkuvammat ja tulivoimaisemmat joukot, jotka kykenevät taistelemaan erityisesti läntisen Tyynenmeren toimintaympäristössä. Sama tavoite on asetettu merivoimien uusille alusluokille, joita suunnitellaan yhteistyössä merijalkaväen kanssa.

Kenraali Bergerin sanoma puolustushaaran määrärahojen kohdistamisesta kaluston modernisointiin joukkojen leikkauksella voidaan tulkita viestiksi poliittisille päättäjille määrärahojen lisäämiseksi. Nykyisellään vahvuudellaan merijalkaväki kykenee toteuttamaan kaikki sille määrättyt tehtävät, mutta sen lyhyen aikavälin haasteeksi muodostuu vanhenevan kaluston ja infrastruktuurin ylläpito ja uusiminen. Nykyisen suorituskvyn ja operatiivisten joukkojen käyttö edellyttää puolustushaaralle tulevaisuudessa lisää määrärahoja tai sen tehtävien uudelleen määrittelyä.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

5.1 Muuttuva sodan kuva ja merijalkaväki

Yhdysvaltojen sodan kuva on muuttumassa takaisin kylmän sodan suuntaiseen asetelmaan. Keskeisimpänä sotilaallisena uhkana terrorismin ja väkivaltaisten ei-valtiollisten toimijoiden tilalle on asetettu kilpailevat suurvallat sekä vihamieliset alueelliset kansallisvaltiot. Presidentti Trumpin hallinnon vuonna 2017 julkaisema kansallinen turvallisuusstrategia määritteli Yhdysvaltojen olevan suurvaltojen välisessä kilpailussa revisionististen maiden kanssa. Nämä samat valtiot oli arvioitu vielä pari vuotta aikaisemmin potentiaalisina kumppaneina kansainvälisen turvallisuuden ylläpidossa. Yhdysvaltojen sodan kuvan mukaiset uhat eivät tulevaisuudessa kuitenkaan koostu ainoastaan suurvaltojen välisestä vastakkainasettelusta. Ei-valtiollisia toimijoita ei ole kokonaan poistettu uhkakuvien joukosta, mutta ne on laskettu sotilaallisten uhkakuvien tärkeysjärjestyksessä suurvaltojen ja alueellisten valtioiden taakse. Väkivaltaisten ei-valtiollisten toimijoiden muodostama uhka on vaikuttanut viimeisen yli vuosikymmenen ajan Yhdysvaltojen asevoimien käyttöön, valmiuteen ja suorituskykyyn. Huomioitavaa kuitenkin on, että edellä mainittujen uusien uhkien ja asevoimien uudistamistoimien lisäksi Yhdysvaltojen sodan kuvaan tulee vaikuttamaan jollain tasolla sen liittolaisten ja kumppanimaiden käsitykset hyväksyttävästä asevoimien käytöstä ja kehittämisestä.

Yhdysvaltojen näkökulmasta sitä uhkaavat maat pyrkivät maantieteellisillä alueillaan kiistämään sen vaikutusvallan ja uhkailemaan sen liittolaisia. Maan kansallinen turvallisuusstrategia on nimennyt keskeisimmiksi sotilaallisen uhan muodostaviksi valtioiksi Kiinan, Venäjän, Iranin sekä Pohjois-Korean. Näistä valtioista Yhdysvaltojen merkittävimmät kilpailijat ovat Kiina ja Venäjä. Molemmilla valtioilla on lukumäärällisesti sen asevoimiin verrattavat, ellei suuremmat asevoimat. Kiina on taloudellinen ja sotilaallinen mahti, jolla arvioidaan olevan potentiaalia syrjäyttää Yhdysvallat johtovaltiona omalla lähialueellaan ja pitkällä aikavälillä maailman johtavana suurvaltana. Venäjän arvioidaan pyrkivän takaisin Neuvostoliiton romahduksessa menetettyyn tasavertaiseen asemaan Yhdysvaltojen kanssa. Tätä Venäjä tavoittelee asevoimiensa kehittämisen sekä Yhdysvaltojen sisäisen heikentämisen kautta. Iran ja Pohjois-Korea eivät muodosta Yhdysvalloille eksistentiaalista uhkaa, mutta ne voivat omilla toimillaan aiheuttaa sille vahinkoa häiritsemällä kansainvälistä taloutta tai pakottamalla sen alueelliseen konfliktiin liittolaistensa kautta.

Yhdysvaltojen asevoimien käyttö perustuu sen kansallisten tavoitteiden saavuttamiseen ja turvaamiseen. Asevoimien käyttöä ei koeta ensisijaiseksi ratkaisuksi, vaan sen käyttö on yksi työkalu muiden joukossa. Ylivertaisten asevoimien koetaan vahvistavan muiden keinojen, kuten diplomatian vaikuttavuutta. Yhdysvaltojen asevoimat ovat edelleen maailman vahvimmat, vaikka asevoimien nykytilaa kritisoidaan uusimmassa kansallisessa puolustusstrategiassa. Sen mukaan kaksi vuosikymmentä käyty vastakumouksellinen sodankäynti on ohjannut asevoimien yleistä kehitystä ja suorituskykyä väärään suuntaan. Asevoimien ylivoimaisuuden heikentyessä lähitulevaisuuden sotilasoperaatioiden ilma- tai meriherruutta ei pidetä enää itsensänselvyytenä. Tähän reagoiden presidentti Trumpin hallinto on asettanut tavoitteekseen asevoimien uudelleenrakentamisen. Uudistuksen toteuttaminen asevoimissa on kuitenkin hidasta, koska pitkän aikavälin puolustussuunnittelua toteutetaan 20–30 vuoden päähän sijoittuvilla uhkakuvilla kansallisen strategian hengessä. Näitä uhkakuvia vasten asevoimilla on käynnissä keskimäärin useita vuosia kestäviä suorituskyvyn kehittämiseen tähtäviä projekteja. Sotilaallisten uhkakuvien muuttaminen ei-valtiollisista toimijoista valtiollisiin asevoimiin, pakottaa asevoimien projekteja tarkastelemaan omia suunnitteluperusteistaan uudelleen. Todennäköisesti tämän seurauksena jotkut projektit tullaan lopettamaan ja joitain muuttamaan. Muutos tulee käynnistämään myös täysin uusia projekteja. Yhdysvalloilla on tällä hetkellä käynnissä mittava itsetutkiskelu lähitulevaisuudessa tarvittavista suorituskyvyistä asevoimien keskuudessa.

Merijalkaväki on merellinen puolustushaara, joka käsitetään itsenäiseksi joukoksi merivoimaministeriön alaisuudessa. Tätä asemaa puoltaa merijalkaväen komentajan paikka puolustushaarakomentajien neuvostossa. Merijalkaväen nykyistä tehtävää asevoimien maailmanlaajuisena välittömän valmiuden joukkona, voidaan pitää sen historian aikana tehtyjen päätösten summana. Sen nykyistä asemaa ja sisäistä kulttuuria on muokannut taistelu puolustushaaran olemassaolosta. Merijalkaväen valmius toteuttaa kaikki sille käsketyt tehtävät yhdistettynä onnistuneeseen julkisuustoimintaan on luonut puolustushaarasta kuvan kansakunnan edun eteen uhrautuvasta kurinalaisesta ja tehokkaasta sotilasjoukosta. Tämän seurauksena merijalkaväki on ajoittain poikennut sen erityisosaamisesta, eli mereltä maalle -operaatioista, humanitäärisiin avustustehtäviin ja vastakumoukselliseen sodankäyntiin aavikko-olosuhteissa. Tähän kehitykseen merijalkaväki ei ole itse aina pystynyt vaikuttamaan, sillä laki velvoittaa sitä toteuttamaan presidentin sille käskemät tehtävät. Toisaalta se on myös itse tietoisesti historiansa aikana pyrkinyt toteuttamaan kaikki sille määritetyt tehtävät. Merijalkaväki pyrkii nykyisessä tehtävässään korostamaan sen merellistä olemusta. Puolustushaara kuvaa itseään jatkuvassa valmiudessa olevaksi merelliseksi kotimaan ulkopuolisiin operaatioihin suunnatuksi

joukoksi, *naval expeditionary force-in-readiness*. Sen yhteispuolustushaarakykyisten joukkojen tehtävänä on toimia maailmanlaajuisena valmiusjoukkona alueelliseen kriisiin tai konfliktiin, sekä mahdollistaa omalla toiminnallaan asevoimien muiden puolustushaarojen toiminnanvapaus. Tutkimuksen perusteella merijalkaväen tehtävään ei ole todennäköisesti tulossa muutosta lähitulevaisuudessa.

Merijalkaväen nykyinen suorituskyky heijastelee sen laajaa tehtäväkenttää. Sen suorituskyky mahdollistaa erilaisten operaatioiden toteuttamisen vaihtelevissa toimintaympäristöissä. Monet sen nykyisen suorituskyvyn eri osa-alueisiin liittyvistä keskeisimmistä päätöksistä on tehty 30-40 vuotta sitten. Doktriiniin, organisaatioon ja materiaaliin vaikuttaneiden päätösten takana on ollut pyrkimys joustavuuteen, liikkuvuuteen ja tehokkuuteen. Tutkimuksen perusteella merijalkaväen suorituskyky ei ole merkittävästi muuttunut viimeisen 20 vuoden aikana. Syyksi voidaan arvioida merijalkaväen sitoutumista pitkiksi ajoiksi maaoperaatioihin Yhdysvaltojen terrorismin vastaisessa sodassa ja asevoimien rahoituksen epäsäännöllisyyttä 2010-luvulla. Rahoituksen epäsäännöllisyys on vaikeuttanut merijalkaväen omaa tasapainoilua operatiivisten vaatimusten, kaluston sekä infrastruktuurin modernisoinnin välillä. Tasapainoilun seuraukset ovat nähtävissä puolustushaaran tämän hetkisinä ongelmina henkilöstön kestävän palveluskierron ylläpitämisessä sekä materiaalin ja infrastruktuurin modernisoinnissa. Muuttuvan sodan kuvan myötä merijalkaväki on aloittanut muiden puolustushaarojen tavoin oman suorituskykynsä tarkastelun. Tämän tutkimuksen mukaan merijalkaväellä on tällä hetkellä suorituskyky toteuttaa sille käsketyt tehtävät. Nykyisten määrärahojen puitteissa puolustushaaran on priorisoitava toimintaansa ja resurssiaan modernisoinnin toteuttamiseksi.

5.2 Merijalkaväen tulevaisuuden haasteet ja sodankäynti 2020-luvulla

”Tulevaisuuden sodan ja taistelun kuvan arviointi on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta. Arvioon sisältyy aina lukuisa määrä erilaisia epävarmuustekijöitä - -. Jokainen maa kuitenkin tekee oman arvionsa omista lähtökohdistaan.” - Kenraalimajuri res., FT Vesa Tynkkynen²³⁵

Yhdysvaltojen merijalkaväki on käynnistänyt muutosprosessin, jonka ensisijaisena tavoitteena on palauttaa puolustushaara takaisin merelle merivoimien kumppaniksi. Merijalkaväen taistelutoiminta on lähes koko 2000-luvun keskittynyt maaoperaatioihin maavoimien rinnalla. Lähes kaksi vuosikymmentä jatkuneet operaatiot Afganistanissa ja Irakissa ovat vaikuttaneet

²³⁵ Tynkkynen, Vesa (toim.): *Tuleva Sota: Ennustamisen sietämätön vaikeus*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Julkaisusarja 1: Tutkimuksia nro 17, Otavan Kirjapaino Oy, Keuruu, 2017, s. 307.

kielteisesti puolustushaaran suorituskykyyn. Merijalkaväen nykyisen komentajan, kenraali David Bergerin ja hänen edeltäjänsä kenraali Robert Nellerin mukaan puolustushaara ei tällä hetkellä ole valmis taistelemaan nykyisen turvallisuusympäristön määrittämien vaatimusten mukaisesti. Bergerin tai Nellerin lausunnoista ei tule tehdä johtopäätöstä, etteikö merijalkaväeltä löytyisi suorituskykyä toteuttaa sille käsketyt tehtävät. Heidän lausuntonsa sanoma on samankaltainen kuin vuoden 2017 kansallisen turvallisuusstrategian sisältö. Sen mukaan Yhdysvaltojen asevoimilla ei ole enää sotilaallista ylivoimaa kilpailijoihinsa nähden. Merijalkaväen komentajat ovat pyrkineet vahvistamaan sanomaa, että nykyisellä suorituskyvyllä merijalkaväellä ei olisi merkittävää sotilaallista ylivoimaa, esimerkiksi taistellessa kiinalaisia joukkoja vastaan läntisellä Tyynellämerellä. Puolustushaara kykenisi taistelemaan ja ehkä voittamaan vastustajansa kyseisellä toiminta-alueella, mutta todennäköisesti se kärsisi samalla merkittäviä tappioita.

Kenraali David Bergerin *Commandant's Planning Guidance* -asiakirja tähtää kokonaisvaltaiseen muutokseen. Hänen mukaansa nykyinen merivoimien ja merijalkaväen välinen suhde on vääristynyt terrorismin vastaisen sodan aikana. Viime vuosina asevoimissa vallinneen käsityksen mukaan merivoimien tehtävä on ollut tukea merijalkaväkeä kuljettamalla heitä sinne missä merijalkaväkeä tarvitaan. Bergerin mukaan tulevaisuudessa asetelman tulee olla päinvastainen. Merijalkaväen ensisijainen tehtävä tulevaisuudessa on tukea merivoimia osana laivastoa ja sen jatkeena, yhtenä merellisenä joukkona. Esitetyt muutokset merijalkaväen suorituskyvyn eri osa-alueille tähtäävät tähän loppuasetelmaan. Muutosten laajuuden takia kaikki ehdotukset eivät todennäköisesti tule toteutumaan 2020-luvulla.

Tämän tutkimuksen havaintojen perusteella merijalkaväen muutoksen ongelmakohdiksi saattaa muodostua ainakin kolme tekijää: merijalkaväen tehtävä asevoimissa, muutosten riippuvuussuhde merivoimiin ja asevoimien lähitulevaisuuden rahoitus. Merijalkaväen suorituskyvyn kehittäminen on hidasta, koska lähes yli kolmasosa puolustushaarasta on jatkuvassa valmiudessa tai sijoitettuna maailmalle. Tämä hidastaa uusien asejärjestelmien käyttöönottoa, koska puolustushaara ei kykene kerralla kouluttamaan suurta määrää henkilöstöä uuden kaluston käyttöönottoon. Merijalkaväen tehtävä saattaa viedä sen modernisointiin varatut resurssit, mikäli puolustushaaran operatiiviset vaatimukset kasvavat voimakkaasti lyhyessä ajassa. Esimerkkinä tämän kaltaisesta tilanteesta on merijalkaväen pitkittynyt osallistuminen Irakin ja Afganistanin operaatioihin.

Merijalkaväen visio tiivistä yhteistyöstä merivoimien kanssa asettaa osan kenraali Bergerin uudistuksista riippuvaiseksi merivoimien rinnakkaisesta kehityksestä. Merijalkaväen uusien joukkorakenteiden tai toimintakonseptien vakiintuminen voi todellisuudessa tapahtua vasta, kun merivoimat ovat itse määritelleet, miten ja millaisilla aluksilla puolustushaara tulee taistelemaan 2020-luvulla. Merivoimien uusilla alusluokilla ja niiden lukumäärillä tulee olemaan vaikutusta myös merijalkaväen uudistuksiin. Ilman tietoja uusien aluksien koosta tai laivasto-osastojen kokoonpanosta, merijalkaväellä tulee olemaan haasteita omien joukkojen kokoonpanojen ja kaluston suunnittelussa. Tutkimuksen havaintojen mukaan merivoimien uusia alusluokkia tullaan todennäköisesti näkemään aikaisintaan 2020-luvun lopussa tai 2030-luvulla. Tällä hetkellä puolustushaaroilla on yhteinen ymmärrys siitä, että uusien laivasto-osastojen ja merijalkaväen joukkojen tulee olla kevyempiä, nopeampia, tulivoimaisempia ja hajautetumpia. Alustavia tutkimustuloksia ja esityksiä uusien laivasto-osastojen ja merijalkaväen joukkojen kokoonpanojen osalta voidaan odottaa lähivuosina.

Asevoimien nykyinen epäsäännöllinen rahoitus on pakottanut merivoimat ja merijalkaväen priorisoimaan toimintaansa. Tähän merijalkaväki on reagoinut vähentämällä henkilöstöään ja pienentämällä niiden asejärjestelmien hankintoja, joille se ei näe käyttöä tulevaisuudessa. Näillä toimilla puolustushaara pyrkii vapauttamaan rahoitusta uudistusten vaatimaan kaluston ja infrastruktuurin modernisointiin. Puolustushaarojen sisäisten säästötoimien suunnittelua tulevaisuudessa saattaa hankaloittaa maan poliittisen johdon arvaamattomuus. Nykyisen hallinnon käytäntö sisäpoliittisesti tärkeiden projektien rahoittamiseen asevoimien budjetista on esimerkki tästä arvaamattomuudesta. Puolustus suunnittelun kannalta asevoimille on tärkeää, että sille suunnattu rahoitus olisi vakaata ja rahoituksen kehitys olisi tiedossa useita vuosia eteenpäin.

Merijalkaväen muutokseen vaikuttavat edellä mainittujen tekijöiden lisäksi joukkojen ja henkilöstön uudelleen koulutus, suorituskyvyn kehittämiseen tähtäävien projektien ajallinen kesto sekä lukemattomat muut epävarmuustekijät. Esimerkiksi voidaan valita kenraali Bergerin esitys merijalkaväen ja merivoimien upseereiden kouluttamisesta toistensa taistelutapaan. Kahden puolustushaaran ajatusmaailman integrointi sekä yhteisen toimintakonseptin luominen eivät todennäköisesti tule tapahtumaan vuodessa tai kahdessaakaan. Neljä vuotta kestävä toimikautensa aikana merijalkaväen nykyinen komentaja ei todennäköisesti tule itse näkemään, kuin muutaman esittämänsä muutoksen toteutumisen ennen komentajakautensa päättymistä.

Alaluvun alussa lainattuun Vesa Tynkkysen toimittamaan *Tuleva Sota: Ennustamisen sietämätön vaikeus* -teokseen viitaten, tulevaa sotaa tai sodankäyntiä on erittäin vaikea tarkasti määrittellä. Nykyisen tiedon valossa voimme päätellä, että Yhdysvallat suurvaltana valmistautuu taistelemaan kaikilla mantereilla ja kaikissa olosuhteissa, mikäli taistelu on sen kansallisten tavoitteiden mukaista. Yhdysvaltojen asevoimat pyrkivät kehittämään itsellensä takaisin ylivoimaisen suorituskyvyn konventionaalisessa sodankäynnissä, mutta samalla myös säilyttää saavutetut opit vastakumouksellisesta sodankäynnistä. Yhdysvaltalaisesta näkökulmasta tulevaa sotaa tulee kuvaamaan teknologian yhä kiihtyvä kehittyminen sekä vaikuttaminen kaikissa toimintaympäristöissä, joita ovat maa-, meri-, ilma-, kyber-, informaatio- ja avaruusympäristö. Yhdysvaltojen avaruusjoukkojen perustamista maan kuudenneksi puolustushaaraksi voidaan pitää esimerkkinä tähän kehitykseen valmistautumisesta.

Asevoimien tulevaisuuden käytössä merijalkaväki pyrkii toimimaan merivoimien tukena operoiden mereltä maalle ja päinvastoin, valmistautuen samalla taistelemaan kaikissa toimintaympäristöissä. Merijalkaväen tehtävä määrittää sille laajan kirjon erilaisia potentiaalisia tulevaisuuden skenaarioita. Lähitulevaisuudessa voimme mahdollisesti nähdä puolustushaaran esimerkiksi taistelutehtävissä merialueen käytön kiistämiseksi läntisellä Tyynellämerellä, NATO-liittolaisten tukemisessa Pohjois-Euroopassa tai humanitäärisen avun antamisessa Yhdysvaltojen omalla maaperällä. Nämä skenaariot perustuvat merijalkaväen historialliseen käyttöön sekä lähitulevaisuuden toiminnan potentiaaliin painopisteisiin Aasiassa, Euroopassa tai muualla maailmalla.

Merijalkaväen sodankäynnin osalta, kenraali Berger on painottanut asymmetrisen edun säilyttämistä tulevaisuuden sodankäynnissä. Tämä voidaan tulkita pyrkimykseksi laajentaa merijalkaväen suorituskykyä informaatio-, kyber- ja avaruusympäristöissä liikesodankäynnin tukemiseksi. Merijalkaväen tulevaisuuden visiossa liikesodankäynnin doktriiniin pyritään lisäämään asymmetrisen sodankäynnin elementtejä. Molemmista löytyy jo nyt yhteisiä tavoitteita, kuten vaikutus vihollisen heikkouksiin, vihollisen vahvuuksien välttäminen sekä vaikuttamisen toteuttaminen kaikin mahdollisin keinoin. Merijalkaväki varautuu lähitulevaisuuden sodankäynnissä taistelemaan vihollista vastaan, jolla on sitä vastaava tai kehittyneempi kyky konventionaalisessa sodankäynnissä. Merijalkaväen tulevaisuuden joukkojen tavoitteet peilaavat heidän arvioitujen vihollistensa vahvuuksia. Pienemmillä ja hajautetummilla joukoilla pyritään välttämään vihollisen pitkän kantaman täsmäaseiden vaikutus. Lisäksi niillä pyritään matalan havaittavuuden keinoin neutralisoimaan vihollisen sensori- ja asejärjestelmät niiden oman vaikutusalueen sisältä. Joukkojen käyttöperiaatteiden ja toimintakonseptien kehittämi-

sen painopisteenä tulevat olemaan saaristo- ja rannikkoalueet. Puolustushaara saattaa kuitenkin löytää itsensä uudelleen myös sotimassa aavikolla konventionaalista tai vastakumouksellista sodankäyntiä, jos se vain on Yhdysvaltojen kansallisten tavoitteiden mukaista.

5.3 Tutkimuksen luotettavuuden arviointi ja lähdekritiikki

Tämän tutkimuksen alkuperäinen aihe perustui maantiellisesti hyvin tarkasti rajattuun merijalkaväen joukkoon ja sen toimintaan. Maanpuolustuskorkeakoululla havaitun merijalkaväen tutkimuksen vähäisyydestä johtuen alkuperäisen aihetta päätettiin laajentaa kattamaan koko puolustushaara. Lisäksi tutkimukseen sisällytettiin Yhdysvaltojen sodan kuva. Aiempaa tutkimusta Yhdysvaltojen merijalkaväen suorituskyvystä ja tehtävästä puolustushaaran tasolla ei Suomessa ollut. Valittu tutkimusaihe osoittautui kirjoittamisen aikana valtavaksi kokonaisuudeksi ja jälkikäteen ajateltuna tutkimusta varten laaditut alatutkimuskysymykset olisivat itsessään voineet olla omia pro gradu -aiheitaan. Vaihtoehtoinen toteuttamistapa tutkimukselle olisi voinut olla pelkästään keskittyminen Yhdysvaltojen sodan kuvaan tai merijalkaväen suorituskykyyn. Rajaamalla tutkimus sodan kuvaan tai suorituskykyyn ei olisi kuitenkaan tutkijan näkökulmasta auttanut ratkaisemaan tutkimusongelmaa, mutta olisi mahdollisesti tuottanut yksityiskohtaisempaa tietoa esimerkiksi nykyisen sodan kuvan taustalla vaikuttavista käsityksistä. Tutkimus voidaan katsoa kuitenkin onnistuneen tuottamaan ajankohtaista tietoa Yhdysvaltojen asevoimien toiminnasta ja merijalkaväen nykyisen suorituskyvyn tilasta sekä lähitulevaisuuden näkymistä.

Tutkimuksen laajuuden seurauksena pro gradu sijoittui sotataidollisesti operaatiotaidon ja strategian väliin. Sodan kuvaan ja strategian tutkimukseen liittyvä teoriaosuus jätettiin työssä tarkoituksellisesti lyhyeksi, koska tutkimuksen pääpaino haluttiin säilyttää enemmän operaatiotaidossa, kuin strategiassa. Tutkimuksessa lyhyesti käsiteltyihin strategian käsitteisiin syventyminen pyrittiin mahdollistamaan lukijalle alaviitteissä esitettyjen lähteiden avulla.

Tutkielman kirjoittamisen aikana tutkijalle muodostui käsitys siitä, että tarvetta Yhdysvaltojen merijalkaväen yleiselle tutkimiselle on olemassa Puolustusvoimissa. Tämä johtopäätös perustuu aiheeseen liittyvien opinnäytetöiden vähäisyyteen MPKK:lla ja keskusteluihin tässä työssä haastateltujen asiantuntijoiden kanssa. Tutkielman laadinta ajoittui hyvin mielenkiintoiseen ajanjaksoon, sillä merijalkaväki oli aloittamassa ehkä lähihistoriansa suurinta muutosprosessia.

Tutkimuksen luotettavuus perustuu käytettyjen tutkimusmenetelmien tarkkaan kuvaamiseen ja lähdekritiikkiin. Tutkimuksessa käytettyjä menetelmiä pyrittiin perustelemaan ja kuvaamaan mahdollisimman tarkasti tutkimuksen läpinäkyvyyden sekä toistettavuuden kannalta. Kirjallisten lähteiden osalta tutkimuksessa käytettiin ensisijaisesti primäärlähteitä, jotka tässä tutkielmassa muodostivat Yhdysvaltojen hallinnon ja asevoimien julkaisemat ohjesäännöt ja asiakirjat. Primäärlähteistä tehtyjä havaintoja vahvistettiin asevoimien ulkopuolisilla tutkimuksilla ja kirjallisilla teoksilla, artikkeleilla sekä internet-lähteillä. Huomioitavaa oli, että käytössä olevien Yhdysvaltojen asevoimiin perustuvien julkisten primäärlähteiden saatavuus väheni sen mukaan, mitä uudempia asiakirjat olivat. Tämä johtui käytännön muuttumisesta Yhdysvalloissa viime vuosien aikana, jolloin ennen julkisista ohjesäännöistä ja asiakirjoista oli tullut salattuja.

Tutkimustyö sijoittui vuosien 2018–2020 välille, jonka aikana Yhdysvaltojen asevoimat olivat reagoimassa vuonna 2017 julkaistun kansallisen turvallisuusstrategian määrittelemiin sotilaallisiin uhkakuviin ja vaatimukseen. Merijalkaväki käynnisti osana tätä reagointia uuden komentajansa johdolla koko puolustushaaraa koskevan muutosprosessin. Tutkittavan aiheen ajankohtaisuus vaikutti siihen, että kirjallisten lähteiden perusteella tehtyjä havaintoja tuli tarkastella erityisen kriittisesti koko tutkielman laatimisen ajan. Esimerkiksi Yhdysvaltojen asevoimien vakiintuneiden ohjesääntöjen ja puolustushaarojen kehitystä ohjaavia asiakirjoja päivitettiin jatkuvasti tutkimuksen ajan. Tutkimusprosessin aikana tehdyt päätelmät Yhdysvaltojen merivoimien tulevaisuuden kehityksen prioriteeteista saattoivat muuttua tai ne saatettiin kumota uuden tiedon vuoksi viikkojen sisällä.

Kirjallisuuslähteiden yksipuoleisuus voidaan arvioida heikentävän tutkimuksen lähdemateriaalin luotettavuutta. Tutkittavan aiheen vuoksi suurin osa käytettävästä lähdemateriaalista on pääasiassa Yhdysvaltojen hallinnon julkaisemia asiakirjoja, sen rahoittamia kirjallisia teoksia tai ylläpitämiä internet-lähteitä. Yhdysvaltalaisesta materiaalista tehtiin havaintoihin pyrittiin löytämään vertailupohjaa kotimaisista lähteistä ja asiantuntijahaastatteluista. Aiheen tutkimuksen vähäisyydestä johtuen suomalaisella kirjallisella materiaalilla tutkimusta ei olisi voitu toteuttaa. Valitun lähdemateriaalin käyttö on kuitenkin perusteltavissa tutkimuksen rajauksessa Yhdysvaltalaiseen näkökulmaan.

Haastatteluaineiston luotettavuutta arvioitaessa tulee huomioida haastateltavien lukumäärä ja heidän taustansa. Haastatteluiden lukumäärää voidaan pitää Jari Eskolan artikkelin mukaan pitää lähes sopivana suhteutettuna opinnäytetyön työmäärään ja haastatteluiden tarkoitukseen

kirjallisuutta tukevana lähteenä. Eskolan mukaan haastateltavien määrä on riippuvainen muun muassa tutkimuksen tavoitteesta, käytettävistä tutkimusmenetelmistä ja ajasta. Mikäli haastattelut olisivat olleet tutkimuksen pääasiallinen aineistonkeruumenetelmä, voitaisiin tämän tutkimuksen haastattelumäärää pitää luotettavuutta heikentävänä tekijänä.²³⁶

Suomalaisten haastateltavien asiantuntijuus tutkittavasta aiheesta perustui heidän kokemuksiinsa Yhdysvaltojen asevoimista ja merijalkaväestä eri virkatehtävissä. Amerikkalaisen haastateltavan arvoa asiantuntijana korosti hänen taustansa ja asemansa käsiteltävään tutkimuskohteeseen, mutta toisaalta hänen havaintonsa on vain yhden henkilön näkemys tutkittavasta kokonaisuudesta. Asiantuntijoiden välillä löytyi haastatteluiden aikana näkemyseroja keskusteltaessa tutkittavasta aiheesta. Näkemyserojen taustalla oli havaittavissa henkilöiden erilaiset taustat eri tehtävissä. Jokainen haastateltava keskusteli esitetyistä teemoista pitkälti siitä näkökulmasta missä tehtävässä he olivat haastatteluhetkellä.

Haasteluaineiston merkitystä vahvistaa niiden tuloksista tehtyjen johtopäätösten yhtäläisyydet asiantuntijoiden välillä heidän taustoistansa riippumatta. Haastatteluiden perusteella tehdyt havainnot vahvistivat kirjallisista lähteistä tehtyjä havaintoja. Toisaalta havaintojen luotettavuutta voidaan pohtia tutkijan ja suomalaisten haastateltavien välisen yhteyksien kautta. Tutkimuksen lähdeaineisto perustui julkiseen materiaaliin, jolloin tutkija ja suomalaiset haastateltavat ovat todennäköisesti muodostaneet havaintonsa samasta aineistosta. Tämän lisäksi tutkija ja haastateltavat edustavat samaa organisaatioita, jolloin aineiston tulkintatavassa saattaa olla yhtäläisyyksiä. Kokonaisuutena haastatteluaineisto perustuu haastatteluhetkellä muodostettuihin käsityksiin keskusteltavasta aiheesta. Aineiston muodostumiseen voidaan uskovan vaikuttaneen haastatteluiden suoritustapa, keskusteltavien teemojen sanallinen muotoilu sekä tutkijan oma ulosanti keskusteluhetkellä. Haastattelun nauhoittamisella ja tutkielman julkisella luokituksella saattaa olla myös oma vaikutuksensa aineiston muodostumiseen. Myöhemmin samoilla perusteilla toteutetut haastattelut saattaisivat tuottaa erilaisia tuloksia, koska ihmisten käsitykset tutkittavasta aiheesta ovat todennäköisesti ajan kuluessa muuttuneet uuden tiedon seurauksesta.

Tutkimuksen tulosten luotettavuuden arvioinnissa tulee huomioida, että ne ovat tutkimuksen tekijän laatimia arvioita lähitulevaisuuden kehityksestä. Arvioiden luotettavuus perustuu nykytiedon varassa tehtyihin yleistyksiin, jotka ovat hyvin alttiita muutoksille lukemattomien

²³⁶ Eskola, Jari: 6–8? (Teema)haastattelututkimuksen toteuttamisesta, *Polkuja soveltavaan yhteiskuntatieteelliseen tutkimukseen*. Viinämäki, Leena & Erkki Saari (toim.), Kustannusyhtiö Tammi, Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 2007, s. 40–42.

epävarmuustekijöiden osalta. Yhdysvaltojen turvallisuuspolitiikan tai kansainvälisen turvallisuusympäristön voimakas suunnanmuutos voisi esimerkiksi muuttaa arvion täysin. Tulevaisuuden arvioinnin haastavuudesta johtuen tutkielman tuloksia ei tule tulkita, kuin yhdeksi mahdolliseksi merijalkaväen kehityssuunnaksi.

5.4 Jatkotutkimusaiheet

Tutkijan tavoitteena oli luoda tämän tutkimuksen kautta pohja merijalkaväen jatkotutkimukselle. Tutkimuksen pohjalta on mahdollista toteuttaa yksityiskohtaisempia tutkimuksia merijalkaväestä sekä sen suorituskyvyn eri osa-alueista. Tutkielman tulosten perusteella tutkittavia aiheita olisi ainakin merijalkaväen ja merivoimien yhteinen toimintakonsepti, merijalkaväen joukkojen operatiivinen käyttö 2020-luvulla sekä merijalkaväen MAGTF-joukkorakenteen kehittyminen 2020-luvulla. Potentiaalisia tutkimusaiheita voisivat olla myös tämän pro gradun alatutkimuskysymysten mukaiset aiheet Yhdysvaltojen sodan kuvasta merijalkaväen suorituskyvyn kehittämiseen.

Yhdysvaltojen merijalkaväen ja merivoimien yhteinen toimintakonsepti 2020-luvulla tulee vaikuttamaan merkittävästi siihen, miten puolustushaarat yhdessä varautuvat toimimaan tulevaisuuden mahdollisessa konfliktissa. Sen tutkiminen auttaisi ymmärtämään, miten puolustushaarat pyrkivät kehittämään omia suorituskykyjään seuraavina vuosikymmeninä. Tutkimuksen avulla olisi mahdollista arvioida, miten Yhdysvallat saattaisi käyttää merellisiä valmiusjoukkojaan Pohjoismaissa tai Arktisella alueella. Toimintakonseptin tutkimisella saattaisi olla hyötyä myös omien rannikkojoukkojemme taktiikan kehittämisessä.

Merijalkaväen joukkojen operatiivisen käytön tutkiminen pohjoismaissa 2020-luvulla oli tämän tutkimuksen alkuperäinen tavoite. Tutkimus on tarpeellinen ymmärtääksemme, miten merijalkaväki toteuttaa operaatioitaan 2020-luvulla. Tutkimuskohteeksi voisi valikoitua esimerkiksi merijalkaväen joukkojen operatiivisen käytön tarkastelu sotilaallisessa hypoteettisessa konfliktissa Pohjoismaissa. Tämä tuottaisi Puolustusvoimille tietoa siitä, miten merijalkaväen joukkoja mahdollisesti käytettäisiin lähialueillamme.

MAGTF-joukkorakenne tulee tutkielman tulosten perusteella kokemaan muutoksia lähitulevaisuudessa. Joukkorakenteen muutoksen tutkiminen 2020-luvulla kasvattaisi ymmärrystämme siitä, millaisiin operaatioihin eri tason MAGTF-joukkoja jatkossa käytettäisiin. Joukkoja tutkimalla voidaan löytää kehittämiskohteita omien rannikkojoukkojemme käytölle puolus-

tushaarojen yhteisoperaatiossa. Tutkimuksen aiheena voisi olla myös joukkorakenteen eri komponenttien (maa, ilma, tuki) kehitys. MAGTF-joukkorakenteen tutkimuksella voi olla hyötyä maavoimien joukkorakenteiden kehittämisessä yhteisoperaatiokykyisimmiksi.

LÄHTEET

1 JULKAISEMATTOMAT LÄHTEET

1.1 Muiden viranomaisten asiakirjat

U.S. Marine Corps Forces, Europe and Africa: *Command Structure of MARFOREUR/AF HQ (Unclassified)*. Headquarters U.S. MARFOREUR/AF, Powerpoint-esitys, Germany, 2018.

U.S. Marine Corps Forces, Europe and Africa: *USMC MAGTF Employment Concept (Unclassified)*. Headquarters U.S. MARFOREUR/AF, Powerpoint-esitys, Germany, 2018.

1.2 Haastattelut

Caricato, Edward, everstiluutnantti, sotilasasiamies (merijalkaväki) Yhdysvaltojen Helsingin suurlähetystössä, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 2.5.2019.

Kaakinen, Kari, eversti, opiskelija Marine Corps University, Marine Corps War Collegessa, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 11.6.2019.

Ronkainen, Timo, everstiluutnantti, Kymen pioneeripataljoonan komentaja Karjalan prikaatissa, edellisessä tehtävässä toiminut Pääesikunnan suunnitteluosaston kansainvälisen sektorin Yhdysvaltoja käsittelevässä toimistossa, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 31.5.2019.

Saarinen, Mikko, komentaja, yhteysupseeri Yhdysvaltojen Euroopan joukkojen strategisessa johtoportaanissa (USEUCOM), strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 25.2.2019.

Toveri, Pekka, kenraalimajuri, sotilasasiamies Suomen Washington D.C.:n suurlähetystössä, strukturoimaton teemahaastattelu Yhdysvaltojen merijalkaväestä, materiaali tutkijan hallussa, 4.2.2019.

2 JULKAISTUT LÄHTEET

2.1 Artikkelit

Angstrom, Jan: The US perspective on future war: why the US relies upon Ares rather than Athena. *Defense Studies*. Routledge, Volume 18, 2018. Issue 3: Defense Planning as Strategic Fact.

Athey, Philip: *Corps look to cut more than 2,000 active-duty Marines in 2021 budget*, Marine Corps Times, 2020, [<https://www.marinecorpstimes.com/>].

Berger, David: *Notes on designing the Marine Corps of the future*. War on the Rocks, 2020, [<https://warontherocks.com/2019/12/notes-on-designing-the-marine-corps-of-the-future/>].

Davis, Paul K.: Defense planning when major changes are needed. *Defense Studies*. Routledge, Volume 18, 2018. Issue 3: Defense Planning as Strategic Fact.

Drohan, Brian: Chapter 15 - Roles and Missions of the Armed Forces, *Military Strategy, Joint Operations and Airpower*. Burke, Ryan; Fowler, Michael & McCaskey, Kevin (eds.). Georgetown University Press, Washington D.C., 2018

Dunford, Joseph F.: *Character of War and Strategic Landscape Have Changed*. Joint Force Quarterly Issue 89, Washington D.C., 2018, [<https://ndupress.ndu.edu/>].

Eckstein, Megan: *Navy Budget Proposal Slashes Shipbuilding in Smallest Hull Buy Since Sequestration*. USNI News, 2020, [<https://news.usni.org/>].

Eckstein, Megan: *Navy Researching New Class of Medium Amphibious Ship, New Logistics Ships*. USNI News, 2020, [<https://news.usni.org/>].

Eskola, Jari: 6–8? (Teema)haastattelututkimuksen toteuttamisesta, *Polkuja soveltavaan yhteiskuntatieteelliseen tutkimukseen*. Viinamäki, Leena & Erkki Saari (toim.), Kustannusyhtiö Tammi, Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 2007.

Goure, Daniel: *Winning Future Wars: Modernization and a 21st Century Defense Industrial Base, 2019 Index of U.S. Military Strength*. Dakota L. Wood (ed.), The Heritage Foundation, Washington D.C., 2019.

Grisales, Claudia: *Military recruitment, retention challenges remain, service chiefs say*. Stars and Stripes, 2019, [<https://www.stripes.com>].

Insinna, Valerie: *Here's what the first few years of US Space Command might look like*. Defense News, 2019, [<https://www.defensenews.com>].

Karber, Phillip & Joshua Thibeault: *Russia's New-Generation Warfare*. Association of the United States Army, 2016, [<https://www.ausa.org>].

Kofman, Michael: *Drivers of Russian Grand Strategy*. Russian Military Analysis, 2019, [<https://russianmilitaryanalysis.wordpress.com/2019/05/01/drivers-of-russian-grand-strategy/>].

LaGrone, Sam: *Navy, Marine program Cuts Pay Biggest Share of New \$4B Pentagon Border Barrier Funding*. USNI News, 2020, [<https://news.usni.org/>].

Raitasalo, Jyri & Joonas Sipilä: *Näkökulma sotaan, Sota - Teoria ja todellisuus. Näkökulmia sodan muutokseen*. Raitasalo, Jyri & Sipilä, Joonas (toim.), Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 24, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008.

Snow, Shawn: *Facing retention issues, The Corps needs to recruit highest number of Marines in a decade*. Marine Corps Times, 2018, [<https://www.marinecorpstimes.com>].

Snow, Shawn: *The Corps is finding new Marines despite recruiting challenges*. Marine Corps Times, 2018, [<https://www.marinecorpstimes.com>].

Snow, Shawn: *The Corps' largest rotational deployment to Norway kicks off*. Marine Corps Times, 2018, [<https://www.marinecorpstimes.com>].

South, Todd: *The Corps must change how it gets wartime gear to the fight, generals say*. Marine Corps Times, 2018, [<https://www.marinecorpstimes.com>].

Talbot, Brent J.: Chapter 14 - Goldwater-Nichols and the Evolution of the Joint Force, *Military Strategy, Joint Operations and Airpower*. Burke, Ryan; Fowler, Michael & McCaskey (eds.). Georgetown University Press, Washington D.C., 2018.

Tapper, Jake, Ryan Browne & Barbara Starr: *US troops were injured in Iran missile attack despite Pentagon initially saying there were no casualties*. CNN, 2020, [<https://edition.cnn.com/2020/01/16/politics/service-members-injured-iran-strike/index.html>].

Westermeyr, Paul & Mark Balboni: Counterinsurgency and the Air-Ground Task Force as a Microcosm of Marine Landpower Projection, *Landpower in the Long War*. Warren, Jason W. (ed.), University press of Kentucky, Kentucky, 2019.

2.2 Kirjallisuus

Allison, Graham: *Destined for War - Can America and China Escape Thucydides's Trap?*. Houghton Mifflin Harcourt, Boston, New York, 2017.

Burke, Ryan; Michael Fowler & Kevin McCaskey (eds.): *Military Strategy, Joint Operations and Airpower*. Georgetown University Press, Washington D.C., 2018.

Cordesman, Anthony H.: *The Iraq War: Strategy, Tactics, and Military Lessons*. Center for Strategic and International Studies, Praeger Publishers, Westport, 2003.

Frühling, Stephan: *Defence Planning and Uncertainty: Preparing for the next Asia-Pacific war*. Routledge, New York, 2014.

Haass, Richard: *A World in Disarray*. Penguin Press, New York, 2017.

Huttunen, Mika & Jussi Metteri (toim.): *Ajatuksia operaatiotaidon ja taktiikan laadullisesta tutkimuksesta*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Taktiikan laitos, Julkaisusarja 2, Taktiikan asiatietoa n:o 1/2008, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008.

Iloniemi, Jaakko & Jarno Limnell: *Uhkakuvat*. Docendo Oy, Jyväskylä, 2018.

- Kananen Jorma: *Opinnäytetyön kirjoittajan opas: näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun*. Jyväskylän ammattikorkeakoulu, Juvenes print, Jyväskylä, 2015.
- Kilcullen, David: *Out of the Mountains*. Oxford University Press, New York, 2013.
- Murray, Williamson: *America and the Future of War*. Hoover Institution Press, Stanford, California, 2017.
- O'Connell, Aaron B.: *Underdogs - The Making of the Modern Marine Corps*. Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, 2012.
- Piscitelli, Anthony J.: *The Marine Corps Way of War*. Savas Beatie, El Dorado Hills, California, 2017.
- Puolustusministeriö: *Voiman Venäjä*. Grano Oy, Helsinki, 2019.
- Raitasalo, Jyri & Joonas Sipilä (toim.): *Sota - Teoria ja todellisuus. Näkökulmia sodan muutokseen*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 24, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008.
- Raitasalo, Jyri: *Turvallisuusympäristön muutos ja Suomen puolustus*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 23, Edita Prima Oy, Helsinki, 2008.
- Rekkedal, Nils Marius: *Nykyaikainen sotataito: Sotilaallinen voima murroksessa*. Mälkki, Juha (toim.), Maanpuolustuskorkeakoulu, Neljäs uusittu painos (verkkoversio), Helsinki, 2013.
- Simmons, Edwin Howard: *United States Marines - A History*. Naval Institute Press, Annapolis, 2003.
- Snow, Donald M.: *National Security*. Routledge, New York, 2020.
- Terho, Sampo (toim.): *Strategian jäljillä*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitos, Julkaisusarja 2: Artikkelikokoelma No 1, Edita Prima Oy, Helsinki, 2009.

Thornhill, Paula G.: *Demystifying the American Military*. Naval Institute Press, Annapolis, Maryland, 2019.

TunsjØ, Øyestein: *The Return of Bipolarity in World Politics*. Columbia University Press, New York, 2018.

Tuomi, Jouni & Anneli Sarajärvi: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Uudistettu painos, Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki, 2018.

Tynkkynen, Vesa (toim.): *Tuleva Sota: Ennustamisen sietämätön vaikeus*. Maanpuolustuskorkeakoulu, Julkaisusarja 1: Tutkimuksia nro 17, Otavan Kirjapaino Oy, Keuruu, 2017.

Viinamäki, Leena & Erkki Saari (toim.): *Polkuja soveltavaan yhteiskuntatieteelliseen tutkimukseen*. Kustannusyhtiö Tammi, Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 2007.

Warren, Jason S.: *Landpower in the Long War*. University press of Kentucky, Kentucky, 2019.

2.3 Tutkimukset ja raportit

Mazar, Michael J.; Katharina Ley Best, Burgess Laird, Eric V. Larson, Michael E. Linick & Dan Madden: *The U.S. Department of Defense's Planning Process*. RAND Corporation, Santa Monica, 2019.

Wood, Dakota L. (ed.): *2019 Index of the U.S. Military Strength*. The Heritage Foundation, Davis Institute for National Security and Foreign Policy, Washington D.C., 2018.

2.4 Ulkomaisten viranomaisten asiakirjat, ohjesäännöt ja oppaat

Commandant of the Marine Corps: *Commandant's Planning Guidance - 38th Commandant of the Marine Corps*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2019a.

Commandant of the Marine Corps: *Force Design 2030*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2020.

Commandant of the Marine Corps: *“Message to the Force 2019: Continue the Attack”*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2019b.

Commandant of the Marine Corps: *Statement of General Robert B. Neller, Commandant of the Marine Corps, as delivered to Congressional Defense Committees on The Posture of the United States Marine Corps*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018.

Commandant of The Marine Corps: *The Commandant’s Posture of the United States Marine Corps - President’s Budget 2018*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2017.

Department of the Army: *FM 3-24/MCWP 3-33.5 Insurgencies and Countering Insurgencies*. Headquarters, Department of the Army, Washington D.C., 2014

Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publications (MCDP) 1, Warfighting*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 1997.

Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publication (MCDP) 1-0, Marine Corps Operations*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2017.

Department of the Navy: *Marine Corps Doctrinal Publication (MCDP) 3, Expeditionary Operations*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018.

Department of the Navy: *Marine Corps Operating Concept*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2016.

Director of National Intelligence: *Worldwide Threat Assessment of the US Intelligence Community*. Senate Select Committee on Intelligence, Washington D.C., 2019.

The Joint Chiefs of Staff: *CJCSI 3010.02E Guidance for Developing and Implementing Joint Concepts*. Department of Defense, Washington D.C., 2016.

- The Joint Chiefs of Staff: *CJCSI 3100.01D Joint Strategic Planning System*. Department of Defense, Washington D.C., 2018.
- The Joint Chiefs of Staff: *The National Military Strategy of the United States of America 2015*. Department of Defense, Washington D.C., 2015.
- The Joint Chiefs of Staff: *The National Military strategy of the United States of America 2004*. Department of Defense, Washington D.C., 2004.
- The Joint Publications (JP) 1: *Doctrine for the Armed Forces of the United States*. The Joint Chiefs of Staff, Washington D.C., 2017.
- The Joint Publication (JP) 1-02: *Department of Defense Dictionary of Military and Associated Terms*. The Joint Chiefs of Staff, Washington D.C., 2016.
- Marine Air Ground Task Force Training Command: *Training at the Combat Center*. Training and Education Command, California, 2019.
- Marine Corps University: *Enlisted PME Continuum*. Professional Military Education Continuum, Quantico, 2019.
- Marine Corps University: *MCU CMD BRIEF AY19-20*. Powerpoint-esitys, 2019.
- Office of Naval Research: *Marine Corps Vision & Strategy 2025*. Arlington, Virginia, 2008.
- United States Department of Defense: *DoDD5100.1 - Functions of the Department of Defense and Its Major Components*. Washington D.C., 2010.
- United States Department of Defense: *Summary of the 2018 National Defense Strategy of the United States of America*. Washington D.C. 2018
- United States Department of Defense: *Quadrennial Defense Review 2014*. Washington D.C. 2014
- United States Department of Defense: *2019 Missile Defense Review*. Washington D.C., 2019

United States Department of Defense: *2008 National Defense Strategy*, Washington D.C., 2008

United States House of Representatives: *Acting Secretary of Defense Patrick Shanahan, Written Statement for the Record*. House Armed Services Committee, Washington D.C., 2019.

United States House of Representatives: *Amphibious warfare readiness and training: Interoperability, shortfalls and the way ahead*. House Armed Services Committee, Subcommittee on readiness, Washington D.C., 2017.

United States House of Representatives: *H.R.5515 - John S. McCain National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2019*. House Armed Services Committee, Washington D.C., 2018.

United States House of Representatives: *Statement of General Joseph F. Dunford Jr., USMC, 19th Chairman of the Joint Chiefs of Staff, Department of Defense Budget Hearing*. House Armed Services Committee, Washington D.C., 2019.

United States Marine Corps: *Marine Corps Installations & Logistics Roadmap, 2017*. Marine Corps Installations & Logistics, Florida, 2017.

United States Marine Corps: *Marine Officer MOS assignment Handbook*. The Basic School, Quantico, 2019.

United States Marine Corps: *Marine Officer Professional Military Education Requirements*. Marine Corps University, Quantico, 2011.

United States Marine Corps: *MCO 3500.11F Marine Air Ground Task Force Training Program (MAGTFTP)*. Headquarters Marine Corps, 2015.

United States Marine Corps: *U.S. Marine Corps Concepts & Programs 2018*. Headquarters United States Marine Corps, Washington D.C., 2018.

United States Senate: *Statement of General John Paxton, Assistant Commandant, United States Marine Corps, before the Subcommittee on Readiness and Management Support*. Committee on Armed Services, Washington D.C., 2015.

The White House: *National Security Strategy of the United States of America*. Washington D.C., 2017.

The White House: *National Security Strategy of the United States of America*. Washington D.C., 2015.

2.5 Internet

Bureau of Economic Analysis: *Regional Data - GDP and Personal Income - Texas 2017*. [<https://apps.bea.gov>].

Defense Acquisition University: *National Strategies: Security, Defense and Military*. [<https://www.dau.mil>].

Defense Acquisition University: *Planning, Programming, Budgeting & Execution process (PPBE)*. [<https://www.dau.mil>].

Department of Defense: *Active Duty Military Personnel by Rank/Grade, July 31, 2019*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp].

Department of Defense: *DoD Personnel, Workforce Reports and Publications*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp].

Department of Defense: *Selected Reserves by Rank/Grade, July 31, 2019*. Defense Manpower Data Center, [https://www.dmdc.osd.mil/appj/dwp/dwp_reports.jsp].

Hale, Timothy: *COCOM World Map*. U.S. Army Reserve, [<https://www.usar.army.mil/>].

Legal Information Institute: *U.S. Constitution - Article II*. Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].

- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 101. Definitions.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 111. Executive department.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 155. Joint Staff.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 167. Unified combatant command for special operations forces.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 619. Eligibility for consideration for promotion: time-in-grade and other requirements.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *10 U.S. Code § 5063 - United States Marine Corps: Compositions; functions.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *14 U.S. Code § 3 - Department in which the Coast Guard operates.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Legal Information Institute: *50 U.S. Code § 3043. Annual national security strategy report.* Cornell Law School, [<https://www.law.cornell.edu>].
- Marine Parents: *How to Become an Officer in the Marine Corps.* [<https://marineparents.com/marinecorps/become-officer.asp>].
- Marine Parents: *What's after boot: School of Infantry.* [<http://whatsafterboot.com/soi.asp>].
- Military.com: *What Are The Branches of the U.S. Military?.* [<https://www.military.com/join-armed-forces/us-military-branches-overview.html>].
- Military One Source: *Marine Corps Boot Camp and Officer Candidates School: What to Expect.* [<https://www.militaryonesource.mil/>].

Study.com: *Become a Marine Officer: Step-by-Step Career Guide*.
 [https://study.com/articles/Become_a_Marine_Corps_Officer_Step-by-Step_Career_Guide.html].

The White House: *Remarks by President Trump on the Killing of Qasem Soleimani*.
 [https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-killing-qasem-soleimani/].

The World Bank: *GDP (current US\$) - Russian Federation 2017*.
 [https://data.worldbank.org/].

United States Marine Corps: *Adapt and Overcome - Vehicles*.
 [https://www.marines.com/what-we-do/adapt-and-overcome.html].

United States Marine Corps: *Adapt and Overcome - Aircraft*.
 [https://www.marines.com/what-we-do/adapt-and-overcome.html].

United States Marine Corps: *About. Training Command*,
 [https://www.trngcmd.marines.mil/Leaders/About/].

United States Marine Corps: *About. U.S. Marine Corps Forces, Pacific*,
 [https://www.marforpac.marines.mil].

United States Marine Corps: *Becoming a Marine - Marine Corps Officers*.
 [https://www.marines.com/becoming-a-marine/officer.html].

United States Marine Corps: *Headquarters, U.S. Marine Corps (HQMC). U.S. Marines Corps Concepts & Programs*, [https://www.candp.marines.mil].

United States Marine Corps: *MAGTF Variations - Marine Expeditionary Brigade*.
 [https://www.marines.com/what-we-do/air-ground-and-sea.html].

United States Marine Corps: *MAGTF Variations - Marine Expeditionary Unit*.
 [https://www.marines.com/what-we-do/air-ground-and-sea.html].

United States Marine Corps: *Marine Corps Pre-Positioning Program - Norway (MCPN)*. [<https://www.candp.marines.mil/Organization/MAGTF/Marine-Corps-Pre-Positioning-Program-Norway-MCPN/>].

United States Marine Corps: *MCICOM Mission*. Marine Corps Installations Command, [<https://www.mcicom.marines.mil/>].

United States Marine Corps: *MEU Cycle*. 26th Marine Expeditionary Unit, [<https://www.26thmeu.marines.mil/About/Cycle/>].

United States Marine Corps: *Mission*. Training and Education Command, [<https://www.tecom.marines.mil/About/>].

United States Marine Corps: *Mission*. U.S. Marine Corps Forces Command, [<https://www.marforcom.marines.mil/>].

United States Marine Corps: *Recruit Training Matrix*. Marine Corps Recruit Depot Parris Island, [<https://www.mcrdpi.marines.mil/Recruit-Training/Recruit-Training-Matrix/>].

United States Marine Corps: *School of Infantry-West*. Training Command, [<https://www.trngcmd.marines.mil/Units/West/SOI-W/>].

United States Marine Corps: *Training Summary (By Week)*. Marine Corps Recruit Depot Parris Island, [<https://www.mcrdpi.marines.mil/Recruit-Training/Training-Summary-By-Week/>].

United States Marine Corps: *Units*. [<https://www.marines.mil/Units>].

United States Marine Corps: *What is a MAGTF?*. 26th Marine Expeditionary Unit, [<https://www.26thmeu.marines.mil/About/MAGTF/>].

United States Navy: *Amphibious Assault Ships - LHD/LHA(R)*. United States Navy Fact File, [<https://www.navy.mil/>].

United States Navy: *Amphibious Transport Dock- LPD*. United States Navy Fact File, [<https://www.navy.mil/>].

United States Navy: *Dock Landing Ship - LSD*. United States Navy Fact File, [<https://www.navy.mil/>].

United States Space Force: *U.S. Space Force fact sheet*. [<https://www.spaceforce.mil/About-Us/Fact-Sheet>].

U.S. Marine Corps Concepts & Programs: *MAGTF Composition*. [<https://www.candp.marines.mil/>].

U.S. Marines Concepts & Programs: *Types of MAGTFs*. [<https://www.candp.marines.mil/Organization/MAGTF/Types-of-MAGTFs/>].

U.S. Marine Corps Concepts & Programs: *Special Purpose MAGTF (SPMAGTF)*. [<https://www.candp.marines.mil/>].

U.S. Marine Corps Security Forces Regiment: *Mission*. [<https://www.mcsfr.marines.mil/>].

U.S. Navy's Military Sealift Command: *Prepositioning (PM3)*, [<https://www.msc.navy.mil/PM3/>].

U.S. Pacific Command: *U.S. Indo-Pacific Command Holds Change of Command Ceremony*. U.S. Indo-Pacific Command, [<https://www.pacom.mil/>].

U.S. Space Command Public Affairs: *US Space Command Establishment Ceremony Launches New Era of Space Superiority Capabilities*. United States Space Command, [<https://www.spacecom.mil/MEDIA/NEWS-ARTICLES/>].

2.6 Muut julkaistut lähteet

Finnish Army Seminar 2020 - 2nd panel: Key army capabilities in the future. Maavoimat, Youtube, 26.2.2020, [<https://www.youtube.com>]

LIITEET

Liite 1 Kartta alueellisten johtoportaiden maantieteellisistä vastuualueista.

Liite 2 Kuva merijalkaväen Euroopan ja Afrikan joukkojen johtosuhteista.

Liite 3 Kaavio merijalkaväen pääesikunnan organisaatiosta.

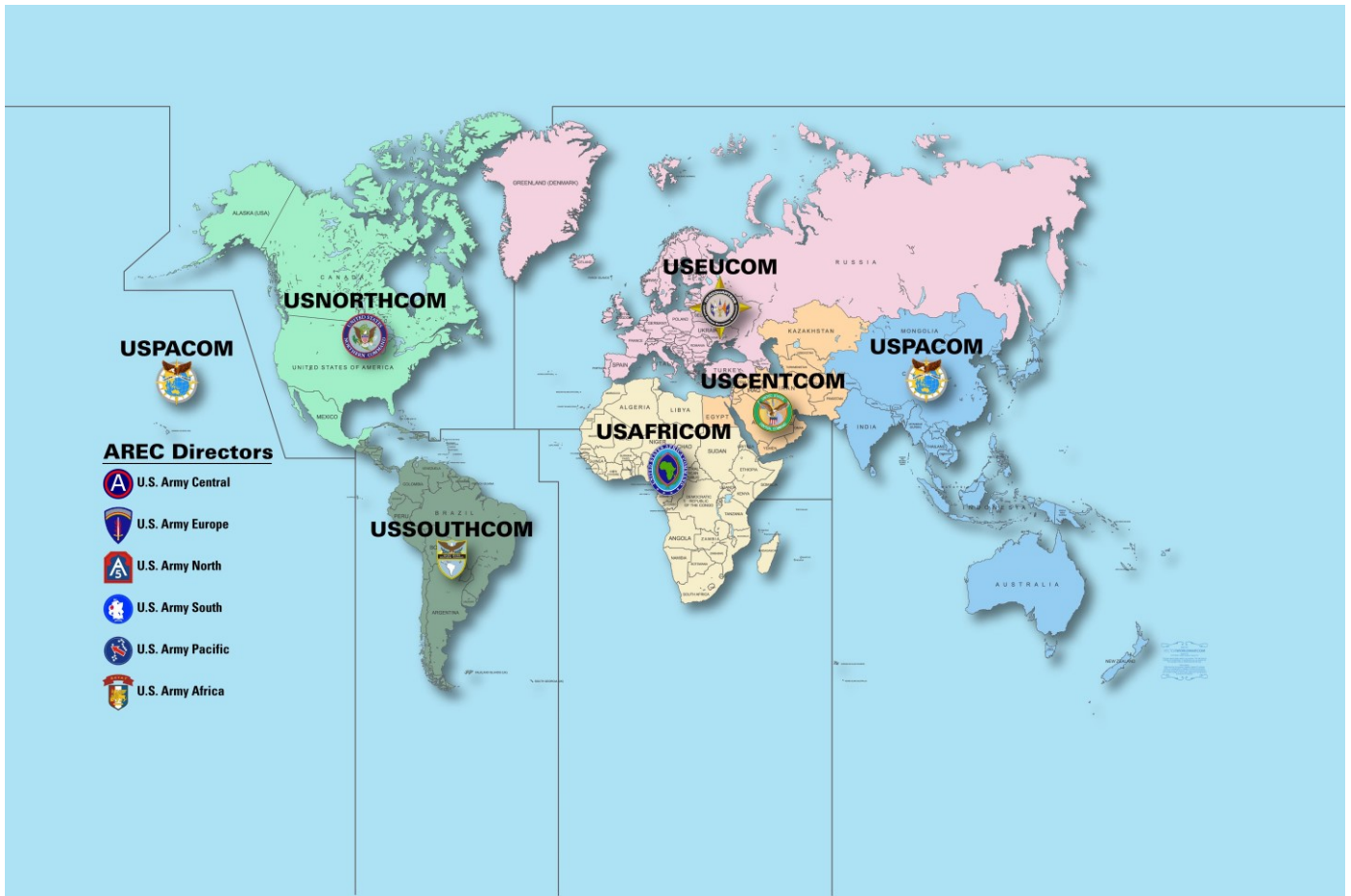
Liite 4 Esimerkit MEU:n ja MEB:n mahdollisesta kalustosta niiden muodostaessa osaston merivoimien maihinnousualusten kanssa.

Liite 5 Kaavio merijalkaväen peruskoulutuksen ohjelmasta.

Liite 6 Kuva merijalkaväen aliupseereiden täydennyskurssien sisällöstä.

Liite 7 Karttakuva merijalkaväen tukikohdista ja koulutuskeskuksista Yhdysvalloissa ja Japanissa.

Kartta alueellisten johtoportaiden maantieteellisistä vastuualueista.²³⁷

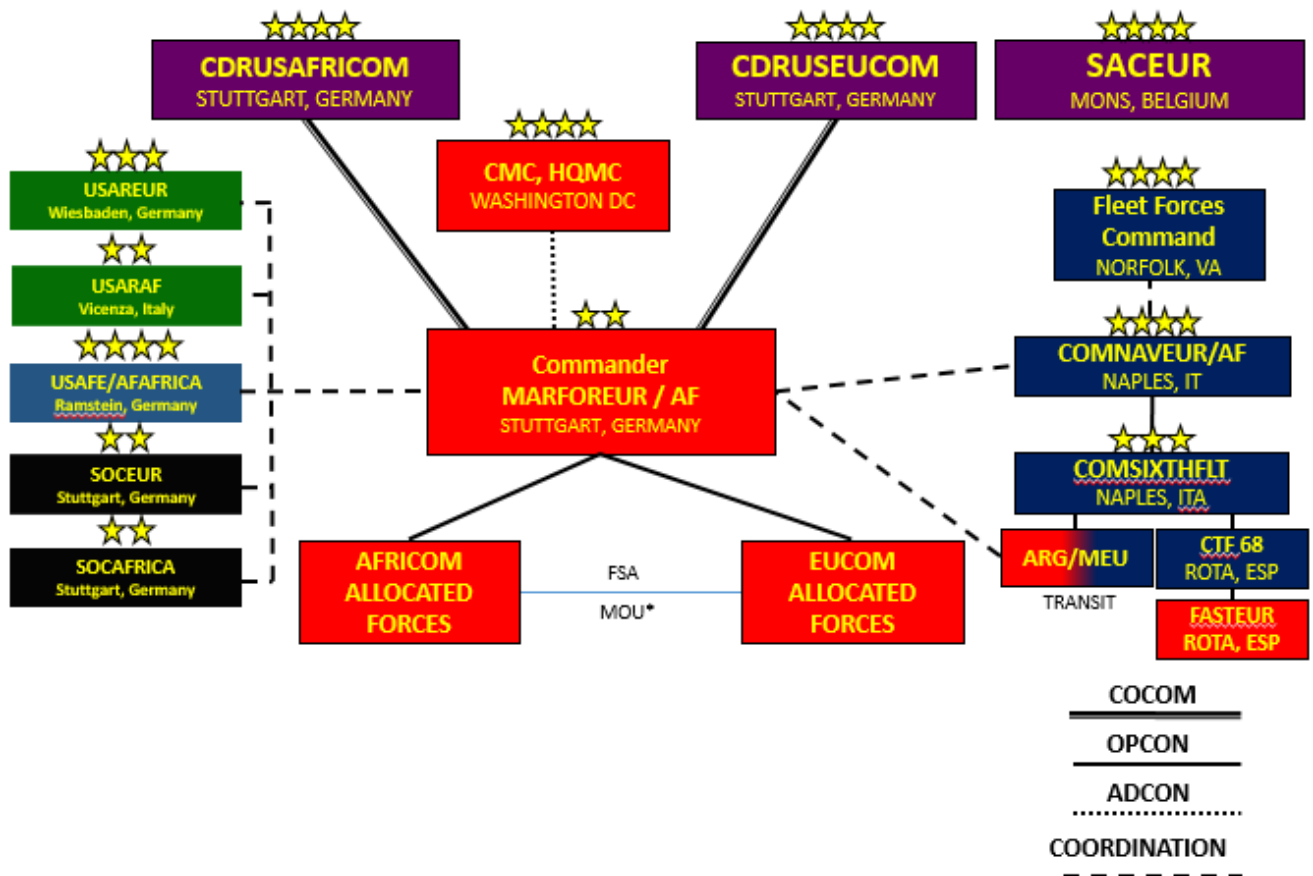
Kuvassa on esitetty Yhdysvaltojen alueellisten johtoportaiden maantieteelliset vastuualueet. USINDOPACOM on merkitty kartassa vanhalla nimellä USPACOM. Alueellisen johtoporaan nimi muutettiin puolustusministeri James Mattisin käskystä maaliskuussa 2018.²³⁸

²³⁷ Hale, Timothy: *COCOM World Map*. U.S. Army Reserve, [<https://www.usar.army.mil/>], luettu 8.8.2019.

²³⁸ U.S. Pacific Command: *U.S. Indo-Pacific Command Holds Change of Command Ceremony*. U.S. Indo-Pacific Command, [<https://www.pacom.mil/>], luettu 6.8.2019.

Kuva merijalkaväen Euroopan ja Afrikan joukkojen johtosuhteista.²³⁹

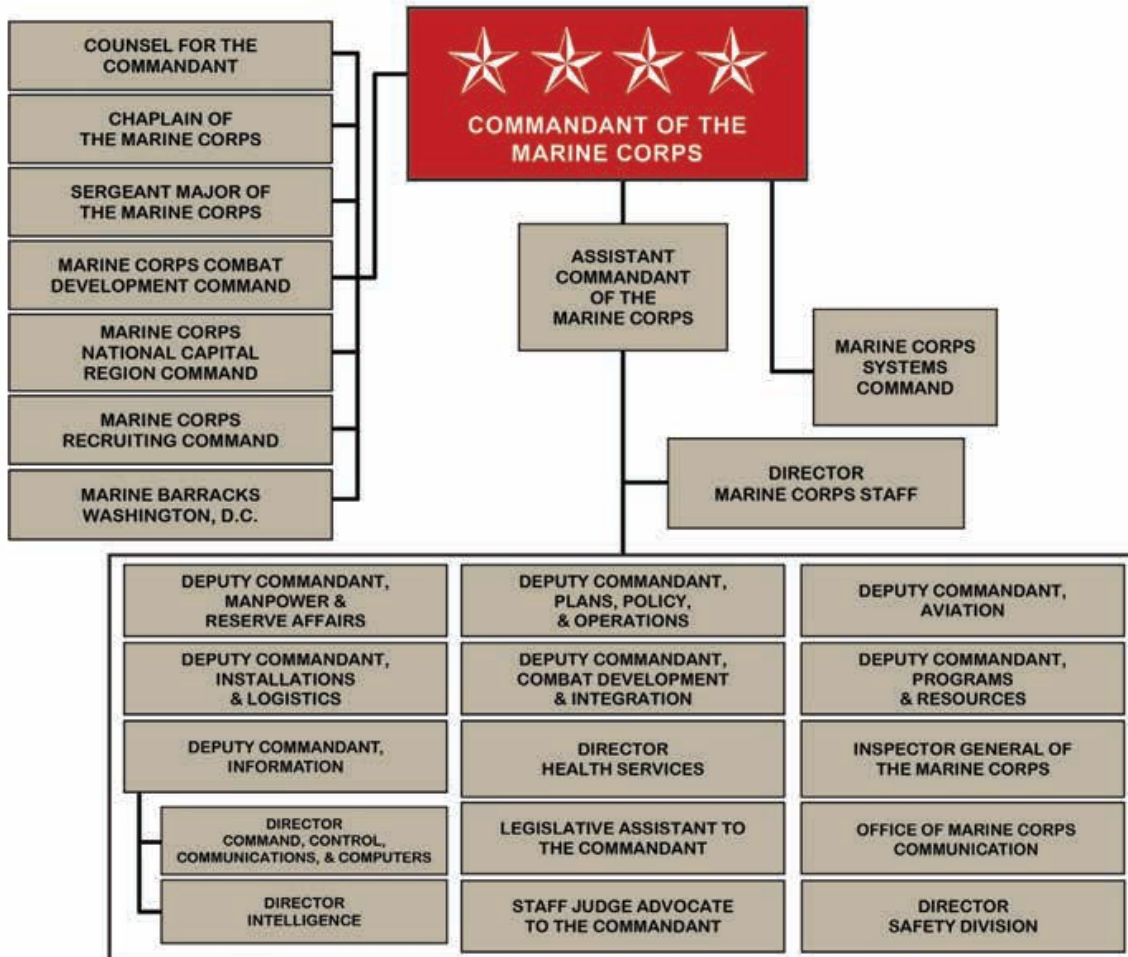
U.S. Marine Corps Forces, Europe/Africa

Kuvassa on esitelty Yhdysvaltojen merijalkaväen Euroopan ja Afrikan joukkojen esikunnan johtosuhteet operatiivisessa (Chain of Command, COCOM) ja hallinnollisessa (Administrative Control) komentoketjussa. Lisäksi kuvassa näkyy miten merijalkaväki koordinoi omaa toimintaansa muiden puolustushaarojen ja niiden mukana kulkevien merijalkaväen joukkojen kanssa.

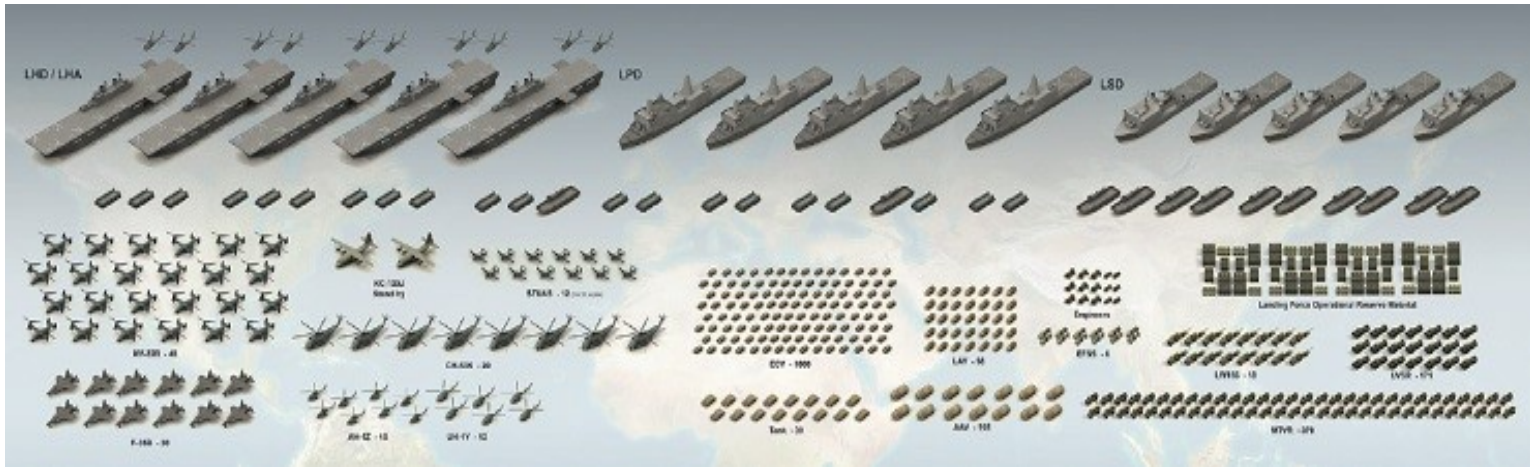
²³⁹ U.S. Marine Corps Forces, Europe and Africa: *Command Structure of MARFOREUR/AF HQ (Unclassified)*. Headquarters U.S. MARFOREUR/AF, Germany, 2018.

Kaavio merijalkaväen pääesikunnan organisaatiosta²⁴⁰

²⁴⁰ United States Marine Corps: *Headquarters, U.S. Marine Corps (HQMC)*. U.S. Marines Corps Concepts & Programs, [<https://www.candp.marines.mil>], luettu 22.8.2019.

Esimerkit MEU:n ja MEB:n mahdollisesta kalustosta niiden muodostaessa osaston merivoimien mähinnousualusten kanssa.²⁴¹

Prikaatin verrattavissa olevan *Marine Expeditionary Brigade:n* mahdollinen merellinen kokoonpano.

Taisteluosastoon verrattavissa olevan *Marine Expeditionary Unit:n* mahdollinen merellinen kokoonpano.

²⁴¹ U.S. Marines Concepts & Programs: *Types of MAGTFs*.

[<https://www.candp.marines.mil/Organization/MAGTF/Types-of-MAGTFs/>], luettu 6.9.2019.

WK	MON	TUES	WED	THUR	FRI	SAT	SUN		
P		<i>Receiving</i>				IST PICK-UP	FD-1	FD-2	FD-3
1	FD-4	TD-1 Academic Classes COD	TD-2 Physical Training Academic Classes	H/CUT - 1 (F) TD-3 Physical Training Academic Classes	H/CUT - 1 (L) *TD-4 Academic Classes MCMAP COD	TD-5 Physical Training Academic Classes COD	S1 Core Values Discussion Religious Services Academics Practical App		
2	TD-6 Pugil Sticks I Direct Deposit	TD-7 Physical Training MCMAP COD PSP Testing MCX I (Fe)	*TD-8 Physical Training (F) Academic Classes Pugil Sticks I (Fe)	*TD-9 Physical Training (L) MCMAP Academic Classes	H/CUT - 2 TD-10 MCX I Academic Classes COD (Fe)	TD-11 5K Hike COD Academic Classes	S2 Core Values Discussion Religious Services Academics Practical App		
3	TD-12 Gas Chamber Rappel Tower	TD-13 Confidence Crs I (L) Obstacle Crs I (F/Fe) MCMAP Academic Classes	TD-14 Confidence Crs I (F/Fe) Pugil Sticks II (L) Academic Classes	H/CUT - 3 (F) *TD-15 Obstacle Crs I (L) MCMAP End Crs I (F/Fe) COD	H/CUT - 3 (L) TD-16 MCMAP End Crs I (L) Pugil Sticks II (F/Fe) Academic Classes	TD-17 8K Hike Academic Classes SerCo Inspection	S3 Core Values Discussion Religious Services		
4	TD-18 Initial Drill MCMAP MCX II (Fe)	Iron Ducks *TD-19 S.A.F.E. Swim Class Water Survival Physical Training MCMAP	Iron Ducks *TD-20 MCX II (M) Physical Training Water Survival (WSB+) MADPAT I Run	Iron Ducks TD-21 COD Bayonet Assault Course	Iron Ducks TD-22 Physical Training MCMAP Sustainment TSP/BRs	TD-23 MCMAP End Crs II MCMAP Testing	S4 Core Values Discussion Religious Services		
<i>Swim Week</i>									
5	H/CUT - 4 (F) TD-24 MGB (F) Individual Photo (F)	H/CUT - 4 (L) *TD-25 Physical Training (Fe) PFI (L/Fe) MGB (L/Fe) Individual Photo (L)	*TD-26 D-2 Clothing Physical Training (L)	*TD-27 D-2 Clothing Physical Training (F)	TD-28 Written Exam Individual Photo (Fe) PFI (F) COD MADPAT I Run	TD-29 10K Hike COD	S5 Core Values Discussion Religious Services		
6	H/CUT - 5 *TD-30 Physical Training COD	TD-31 Final Drill	TD-32	TD-33	TD-34	TD-35 Inventory PFT	S6 Core Values Discussion Religious Services		
<i>Grass Week</i>									
7	TD-36 MADPAT I Run	TD-37 Obstacle Crs II	TD-38	TD-39	H/CUT - 6 TD-40 Table 1 Qual	TD-41 12K Hike Museum Visit Foreign Language Prog	S7 Core Values Discussion Religious Services		
<i>Table 1 Firing Week</i>									
8	TD-42 Table 1 Re-qual Physical Training	TD-43 BWT (Follow/Fe) Table 2 (Lead)	TD-44 BWT (Follow/Fe) Table 2 (Lead) D-2 Unit Det F/FeA MADPAT I Run	TD-45 BWT (Lead) Table 2 (Follow/Fe) D-2 Unit Det F/FeA MADPAT I Run	TD-46 BWT (Lead) Table 2 (Follow/Fe) MADPAT I Run	TD-47 Endurance Crs Academic Classes	S8 Core Values Discussion Religious Services		
<i>Table 2/Basic Warrior Training</i>									
9	*TD-48 D-2 Clothing Physical Training (F/FeB) Academic Classes (F/FeB)	*TD-49 D-2 Clothing Physical Training (L/FeA) Academic Classes (L/FeA)	H/CUT - 7(L) TD-50 Final CFT (F) Academic Classes (F/Fe) Final Travel (L)	H/CUT - 7(F) TD-51 Final CFT (L/Fe) Academic Classes (L) Final Travel (F/FeA) MCX - 3 (F)	TD-52 Foreign Language Testing Final Travel (FeB) MCX - 3 (L/Fe) Academic Classes	TD-53 Physical Training Co Cmdr Inspection	S9 Core Values Discussion Religious Services		
10	TD-54 Final Exam / Prac App	TD-55 Final PFT	H/CUT-8 TD-56	TD-57	TD-58	M1 15K Hike Emblem Ceremony Warrior Breakfast Social Media	S10 Base Liberty I Lost Honor Video		
<i>Crucible</i>									
11	M2 D-3 Uniform Det L/FeA NFCU Sgd Talks: Marriage Domestic Violence Drivers Safety Financial Responsibility	H/CUT - 9 *M3 D-3 Uniform Det F/FeA Force Fitness #1 SAPR Marine Panels	M4 Force Fitness #2 Platoon Discussions: Fraternization Sexual Responsibility Leader Development Platoon Photo	*M5 Force Fitness #3 Gear De-Issue Personal Effects Travel Makeup	*M6 Force Fitness #4 MCCS Resources / NMCRS / Red Cross Brief BN CO Inspection D-4 Clothing	M7 Force Fitness #5 - Field Meet Base Liberty II	S11 Core Values Discussion Religious Services Blood Drive		
12	H/CUT - 10 M8 Weapons De-Issue Orders/SRB/RLS Pay Bills (Fe)	*M9 Force Fitness #6 (L/Fe) Pay Bills (F) Sharing Legacy Speakers Graduation/Family Day Practice Core Values Discussion	*M10 Molly Marine Force Fitness #6 (F) Pay Bills (L) Graduation Practice CVGD/Warrior Pres SOI/MCT Brief	M11 D-4 Delivery MOTO RUN Family Day Graduation Practice Core Values Discussion	M12 GRADUATION		Grad Requirement Clothing Event *Early PT/HotSop Updated 190701		

Kaavio merijalkaväen peruskoulutuksen ohjelmasta.²⁴²

²⁴² United States Marine Corps: *Recruit Training Matrix*. Marine Corps Recruit Depot Parris Island, [https://www.mcrdpi.marines.mil/Recruit-Training/Recruit-Training-Matrix/], luettu 28.1.2020.

Kuva merijalkaväen aliupseereiden täydennyskurssien sisällöstä.²⁴³

Enlisted PME Continuum

Continuum/Theme	 LCpl Ethics Seminar	 Corporals Course	 Sergeants Course	 Career Course	 Advanced Course	 Senior Enlisted Course
Ethical Leaders	<ul style="list-style-type: none"> - Defining My Moral Compass - Social Ills And Their Impact - Embrace the Transformation 	<ul style="list-style-type: none"> - Decision Making - Organizational Values - Situational Ethics 	<ul style="list-style-type: none"> - Accountability For Actions - Ability To Stimulate Change In Behavior 	<ul style="list-style-type: none"> - Obstacles That Affect Cohesion - Mentorship Of Marines And Junior Officers 	<ul style="list-style-type: none"> - Command Climate - Support Of Commander's Philosophy 	<ul style="list-style-type: none"> - Joint And Coalition Leadership - Positive Command Climate
Professional Warfighters	<ul style="list-style-type: none"> - Introduce warfighting concepts, MCDP-1 	<ul style="list-style-type: none"> - Nature Of War - US DOD Structure - Understand the importance of the Oath and US Constitution 	<ul style="list-style-type: none"> - Theory Of War - Warfighting Functions - Combatant Command Structure 	<ul style="list-style-type: none"> - Operational Planning - Foundations Of Joint Operations 	<ul style="list-style-type: none"> - MEF Operations - National Security And National Military Strategy 	<ul style="list-style-type: none"> - MAGTF Operations In a Joint Environment - "Human Society" Affect In Shaping, Planning And Executing Operations
Sound Decision Makers	<ul style="list-style-type: none"> - Diverse Decision Making 	<ul style="list-style-type: none"> - Complex Decision Making - Solve Problems Creatively 	<ul style="list-style-type: none"> - Communication Skills To Guide Subordinates 	<ul style="list-style-type: none"> - Formulate And Solve Open-ended Problems - Use Of Commander's Intent 	<ul style="list-style-type: none"> - Challenges Of Leadership Development - Translating Policy Into Action 	<ul style="list-style-type: none"> - Critical Thinking and Adaptability Skills In The Role Of Senior Enlisted Advisor
Endstate	<u>Sustain the Transformation</u>	<u>Lead Marines</u>	<u>Lead Marines</u>	<u>Lead Subordinate Leaders</u>	<u>Develop Subordinate Leaders</u>	<u>Influence Command Climate</u>

²⁴³ Marine Corps University: *Enlisted PME Continuum*. Professional Military Education Continuum, Quantico, [https://www.usmcu.edu/Academic-Programs/Professional-Military-Education-Continuum/], luettu 30.1.2020.

Karttakuva merijalkaväen tukikohdista ja koulutuskeskuksista Yhdysvalloissa ja Japanissa.²⁴⁴

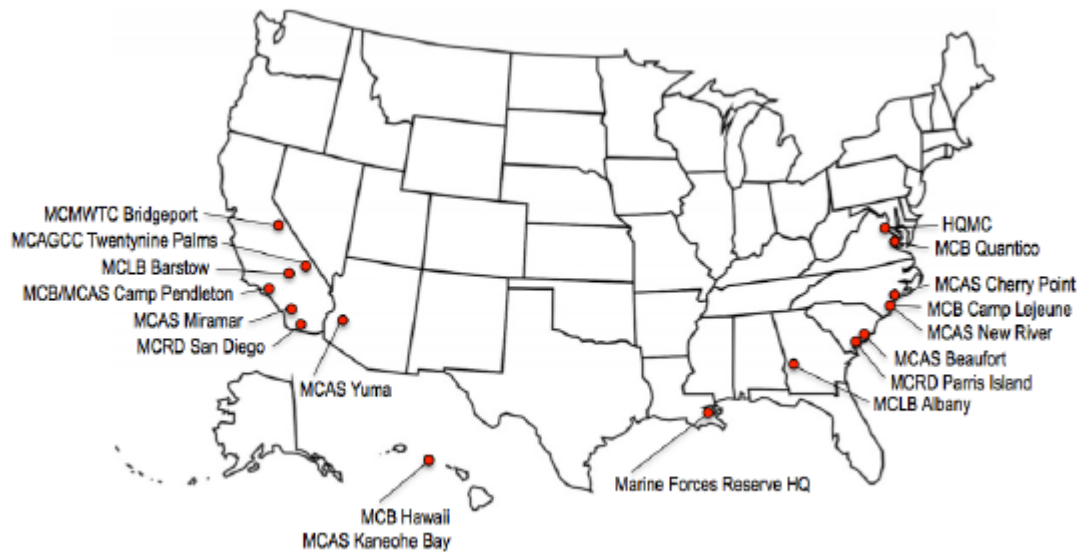

Figure 2-3. Marine Corps Installations within the United States

Arizona

Marine Corps Air Station Yuma

California

Marine Corps Mountain Warfare Training Center Bridgeport
 Marine Corps Air Ground Combat Center Twentynine Palms
 Marine Corps Logistics Base Barstow
 Marine Corps Base Camp Pendleton
 Marine Corps Air Station Camp Pendleton
 Marine Corps Air Station Miramar
 Marine Corps Recruit Depot San Diego

Georgia

Marine Corps Logistics Base Albany

Hawaii

Marine Corps Base Hawaii
 Marine Corps Air Station Kaneohe Bay

Louisiana

Marine Forces Reserve Headquarters

North Carolina

Marine Corps Air Station Cherry Point
 Marine Corps Base Camp Lejeune

South Carolina

Marine Corps Air Station Beaufort
 Marine Corps Recruit Depot Parris Island

Virginia

Headquarters Marine Corps
 Marine Corps Base Quantico

²⁴⁴ United States Marine Corps: *Marine Officer MOS assignment Handbook*. The Basic School, Quantico, 2019, s. 13-14.

Figure 2-5. Marine Corps Installations on the Japanese Island of Okinawa

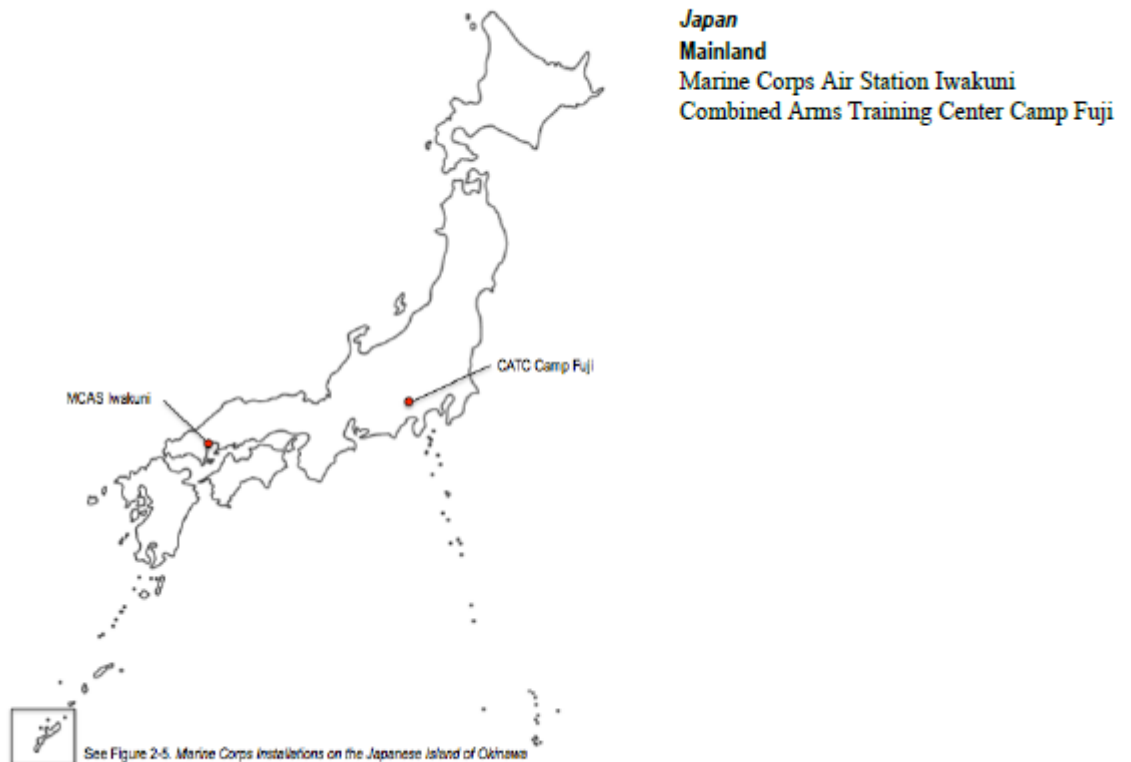

Figure 2-4. Marine Corps Installations on Mainland Japan